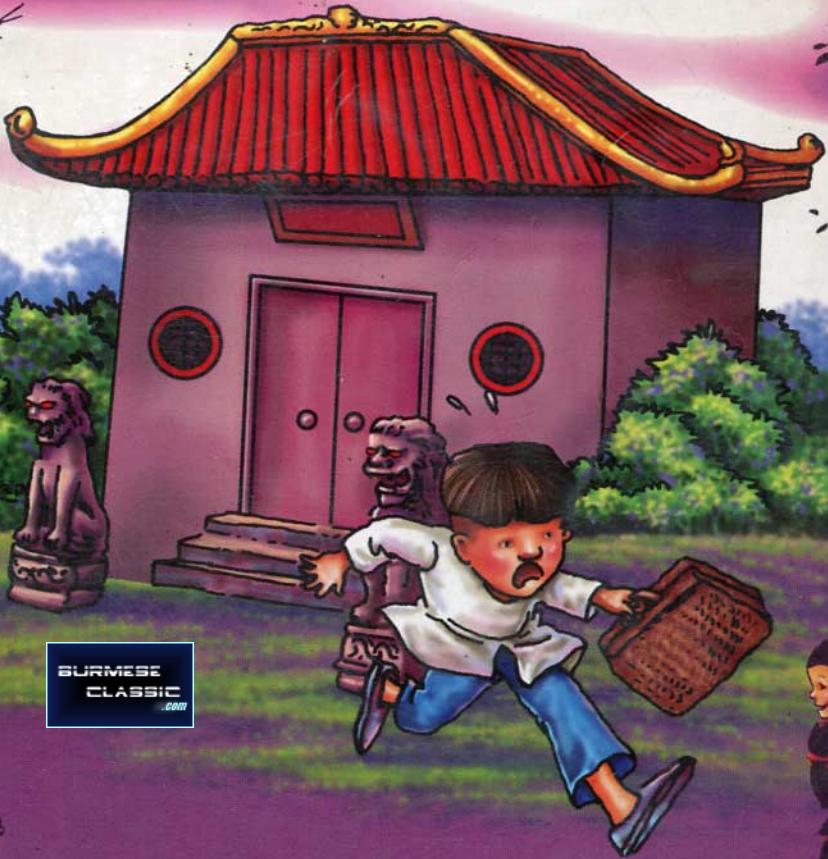

မေမေ့ပျိုးခင်း(၅)

အင်္ဂလိပ် မြန်မာ နှစ်ဘာသာ ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများ

Mother's Nursery (5)
English Myanmar Bilingual Stories

BURMESE
CLASSIC
.COM

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

- ☸ ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- ☸ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်ရေး ဒို့အရေး
- ☸ အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ☸ ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ☸ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ☸ နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ☸ ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- ☸ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
- ☸ အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- ☸ နိုင်ငံမာသည်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ☸ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- ☸ စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ☸ ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ☸ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ☸ နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- ☸ တစ်မျိုးသားလုံး၏စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စားရိုက္ကပြိုင်မားရေး
- ☸ အမျိုးဂုဏ်၊ ဓာတ်ဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
- ☸ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- ☸ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

ကြီးပြင်းအောင် ကျွေးမွေး ပညာသင်ပေးသော ကျေးဇူးရှင် မိဘ နှစ်ပါးနှင့်တကွ ဆရာကြီး ဘဝသစ်ဦးအောင်ကျော်တို့အား ဤစာအုပ်ဖြင့် ပူဇော်ကန်တော့အပ်ပါသည်။

ငြိမ်းချမ်းလေ

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ပထမအကြိမ်၊ အောက်တိုဘာလ၊ ၂၀၀၇-ခုနှစ်၊ အုပ်စု (၅၀၀)
စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၁၀၀၇၆၈၀၇
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၁၀၀၇၇၀၈၀၇

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်ခိုင်ခိုင်ညွန့်
ငြိမ်းချမ်းမေစာပေ၊ အမှတ်-၂၄(အေ)၊ (၉)လမ်း၊
လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ

ဦးကျင်ရင်
ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ်(၂၂၅)၊ အခန်း(၂)၊ ၃၂-လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

- ကွန်ပျူတာစာပိ** - 7 Store (၃၄လမ်းအလယ်ထိပ်)
- မျက်နှာဖုံးကာလာခွဲ** - 21st Century (၃၇လမ်း)
- အတွင်းဖလင်** - ကိုဇင်မြင့် (၃၆လမ်း)
- စာအုပ်ချုပ်** - ကိုမြင့် (၃၄လမ်း)
- တန်ဖိုး** - 3000

မေမေ့ပျိုးခင်း (၅)

အမှာစာနှင့်
ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူများ

ကျွန်မတို့ ငယ်ငယ်က အမေရှာဖွေစုဆောင်း ဖတ်ပြခဲ့သည့် အင်္ဂလိပ် ပုံပြင်ကလေးများနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ရင်း ကြီးပြင်းခဲ့ရပါသည်။ ရလဒ်မှာ အင်္ဂလိပ်စာ များများဖတ်ဖို့ မကြောက်တော့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤအင်္ဂလိပ်ပုံပြင် ကလေးများကို မေမေ့ပျိုးခင်းဟု အမည်ပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကြီးလာတော့ ဆရာကြီး ဘဝသစ် ဦးအောင်ကျော်၏ ပျိုးခင်းတွင် ကြီးပြင်းခွင့်ရခဲ့သည်။ ဆရာ၏ ရွှေမိုး၊ ငွေမိုး ရွာချသည်နှင့်တူသော စာပဒေသာ သင်ကြားမှုအောက်တွင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုရှိလာသည်။

ဆရာသည် ဆရာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံရုံမျှမက ပညာပြည့်ဝသလောက် စေတနာကြီးမားလှသောကြောင့် ဆရာနှင့် အတွေ့နောက်ကျလေခြင်းဟု စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။ ဤစာအုပ်တွင် အမှားပါရှိပါက ဆရာကြောင့်မဟုတ်ပါ။ ဆရာကျေးဇူးမှာ ဆပ်ရွှံမကုန်ပါ။ အခြားသော သင်/မြင်/ကြားဆရာအားလုံး အားလည်း ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ကျွန်မတို့ကဲ့သို့ပင် ကလေးသူငယ်အားလုံး အင်္ဂလိပ်စာနှင့် ရင်းနှီးအောင် ကူညီချင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂလိပ်စာ အသင့်အတင့် ဖတ်တတ်သော မိခင်များ က ဖတ်ပြနိုင်သည့် ဤမေမေပျိုခင်း အင်္ဂလိပ်မြန်မာ နှစ်ဘာသာပုံပြင် ဇာတ်လမ်းများကို ထုတ်ဝေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကလေးကိုလည်း ပထမ ဘယ်ဘက်စာမျက်နှာရှိ အင်္ဂလိပ်ပုံပြင်ကို ကိုယ့်ဘာသာဖတ်ကြည့်ပါစေ၊ နားမလည်သော စာကြောင်း၊ စာလုံးတွေ့လျှင် ညာဘက်စာမျက်နှာရှိ မြန်မာပုံပြင်ကို လှမ်းကြည့်နိုင်ပါသည်။ မြန်မာလိုအရင်ဖတ်ချင် စိတ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်လေ အကျိုးရှိလေဖြစ်ပါသည်။

မိခင်များကလည်း ဖတ်ပြမည်ဆိုလျှင် မိမိကလေးကို မြန်မာလို အရင် မဖတ်ပြစေချင်ပါ။ မြန်မာလိုဇာတ်လမ်း အရင်သိသွားလျှင် ကလေးက မိခင် အင်္ဂလိပ်လိုဖတ်ပြတာကို နားထောင်ဖို့ပျင်းသွားပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂလိပ်လို တစ်ခွန်းပြီးမှ မြန်မာလိုတစ်ခွန်းဖတ်ပြပါဟု အကြံပြုလိုပါသည်။

ကျွန်မတို့ငယ်စဉ်က အင်္ဂလိပ်ပုံပြင်တွင် ဇာတ်ကောင်တို့၏ နာမည် အသံထွက်ခက်ခက်ကို တွေ့မြင်လျှင် ဆက်ဖတ်ဖို့ လန့်သွားတတ်တာမျိုး မဖြစ် ရလေအောင် ဤစာအုပ်ရှိ အင်္ဂလိပ်နာမည် အသံထွက်အားလုံးကို နီးစပ်သော အလွယ်ဆုံးအသံထွက်ကို ယူရေးထားပါသည်။ ဇာတ်ကောင်၏ နာမည်က မူရင်းနာမည်နှင့် အသံကွဲလွဲသည်။ နားလည်ပေးပါဟု မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

ဤမေမေပျိုခင်း(၅) စာအုပ်ကလေးကို လုံးဝ (လုံးဝ) စိတ်ရှည်စွာ အတွင်းစာစီပေးသော 7 Store ကွန်ပျူတာစာစီမှ မနီလာ၊ ကိုအောင်ကျော်ထွန်းတို့ အားလည်းကောင်း၊ ဝိုင်းဝန်းအကြံပေးကူညီသူ အတွင်းဖလင် ကိုဇင်မြင့်အား လည်းကောင်း၊ မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံ သရုပ်ဖော်ပုံများကို ပန်းချီဉာဏ်ကွန့်ပြူးပြီး ဆေးရောင်စုံခွဲပေးသော 21st Century ကွန်ပျူတာဂရပ်ဖစ်ဒီဇိုင်းနှင့် ကိုဇော်မင်းအောင် အားလည်းကောင်း၊ အရည်အသွေး အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ပုံနှိပ်ပေးသော ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်အားလည်းကောင်း၊ သေသပ်စွာ စာအုပ်ချုပ် ပေးသော ကိုမြင့်အားလည်းကောင်း၊ ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင် အပ်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ မေမေပျိုခင်း(၆)ကို ပိုမိုကောင်းမွန်အောင် ထုတ်ဝေရန် စီစဉ်ပါမည်ဟု ကတိပေးပါသည်။

ဇွဲးသျှမ်းလှ
13-7-2007

Contents

	Page
* <i>Fairy Story</i> Happy	12
* <i>Funny Story</i> Mr Grey and Mrs Black	32
* <i>Animal Story</i> The Intelligent Monkey	34
* <i>Youth Story</i> Pen Pel	36
* <i>Ghost Story</i> Diary	80
* <i>Adventure Story</i> An Exciting Adventure	142
* <i>Detective Story</i> Police TV	160

မာတိကာ

	စာမျက်နှာ
* <i>နတ်သမီးပုံပြင်</i> ပျော်ရွှင်တဲ့ကောင်ကလေး	၁၃
* <i>ဟာသဇာတ်လမ်း</i> ဦးညိုနဲ့ ဒေါ်မဲ	၃၃
* <i>တိရိစ္ဆာန်ဇာတ်လမ်း</i> အသိဉာဏ်ရှိသောမျောက်	၃၅
* <i>လူငယ်ဇာတ်လမ်း</i> ကလောင်ပိတ်ဆွေ	၃၇
* <i>ဗန်းဇာတ်လမ်း</i> ဒိုင်ယာရီ	၈၁
* <i>စွန့်ခားခန်းဇာတ်လမ်း</i> ဝိတ်လှုပ်ရှားစရာ စွန့်ခားခန်း	၁၄၃
* <i>မုံ့ဖောက်ဇာတ်လမ်း</i> ထောက်လှမ်းရေးတီဗွီ	၁၆၁

အထူးကြိုးစားဦးမည့်

မေမေ့ပျိုးခင်း (၆)

အင်္ဂလိပ်မြန်မာ နှစ်ဘာသာ ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများ

မကြာမီ ထွက်ပါမည်။

ငြိမ်းချမ်းမေဇာလေ

မေမေ့ပျိုးခင်း (၅)

အင်္ဂလိပ်မြန်မာ နှစ်ဘာသာ ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများ

MOTHER'S NURSERY (5)

English Myanmar Bilingual Stories

ငြိမ်းချမ်းမေ

Nyein Chan May

ငြိမ်းချမ်းမေဇာလေ

Happy

Many, many years ago, a **fisherman**, his wife and their baby lived near the Yangtze River in China. The fisherman was called Hai. His wife's name was Lan. Their baby was a happy little boy. He laughed a lot so Hai and Lan called him Siaole. It **means** "happy" in English so his English name was Happy.

The family lived in a little house near the river. The house was very small. They were poor but they were happy. Hai worked very hard and they always had enough food to eat.

One day Hai became very sick. He could not **go fishing**. After a few days he died!

A few months later, Lan **had to** sell Hai's fishing boat because she had no money. Then she bought some food. "Soon we'll have no money. I can **grow** fruit and vegetables in our little garden, but I need to buy rice for Happy. I must work to get some money." Lan said to herself.

Then she sat down and looked round her little house. Everything was very clean. "Some women do not like cleaning their houses or washing their clothes but I like cleaning and washing." thought Lan.

ပျော်ရွှင်တဲ့ ကောင်ကလေး

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာက **တံငါသည်** တစ်ယောက်ရယ်၊ သူ့ဇနီးနဲ့ သူတို့ရဲ့ ကလေးရယ်ဟာ တရုတ်ပြည်က ယန်ဒီမြစ်နံဘေးမှာ နေထိုင်ကြတယ်။ တံငါသည်က ဟိုင်လို ခေါ်တယ်။ သူ့ဇနီးနာမည်ကတော့ လန်ဖြစ်တယ်။ သူတို့ရဲ့ကလေးဟာ ပျော်ရွှင်တတ်တဲ့ ကောင်ကလေး တစ်ယောက် ဖြစ်တယ်။ သူက တအားရယ်မောတတ်လို့ ဟိုင်နဲ့ လန်က သူ့ကို Siaole လို့ခေါ်ကြတယ်။ အဲဒါဟာ အင်္ဂလိပ်လိုဆိုရင် “ပျော်ရွှင်သော” လို့ **အဓိပ္ပါယ်ရတယ်**။ ဒါကြောင့် ကောင်ကလေးရဲ့ အင်္ဂလိပ် နာမည်က “ဟက်ပီ” ဖြစ်တယ်။

အဲဒီ မိသားစုလေးဟာ မြစ်နံဘေးက အိမ်လေးတစ်အိမ်မှာ နေထိုင်ကြတယ်။ အဲဒီအိမ်က သိပ်သေးလွန်းတယ်။ သူတို့က ဆင်းရဲပေမဲ့ လည်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ရှိကြတယ်။ ဟိုင်က အရမ်း အလုပ်ကြိုးစားလုပ် တော့ သူတို့မှာ စားဖို့အစာ အမြဲ လုံလုံလောက်လောက်ရှိနေတယ်။

တစ်နေ့ကျတော့ ဟိုင်က အရမ်းနေမကောင်းဖြစ်လာတယ်။ သူဟာ **ငါးပျား မ ထွက်** နိုင်တော့ဘူး။ ရက်အနည်းငယ်အကြာ မှာ သူဟာ သေဆုံးသွားတော့တယ်။

လ အနည်းငယ် ကြာလာတော့ လန်က ဟိုင်ရဲ့ ငါးဖမ်းလှေကို ရောင်းလိုက် **ရတယ်**။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူတို့ဆီမှာ ပိုက်ဆံမရှိ တော့လို့ပဲ။ အဲဒီနောက်တော့ သူမက စားစရာတချို့ ဝယ်ရတယ်။ “မကြာ ခင်မှာ ငါတို့မှာ ပိုက်ဆံမရှိဘဲဖြစ်တော့မယ်။ ငါက ငါတို့ရဲ့ဥယျာဉ်လေး ထဲမှာ အသီးနဲ့ အရွက်တွေကို **စိုက်** လို့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါဟက်ပီအတွက် ဆန်ဝယ်ဖို့လိုတယ်။ ငါပိုက်ဆံရအောင် အလုပ်လုပ်မှဖြစ်မယ်” လို့ လန်က သူမကိုယ် သူမ ပြောတယ်။

အဲဒီနောက် သူမက ထိုင်ချလိုက်ပြီး သူ့အိမ်ကလေးပတ်လည်ကို ကြည့်လိုက်တယ်။ အရာရာက အရမ်းသန့်ရှင်းနေတယ်။ “တချို့မိန်းမ တွေဟာ အိမ်သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရတာ ဒါမှမဟုတ် အဝတ်လျှော်ရတာကို မကြိုက်ကြဘူး ဒါပေမဲ့ ငါကတော့ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရတာနဲ့ အဝတ်လျှော် ရတာကို ကြိုက်တယ်” လို့ လန်ကတွေးတယ်။

"Perhaps I can work in a rich lady's house. I can clean the house and wash the clothes and then I will have some money. Probably Happy can come to the house with me." Lan was happy.

A week later, Lan found a job. She got up very early every morning. She bathed Happy and gave him his breakfast. She cleaned her little house and worked for an hour in her little garden. Then Lan and Happy went to Mrs Huang's big house.

When Lan cleaned Mrs Huang's house and washed the Huang family's clothes, Happy played beside his mother. They were both happy. Mrs Huang was very rich but she did not give Lan much money. Little Happy always had rice to eat and clean clothes to wear. Lan was sometimes hungry but she was happy because her little son was happy and he was growing very quickly.

"ချမ်းသာတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အိမ်မှာ ငါ အလုပ်လုပ်လို့ ရရင်ရနိုင်တယ်။ ငါ အဲဒီအိမ်ကို သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပေးပြီး အဝတ်တွေလျှော်ပေးနိုင်တယ်။ ဒါဆို ငါ့အိမ်မှာ ပိုက်ဆံတချို့ ရှိလာမယ်။ ဟက်ပီးကလည်း ငါနဲ့အတူ အဲဒီအိမ်ကို လိုက်လို့ ရဖို့များ တယ်" လန်က ပျော်ရွှင်သွားတယ်။

တစ်ပတ်ကြာတဲ့အခါမှာ လန်ဟာ အလုပ် တစ်ခုကို ရှာတွေ့ သွားတယ်။ နေ့တိုင်းပဲ သူမဟာ အစောကြီးထတယ်။ ဟက်ပီးကို ရေချိုးပေး ပြီး မနက်စာကျွေးတယ်။ သူမရဲ့ အိမ်ကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပြီး တစ်နာရီ ကြာအောင် သူမရဲ့ ဥယျာဉ်လေးထဲမှာ အလုပ်လုပ်တယ်။ အဲဒီနောက် လန်နဲ့ ဟက်ပီးဟာ မစွပ်ဟွပ်ရဲ့ အိမ်ကြီးဆီကို သွားကြတယ်။

လန်က မစွပ်ဟွပ်ရဲ့အိမ်ကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးပြီး ဟွပ်မိသားစု ရဲ့ အဝတ်အစားတွေကို လျှော်ဖွပ်နေတဲ့အချိန်မှာ ဟက်ပီးက သူ့အမေ ဘေးနားမှာ ကစားနေတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်လုံးဟာ ပျော်ရွှင်နေကြ တယ်။ မစွပ်ဟွပ်က အရမ်းချမ်းသာပေမဲ့ လန်ကို ပိုက်ဆံများများမပေးဘူး။ ဟက်ပီးလေးဟာ စားဖို့ထမင်းနဲ့ ဝတ် ဖို့ သန့်ရှင်းတဲ့ အဝတ်အစား တွေ အမြဲရှိပေမဲ့ လန်ကတော့ တစ်ခါတလေ ဗိုက်ဆာနေတတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူမ ပျော်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူ့သားလေးက ပျော်ပျော် ရွှင်ရွှင်ရှိပြီး သူဟာ အရမ်းကို မြန်မြန် ကြီးပြင်းလာနေ လို့ပါပဲ။

နတ်
သမီး
ပုံပြင်

At school some other boys often **laughed at** Happy because he was poor. But Happy was still very happy. The rich boys always had new clothes and new shoes, and they had good food to eat.

"What did you eat yesterday, Happy?" they shouted. "Did you eat cold rice again?"

"Some people have nothing to eat," said Happy. "I'm **already** very lucky."

One day when Happy came home from school, he saw a bowl of **plums** on the table. They were soft and purple, full of **juice** and as big as apples.

"Mrs Huang gave us these plums," said Lan.

"Please may I have one?" asked Happy.

"Yes, but eat your rice first." answered his mother.

ကျောင်းမှာ တခြားကောင်လေးတချို့က ဟက်ပီးကို ဆင်းရဲတယ် ဆိုပြီး မကြာခဏ **လှောင်မြောင်ကြတယ်။** ဒါပေမဲ့ ဟက်ပီးကတော့ အရမ်းကို ပျော်ရွှင်နေတုန်းပါပဲ။ ချမ်းသာတဲ့ ကောင်လေးတွေမှာ အဝတ် အစားအသစ်တွေ၊ ဖိနပ်အသစ်တွေနဲ့ စားဖို့အစာကောင်းကောင်း အမြဲရှိကြတယ်။

"မင်း မနေ့က ဘာစားခဲ့သလဲ၊ ဟက်ပီး" လို့ သူတို့က အော်ကြတယ်။ "မင်း ထမင်းအေးစက်စက်ကို စားခဲ့ပြန်ပြီလား"

"တချို့လူတွေမှာ စားစရာ ဘာမှမရှိဘူး" လို့ ဟက်ပီးက ပြောလိုက်တယ်။ "**အခုလောက်ဆိုရင်ပဲ** ငါကံအရမ်းကောင်းလှပြီ"

တစ်နေ့ကျတော့ ဟက်ပီးကျောင်းက ပြန်လာတဲ့အခါ စားပွဲပေါ်မှာ **သီးသီး** တစ်ပန်းကန်ကို သူတွေ့တယ်။ အဲဒီ သီးသီးတွေဟာ နူးညံ့ပြီး ခရမ်းရောင် ရှိတယ်။ **အရည်** လည်းရွှမ်းပြီး ပန်းသီးတွေ လောက် နီးနီးကြီးတယ်။

"မစွပ်ဟွပ်က ဒီသီးသီးတွေကို ငါတို့ကို ပေးလိုက်တယ်ကွဲ့" လို့ လန်က ပြောတယ်။

"ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် စားလို့ရမလား" လို့ ဟက်ပီးက မေးလိုက်တယ်။

"အေး၊ ဒါပေမဲ့ ထမင်းအရင်စားလိုက်ဦး" လို့ သူ့အမေက ပြန်ပြောတယ်။

When Lan worked in Mrs Huang's house, Happy played beside his mother.
 နေ့တိုင်း မိခင်က အိမ်ထဲမှာ ရေချိုးပေးရင်း နေထိုင်ခဲ့ရတာ အလွန်ပင် ချစ်စရာပါ။

The boat floated slowly down the Yangze River.
 နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း

Suddenly someone knocked on the door. Lan opened it. An old woman was standing there. "I'm very tired and hungry," she said.

"Come in and sit down," said Lan. " We haven't got much food but would you like some rice?" she brought a bowl of rice and a pair of chopsticks for the old woman.

Happy and Lan started to eat their rice but the old woman did not eat her rice. She started to eat the plums. Soon the bowl was empty.

Happy looked at the bowl and said, "She has eaten all the plums !"

Lan said to Happy quietly, "Don't be angry. We must be kind."

ရုတ်တရက် တစ်ယောက်ယောက်က တံခါး ခေါက်တယ်။

လန်က တံခါးဖွင့်လိုက်တယ်။ အဘွားကြီးတစ်ယောက် အဲဒီမှာ ရပ်နေတယ်။ "အဘွား အရမ်း မော ပြီး ဗိုက်ဆာနေလို့ပါကွယ်" လို့ သူမ က ပြောတယ်။

"ဝင်လာပြီး ထိုင်ပါဦး" လို့ လန်က ပြောလိုက်တယ်။ "ကျွန်မ တို့ဆီမှာ စားစရာများများတော့ မရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဘွား ထမင်းစားပါလား" သူမက အဘွားကြီးအတွက် ထမင်းတစ်ပန်းကန်နဲ့ တူ တစ်စုံကို ယူလာတယ်။

ဟက်ပီးနဲ့ လန်က ထမင်းကို စ စားကြပေမဲ့ အဘွားကြီးက ထမင်းကို မစားဘူး။ ဆီးသီးကို စစားတယ်။ မကြာခင်မှာ ပန်းကန်လုံးထဲမှာ ဘာမှမရှိ တော့ဘူး။

ဟက်ပီးက ပန်းကန်လုံး ကို ကြည့်ပြီး ပြောပါတော့တယ်။ "သူက ဆီးသီး အကုန်လုံးကို စားပစ်လိုက်ပြီ"

လန်က ဟက်ပီးကို တိုးတိုးလေး ပြောလိုက်တယ်။ "စိတ်မဆိုးပါနဲ့၊ ငါတို့က ကြင်နာတတ်ရမယ်"

နတ်
သမီး
ပုံပြင်

The old woman **carefully** put the plum stones in the bowl and said, "Thank you for the plums. They were good. If you keep these plum **stones**, you will never be poor. I must go now. I will come back when the **floods** come."

"When will the floods come?" asked Happy.

"Do you know the big stone lions in front of the **temple**?" asked the old woman.

"Yes." said Happy.

"When their eyes become red, the water in the river will **rise** very quickly. The water will **cover** the village. When that happens, I'll come back," said the old woman. Then she walked to the door and **left**.

Happy said to Lan angrily, "The lions' eyes will never be red. They're **made of** stone."

The old woman was wrong. Lan and Happy became poorer and poorer. First Lan **hurt** her back. She could not work **for** two weeks. Mrs. Huang did not give her any money. Then some **insects** ate all the vegetables in their little garden. Then Lan opened their last bag of rice. "What are we going to do?" She said sadly.

"We've got the **plum stones**," said Happy. "The old woman said : You will never be poor if you keep these stones. **Perhaps** we can eat them."

အဘွားကြီးက ဆီးသီးအစေ့တွေ ကိုပန်းကန်လုံးထဲ **ဂရုတစိုက်** ထည့်လိုက်ပြီး ပြောတယ်။ "ဆီးသီးတွေအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွယ်။ ဆီးသီးတွေက ကောင်းလိုက်တာ၊ မင်းတို့ဟာ ဒီဆီးသီး **အစေ့တွေ** ကို သိမ်းထားရင် ဘယ်တော့မှ မဆင်းရဲတော့ဘူး။ ငါအခု သွားရဦးမယ်။ **ရေကြီး** တဲ့အခါ ငါပြန်လာမယ်"

"ဘယ်အချိန်ကျရင် ရေကြီးမှာလဲ" လို့ ဟက်ပီးက မေးလိုက်တယ်။

"မင်း **ဘုရားကျောင်း** ရှေ့က ခြင်္သေ့ကျောက်ရုပ်တွေကို သိလား" လို့ အဘွားကြီးက မေးတယ်။

"ဟုတ်ကဲ့၊ သိပါတယ်" လို့ ဟက်ပီးက ပြောတယ်။

"သူတို့ရဲ့ မျက်လုံးတွေက နီရဲလာတဲ့အခါမှာ မြစ်ထဲကရေက အရမ်းမြန်မြန်ကြီး **မြင့်တက်** လာလိမ့်မယ်၊ ရေက ရွာကို **ဖုံးလွှမ်း** သွားလိမ့်မယ်။ အဲဒါ ဖြစ်တဲ့အချိန်မှာ ငါပြန်လာမယ်" လို့ အဘွားကြီးက ပြောတယ်။ ပြီးတော့ သူဟာ တံခါးဆီကို လျှောက်သွားပြီး **ထွက်သွား** တော့တယ်။

ဟက်ပီးက လန်ကို စိတ်ဆိုးဆိုးနဲ့ ပြောလိုက်တယ်။ "အဲဒီ ခြင်္သေ့မျက်လုံးတွေက ဘယ်တော့မှ နီမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ကို ကျောက် တုံး **နဲ့လုပ်ထားတာပဲ**"

အဘွားကြီးပြောတာ မမှန်ပါဘူး။ လန်နဲ့ ဟက်ပီးက ပိုပိုပြီး ဆင်းရဲလာတယ်။ ပထမဆုံး လန်ဟာ သူ့ကျောက်တုံးကို **ထိခိုက်ဒဏ်ရာ** ရ သွားတယ်။ သူမဟာ နှစ်ပတ် **ကြာအောင်** အလုပ်မလုပ်နိုင်ဘူး။ မစွမ်းလွမ်းကလည်း သူမကို ဘာပိုက်ဆံမှ မပေးဘူး။ ပြီးတော့ **ပိုးမွှား** ကောင် တချို့က သူတို့ရဲ့ ဥယျာဉ်လေးထဲက ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေ အားလုံးကို စားပစ်ကြတယ်။ အဲဒီနောက်မှာ လန်ဟာ သူတို့ရဲ့ နောက်ဆုံး ဆန်တစ်အိတ်ကို ဖွင့်လိုက်တယ်။ "ငါတို့ ဘာလုပ်ရမလဲ" လို့ ဝမ်းနည်းစွာနဲ့ သူမကပြောတယ်။

"ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ **ဆီးသီးအစေ့တွေ** ရှိတယ်လေ" လို့ ဟက်ပီးက ပြောတယ်။ "အဘွားကြီးက ပြောခဲ့တယ်။ မင်းတို့ ဒီအစေ့တွေကို သိမ်းထားရင် ဘယ်တော့မှ မဆင်းရဲတော့ဘူးတဲ့။ ကျွန်တော်တို့ အဲဒါတွေကို စားလို့ **ရရင်ရမှာ** ပေါ့"

He brought the bowl of plum stones and **cracked** a stone between his teeth. It **broke** and there was a beautiful pearl inside it.

" I can't eat this!" said Happy.

" It's a **pearl** ! " said Lan. " Pearls are very expensive. We can sell them for a lot of money."

They **cracked** all the plum stones and found a beautiful pearl inside every stone." If we tell people about these pearls," said Lan, " a **thief** will come and take them." So Lan **sold** only one pearl and put the other pearls in a box.

When they went out they still **wore** cheap clothes like poor people. But at home they ate good food. When Happy's shoes became too small, Lan bought him new shoes. Lan and Happy were happy.

Happy always wanted to say thank you to the old woman. " She said : I'll come back when the lions' eyes become red." Happy thought. He looked at the lions everyday, but their eyes were always grey.

သူက ဆီးသီးအစေ့ထည့်တဲ့ ပန်းကန်ကို ယူလာပြီး အစေ့ကို သွားနဲ့ **ခွဲလိုက်တယ်**။ အစေ့က **ကွဲသွား** ပြီး အထဲမှာရှိနေတာ ကတော့ လှပတဲ့ ပုလဲလုံးလေးတစ်လုံးပါပဲ။

" ကျွန်တော် ဒါကို စားလို့မရဘူး" လို့ ဟက်ပီးက ပြောလိုက် တယ်။

"ဒါဟာ **ပုလဲ** တစ်လုံးပဲကွဲ့" လို့ လန်က ပြောတယ် "ပုလဲဆိုတာ အရမ်းဈေးကြီးတယ်။ ငါတို့ အဲဒီပုလဲလုံးတွေကို ပိုက်ဆံ အများကြီးနဲ့ ရောင်းနိုင်တယ်"

သူတို့ဟာ ဆီးသီးအစေ့တွေ အားလုံးကို **ခွဲလိုက်** တော့ အစေ့တိုင်းရဲ့ အထဲမှာ လှပတဲ့ ပုလဲလုံး တစ်လုံးကို တွေ့ရတယ်။

"ငါတို့ လူတွေကို ဒီပုလဲတွေအကြောင်း ပြောပြလိုက်ရင်**သူရိုး** က လာယူလိမ့်မယ်ကွဲ့" လို့ လန်က ပြောတယ်။ ဒါကြောင့် လန်က ပုလဲ တစ်လုံးကိုပဲ **ရောင်း** ပြီး ကျန်တဲ့ ပုလဲတွေကို သေတ္တာတစ်ခုထဲမှာ ထည့်ထားလိုက်တယ်။

သူတို့ အပြင်ထွက်တဲ့အခါမှာ ဆင်းရဲသားတွေလို အပေါစား အကျီတွေကို **ဝတ်ဆင်** နေတုန်းပဲဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အိမ်မှာ သူတို့က စားစရာကောင်းကောင်းစားတယ်။ ဟက်ပီးရဲ့ ဖိနပ်တွေက အရမ်း သေးငယ်လာတဲ့အခါ လန်က သူ့ကို ဖိနပ်အသစ်တွေ ဝယ်ပေးတယ်။ လန်နဲ့ ဟက်ပီးဟာ ပျော်ရွှင်နေကြတယ်။

ဟက်ပီးက အဘွားကြီးကို ကျေးဇူးတင်စကားအမြဲပြောချင်တယ်။ "သူက ပြောခဲ့တယ် "ခြင်သေ့မျက်လုံးတွေက နီလာတဲ့အခါမှာ ငါပြန်လာ မယ်" တဲ့" လို့ ဟက်ပီးက တွေးတယ်။ သူဟာ နေ့တိုင်း ခြင်သေ့တွေကို ကြည့်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ရဲ့မျက်လုံးတွေက အမြဲတမ်းမီးရောင်ပဲ ဖြစ်တယ်။

နတ်
သမီး
ပုံပြင်

One day the King said to his servant, " Paint the temple !"

In the evening one of the painters still had some red paint in his tin. " What do I do with the red paint ?" he said to himself. " I know. I'll paint the lions' eyes." He painted the four stone eyes red. Then he cleaned his brushes and went home.

Next morning Happy went to see the lions and saw their red eyes. He remembered the old woman's words. He did not go to school. He ran home to tell his mother. Soon it started to rain.

တစ်နေ့မှာတော့ ဘုရင်ကြီးက သူ့အစေခံကိုပြောတယ် "ဘုရားကျောင်း ကို ဆေးသုတ်ကြစမ်း"

ညနေခင်းကျတော့ ဆေးသုတ်သမားတွေထဲက တစ်ယောက်ဟာ သူ့ သံဘူး ထဲမှာ သုတ်ဆေးနီ တချို့ ရှိနေတုန်းပဲ။ "အဲဒီဆေးနီကို ငါဘာလုပ်ရမလဲ" လို့ သူ့ကိုယ်သူပြောတယ်။ "ငါသိပြီ၊ ငါခြံသေ့ မျက်လုံးတွေကို ဆေးသုတ်လိုက်မယ်" သူက ကျောက်မျက်လုံးလေးလုံးကို ဆေးနီသုတ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ သူဟာ သူ့ စုတ်တံတွေ ကို သန့်ရှင်းအောင်လုပ်ပြီး အိမ်ပြန်သွားတယ်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်မှာ ဟက်ပီးကခြံသေ့တွေကို သွားကြည့်တော့ သူတို့ရဲ့ အနီရောင်မျက်လုံးတွေကို တွေ့သွားတယ်။ သူဟာ အဘွားကြီးရဲ့စကားတွေကို မှတ်မိပါတယ်။ သူက ကျောင်းကိုမသွားတော့ဘူး။ သူ့အမေကို ပြောပြဖို့ အိမ်ကိုပြေးသွားတယ်။ မကြာခင်မှာ မိုးရွာတော့တယ်။

Happy told his mother about the lions' red eyes.

Lan was very frightened. She put the pearls in a pocket in her **trousers**. She and Happy ran to tell their friends about the **flood**, but they did not listen to them. Lan and Happy went to the river. They saw a fishing boat with a strong **bamboo** roof.

" Will you sell us your boat if I give you a pearl?" Lan asked the fisherman. She gave him a pearl.

The fisherman looked at the pearl and said, "You can have my boat and my **fishing nets** too!" Then he got off the boat.

Lan and Happy put food and water in the boat. Then they **climbed** into the boat and the boat **floated** slowly down the Yangtze River.

ဟက်ပီးက ခြင်္သေ့တွေရဲ့ မျက်လုံးနီနေတဲ့အကြောင်းကို သူ့အမေကို ပြောပြတယ်။ လန်ဟာ အရမ်းထိတ်လန့်သွားတယ်။ သူမက ပုလဲလုံးတွေကို သူမရဲ့ **ဘောင်းဘီ** အိတ်ကပ်ထဲမှာ ထည့်လိုက်တယ်။ သူနဲ့ ဟက်ပီးဟာ သူတို့ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေဆီကို **ရေကြီး** မဲ့အကြောင်း ပြောပြောပေမဲ့ သူတို့က ဟက်ပီးတို့ရဲ့ စကားကို နားမထောင်ကြဘူး။ လန်နဲ့ဟက်ပီးဟာ မြစ်ဆီကို သွားတယ်။ သူတို့ဟာ ခိုင်ခံ့တဲ့ **ငါး** နဲ့လုပ်ထားတဲ့ ခေါင်မိုးပါတဲ့ ငါးဖမ်းလှေတစ်စီးကို တွေ့တယ်။

"ကျွန်မ ရှင်ကို ပုလဲတစ်လုံးပေးရင် ကျွန်မတို့ကို ရှင်လှေကို ရောင်းမလား" လို့ လန်က တံငါသည်ကိုမေးလိုက်တယ်။ သူမက တံငါသည်ကို ပုလဲတစ်လုံးလည်း ပေးလိုက်တယ်။

တံငါသည်က ပုလဲလုံးကို ကြည့်ပြီးပြောတယ်။ "မင်း ငါ့လှေကို ရော၊ ပြီးတော့ **ငါးဖမ်းလိုက်ကွန်တွေ** ကိုရော ယူသွားနိုင်ပါတယ်" အဲဒီနောက် သူက လှေပေါ်က ဆင်းသွားတယ်။

လန်နဲ့ ဟက်ပီးက လှေထဲကို အစားအစာနဲ့ ရေကို ထည့်ကြတယ်။ အဲဒီနောက်တော့ သူတို့ဟာ လှေပေါ် **တက်** ပြီး လှေဟာ ယန်ဖီမြစ် အတိုင်း ဖြည်းဖြည်း **မျောပါသွားတယ်**။

It rained and rained. Soon the river was very high. The water covered the rice fields, then it covered the houses near the river. Many people and animals died. Sometimes Lan and Happy could only see the tops of the trees above the water.

After many days, the rain stopped. Lan and Happy saw a beautiful hill in front of them. It looked like an island in the water. A small farm was on the hill. There was a little house on the farm. There was a plum tree with a lot of white flowers in front of the house.

"The old woman saved us !" said Happy.
"Let's live here, mother !"
Lan nodded.

Taya Zinkin and
Rosenary Border

မိုးက ရွာပြီးရင်း ရွာတယ်။ မကြာခင် မြစ်ရေက အရမ်းမြင့် တက်သွားတယ်။ ရေက စပါးကင်းတွေကို ဖုံးလွှမ်းသွားပြီး မြစ်နားမှာရှိတဲ့ အိမ်တွေကိုပါ ဖုံးသွားတယ်။ လူနဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေ အများကြီး သေကုန်တယ်။ တစ်ခါတလေ လန်နဲ့ ဟက်ပီးဟာ သစ်ပင်ထိပ်ဖျားတွေကို ရေပေါ်မှာ တွေ့နိုင်တယ်။

ရက်ပေါင်းများစွာကြာတော့ မိုးရွာတာရပ်သွားတယ်။ လန်နဲ့ ဟက်ပီးဟာ သူတို့ရှေ့မှာ လှပတဲ့ တောင်ကုန်းတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ အဲဒါကိုကြည့်ရတာ ရေထဲက ကျွန်း ကလေးတစ်ကျွန်းနဲ့ တူနေတယ်။ စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးခြံတစ်ခုလည်း အဲဒီတောင်ကုန်းပေါ်မှာရှိတယ်။

ခြံရဲ့ရှေ့မှာ အိမ်ကလေးတစ်လုံးရှိတယ်။ အိမ်ရဲ့ရှေ့မှာတော့ အဖြူရောင်ပန်းတွေ အများကြီးပွင့်နေတဲ့ ဆီးသီး အပင်တစ်ပင် ရှိတယ်။

"အဘွားကြီးက ကျွန်တော်တို့ကို ကယ်ခဲ့ တာပဲ" လို့ ဟက်ပီး က ပြောလိုက်တယ်။ "ဒီနေရာမှာပဲ ကျွန်တော်တို့နေကြစို့၊ အမေ" လန်က ခေါင်းညိတ်လိုက်ပါတယ်။

Happy မှုခက်ဆန်များ

yangtze	ယန်စီ	ယန်စီမြစ်
wear	ဝဲ	ဝတ်ဆင်သည်
(wear, wore ဝေါ, worn ဝေါ(နိ))		
plums	ပလမ်(ပိစ်)	ဆီးသီး
purple	(ပါး)ပယ်(လ်)	ခရမ်းရောင်
juice	ဂျူ(စ်)	အရည်
floods	ဖလပ်(စ်စ်)	ရေကြီးခြင်း
temple	တဲန့်(မ်)ပယ်(လ်)	ဘုရားကျောင်း
insects	အင်းဆက်(စ်ထစ်)	ပိုးမွှားများ
pearl	(ပါး)(လ်)	ပုလဲ
servant	(ဆာ)ဝန်(နိထ်)	အစေခံ
brushes	ဘရပ်ရှက်(စ်)	ခုတ်တံများ
island	အိုင်လန်(စ်)	ကျွန်း
nodded	နော့ဒစ်(စ်)	ခေါင်းညိတ်သည်
(nod နော့(စ်), nodded, nodded)		

Funny Story

Mr. Grey & Mrs. Black

Mr Grey does not like Mrs Black. He looked out of the window of his bedroom last Saturday morning. Mrs Black was in the street. She came to the door of his house and rang the bell. His wife went to the door and opened it. Mrs Black came in. Mr Grey did not go downstairs.

A quarter of an hour later Mr. Grey went to the top of the stairs and shouted to his wife, "Has that stupid old woman gone?" But Mrs Black was in the living room with his wife.

Mrs Grey did not say anything for few seconds, but then she said to her husband, "Yes, she's gone. Mrs Black's here now."

Andrew Paterson

ဦးညို နှင့် ဒေါ်မဲ

ဦးညိုဟာ ဒေါ်မဲကို သဘောမကျဘူး။ ပြီးခဲ့တဲ့ စနေနေ့ မနက်က သူ့ဟာ သူ့အိပ်ခန်းပြတင်းပေါက်ကနေ အပြင်ကို ကြည့်နေတယ်။ ဒေါ်မဲက လမ်းပေါ်မှာရှိနေတယ်။ သူမဟာ သူ့အိမ်တံခါးဆီကို ရောက်လာပြီး ခေါင်းလောင်း တီးတယ်။ သူ့မိန်းမက သွားပြီး တံခါးဖွင့်ပေးတယ်။ ဒေါ်မဲလည်း ဝင်လာတယ်။ ဦးညိုကတော့ အောက်ထပ်ကို မဆင်းဘူး။

၁၅ မိနစ် ကြာပြီးတဲ့နောက်မှာ ဦးညိုက လှေကား ထိပ်ကို သွားပြီး သူ့မိန်းမကို အော်ပြောလိုက်တယ်။ "ဟို ရှားပေါပေါ အဘွားကြီး သွားပြီလား" ဒါပေမဲ့ ဒေါ်မဲဟာ ဝေ့ခန်း ထဲမှာ သူ့မိန်းမနဲ့အတူ ရှိနေပါတယ်။

ဒေါ်ညိုက စက္ကန့် အနည်းငယ်ကြာမျှ ဘာမှမပြောပါဘူး။ နောက်မှ သူမက သူမယောက်ျားကို ပြောလိုက်တယ်။ "ဟုတ်ကဲ့၊ သူမ သွားပါပြီ၊ ဒေါ်မဲကတော့ အခု ဒီမှာ ရှိတယ်"

Mr Grey and Mrs Black မှုခက်ဆန်များ

rang	ရန်း(ဂ်)	ဘဲလ်တီးသည်
(ring ရင်း(ဂ်), rang, rung ရမ်း(ဂ်))		
downstairs	ဒေါင်း(န့်)စတဲ(မ်)	အောက်ထပ်မှာ

ဟာသ
ဇာတ်
လမ်း

Animal Story

The Intelligent Monkey

A university professor **recently** made several experiments with different animals to find out which was the most intelligent. He **found out** that the monkey was more intelligent than the dog, the cat, the horse, etc. In one experiment the professor put a monkey in a room where there were several small boxes. Some boxes were inside other boxes. One small box had some food inside of it. The **professor** wanted to watch the monkey and to find out how long it would take the monkey to find the food. The professor left the room. He waited a few minutes outside the door. Then he **kneeled** down and put his eye to the key-hole. What did he see? To his **surprise** he found himself looking **directly** into the eye of the monkey. The monkey was on the other side of the door, looking at the professor through the **key-hole**.

Monkeys are so intelligent that people should not perform dangerous acts in front of them; for example, striking a match.

Peter Hupalo

* * * * *

အသိဉာဏ်ရှိသောမျောက်

မကြာသေးမီက တက္ကသိုလ်ပါမောက္ခတစ်ဦးဟာ ဘယ် တိရစ္ဆာန်က အသိဉာဏ်အရှိဆုံးလဲဆိုတာ သိရအောင် မတူညီတဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေကို စမ်းသပ်မှုတွေ အများကြီး လုပ်ခဲ့တယ်။ သူ **ရှာဖွေ တွေ့ရှိ** ခဲ့တာကတော့ မျောက်က ခွေး၊ ကြောင် ၊ မြင်း စသည်တို့ထက် ပိုအသိဉာဏ်ရှိတယ်ဆိုတာပါပဲ။ စမ်းသပ်မှုတစ်ခုမှာ ပါမောက္ခက မျောက်တစ်ကောင်ကို သေတ္တာတွေ အများကြီးရှိတဲ့ အခန်းတစ်ခန်း ထဲမှာ ထည့်ထားလိုက်တယ်။ တချို့သေတ္တာတွေဟာ တခြားသေတ္တာရဲ့ အထဲထဲမှာရှိတယ်။ သေတ္တာသေးသေးလေးတစ်ခုရဲ့ အထဲမှာကတော့ စားစရာတချို့ရှိတယ်။ **ပါမောက္ခ** က အဲဒီမျောက်ကို စောင့်ကြည့်ချင်ပြီး ဒီမျောက်ဟာ အဲဒီအစာကိုရှာတာဘယ်လောက်ကြာမလဲလို့ သိချင်တယ်။ ပါမောက္ခက အခန်းထဲက ထွက်သွားတယ်။ တံခါးအပြင်ဘက်မှာ မိနစ် အနည်းငယ်စောင့်တယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ သူက **ခူးထောက်** ပြီး သူ့မျက်လုံးကို တံခါးသေ့ပေါက်နားမှာ ထားလိုက်တယ်။ သူ ဘာကို တွေ့လိုက်သလဲ။ သူ့ကို **အုံ့** သွားစေတာက သူဟာ မျောက်ရဲ့ မျက်လုံးကို **တည့်တည့်ကြီး** ကြည့်မိတာကို သူ့ကိုယ်သူတွေ့လိုက်ရ တာပဲ။ မျောက်က တံခါးရဲ့ ဟိုဘက်တစ်ဘက်မှာ ရှိနေပြီး **သော့ပေါက်** ကနေ ဖြတ်ပြီး ပါမောက္ခကို ကြည့်နေပါတယ်။

မျောက်တွေဟာ အသိဉာဏ်ရှိလွန်းလို့ လူတွေဟာ သူတို့ရဲ့ ရှေ့မှာ အန္တရာယ်ရှိတဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို မလုပ်ပြသင့်ဘူး။ ဥပမာ မီးခြစ်ခြစ် တာမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

* * * * *

The Intelligent Monkey မျောက်ဆန်များ

Kneeled	နီး(လိင်)	ခူးထောက်သည်
(kneel နီး(လိ), knelt နက်(လိထ်) (or) kneeled, kneltt (or) kneeled)		
striking	စထရိုက် ကင်း(စ်)	ခြစ်သည်
(strike စထရိုက်(စ်), struck စထရပ်(စ်), struck, striking)		
match	မက်(ချ်)	မီးခြစ်

တိရစ္ဆာန်
ဇာတ်
လမ်း

Pen Pal

Prunella Taylor was born on her Granny Prue's birthday. That was why her parents called her Prunella.

Prunella didn't like her name. She liked it even less when people called her **Prune**. And it got worse when she moved to a new school.

Prunella was very tall. She was the tallest in her class. She had to look down when she talked to the other children. She **couldn't help it**. But the other children didn't like it.

'You're **snooty** !' said a girl called Beth. 'A snooty **prune** !' Everyone laughed. So Beth said it again. 'Snooty Prune! Snooty Prune!'

Then they all said it. 'Snooty Prune! Snooty Prune!'

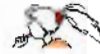
For days and weeks they **went on**. They used it as her name all the time.

'Hello, Snooty Prune!'

Prunella **hated** it. And she hated the children at school for using it. Most of all she hated Beth. But she didn't want to hate people. What she really wanted was a friend. Prunella wished very hard for a friend.

* * * * *

Youth
Story

ကလောင်မိတ်ဆွေ

ပရွန်နဲလာတေလာကို သူမရဲ့အဖွား ပရူးရဲ့ မွေးနေ့မှာ မွေးခဲ့တယ်။ အဲဒါကြောင့် သူမရဲ့ မိဘတွေက သူမကို ပရွန်နဲလာလို့ ခေါ်ကြတယ်။

ပရွန်နဲလာဟာ သူမနာမည်ကို မကြိုက်ဘူး။ သူမကို လူတွေက “**ပရွန်း**” (**ဆီးသီးခြောက်**) လို့ ခေါ်တဲ့အခါ သူမ အဲဒီနာမည်ကိုပို လို့တောင် မကြိုက်ပါဘူး။ သူမ ကျောင်းအသစ်ကို ပြောင်းတဲ့အခါ ပိုပြီး ဆိုးသွားတယ်။

ပရွန်နဲလာက အရမ်းအရပ်ရည်တယ်။ အတန်းထဲမှာ သူမက အရပ်အရည်ဆုံးပဲ။ သူမက တခြားကလေးတွေကို စကားပြောတဲ့အခါ ငုံ့ကြည့်ရတယ်။ **အဲလိုဖြစ်တာကို သူမ မတတ်နိုင်ဘူး။** ဒါပေမဲ့ တခြားကလေးတွေက အဲဒါကို မကြိုက်ကြဘူး။

“နင်ဟာ **ကြီးကျယ်** တယ်” လို့ဘတ်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက ပြောတယ်။ “**ကြီးကျယ်**တဲ့ **ဆီးသီးခြောက်** တစ်လုံးပဲ” လူတိုင်းက ရယ်ကြတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဘတ်ကအဲဒါကိုထပ်ပြောတယ်။ “**ကြီးကျယ်**တဲ့ ဆီးသီးခြောက် **ကြီးကျယ်**တဲ့ ဆီးသီးခြောက်”

အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ သူတို့အားလုံးက အဲဒါကိုပဲ ပြောကြတယ်။ “**ကြီးကျယ်**တဲ့ ဆီးသီးခြောက် **ကြီးကျယ်**တဲ့ ဆီးသီးခြောက်”

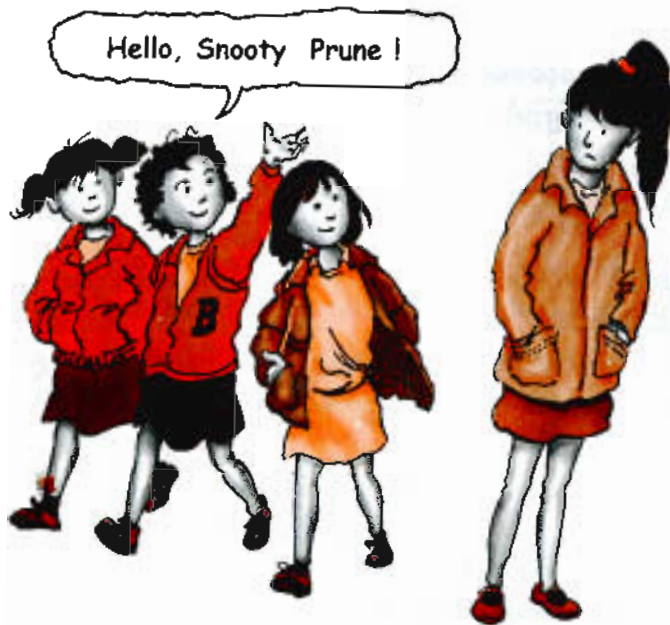
ရက်ပေါင်းများစွာ သီတင်းပတ်များစွာကြာအောင် သူတို့ **ဆက်ပြော**ကြတယ်။ သူတို့ဟာ အဲဒါကို သူမရဲ့ နာမည်အဖြစ် တချိန်လုံး အသုံးပြုကြတယ်။

“ဟဲလို **ကြီးကျယ်**တဲ့ ဆီးသီးခြောက်ရေ”

ပရွန်နဲလာဟာ အဲဒီနာမည်ကို **မုန်း** တယ်။ ပြီးတော့ ကျောင်းက ကလေးတွေကို အဲဒီနာမည် ခေါ်တဲ့အတွက် မုန်းတယ်။ ဘတ်ကိုတော့ သူမအမုန်းဆုံးပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူမဟာ လူတွေကို မမုန်းချင်ပါ ဘူး။ သူမတကယ်လိုချင်နေတာက သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ပါ။ ပရွန် နဲလာဟာ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် သိပ်လိုချင်တယ်။

* * * * *

လူငယ်
ဇာတ်
လမ်း

Youth Story

One day the doorbell rang.

It was Mrs Farey at the door. Mrs Farey lived over the road. She was interesting. She wore strange clothes and kept ducks and cats. Prunella liked her.

"Hello, my dear. I have something for you. A small presnt to say thankyou for feeding my cats last week."

Finger by finger, Mrs Farey opened out her hand to show a tiny parcel.

တစ်နေ့တော့ တံခါးခေါင်းလောင်းသံ မြည် လာတယ်။ တံခါးမှာရှိသူဟာ ဒေါ်ဖာရေးဖြစ်တယ်။ ဒေါ်ဖာရေးက လမ်းမကြီးတဖက်မှာနေတယ်။ သူမဟာ စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတယ်။ ထူးဆန်းတဲ့ အဝတ်အစားတွေကို ဝတ်ဆင်ပြီး ဘဲတွေ ကြောင်တွေ ပွေး ထားတယ်။ ပရွန်နဲ့လာဟာ သူမကို ခင်တယ်။

“ဟဲ့လို အချစ်ကလေး မင်းအတွက် ငါ့ဆီမှာ ပစ္စည်းတစ်ခုပါ လာတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ အပတ်က ငါ့ကြောင်တွေကို အစာကျွေး ပေးလို့ ငါမင်းကို ကျေးဇူးတင်လို့ ပေးတဲ့လက်ဆောင်လေးပါ။”

ဒေါ်ဖာရေးဟာ သူမလက်ထဲက ပါဆယ်ထုပ် ကလေးကို ပြဖို့ လက်ချောင်းတစ်ချောင်းပြီးတစ်ချောင်း ဖွင့်ပြတယ်။

လှငယ်
ဇာတ်
လမ်း

'It's very little,' she said. 'But I hope that it will bring you your biggest wish!'

'Thank you!' said Prunella.

'That's all right, my dear,' said Mrs Farey. 'Happy day!'

Prunella looked at the tiny parcel. It was very thin and **wrapped** in paper the colour of cats' eyes.

She pulled the parcel gently open. Inside was a tiny red book of **stamps**.

'What a strange present!' said her mother. But Prunella knew that the stamps were a wonderful present. Those tiny bits of **sticky** paper would let you send **messages** to anyone in the world. With a stamp you could write to the **Prime Minister** or the Queen.

Youth
Story

“ဒါက အရမ်းတော့သေးပါတယ်” လို့ သူမကပြောတယ်။

“ဒါပေ မဲ့ အဲဒါဟာ မင်းရဲ့အကြီးမားဆုံး ဆန္ဒကို ပြည့်ဝစေမယ်လို့ မျှော်လင့် ပါတယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်” လို့ ပရွန်နဲလာက ပြောလိုက်တယ်။

“ရပါတယ် ငါ့အချစ်ကလေးရယ်” လို့ ဒေါ်ဖာရေးက ပြောတယ်။

“ပျော်ရွှင်တဲ့နေ့ ဖြစ်ပါစေကွယ်”

ပရွန်နဲလာက ပါဆယ်ထုပ် ကလေးကို ကြည့်တယ်။ အဲဒါကို အရမ်းပါးလွှာပြီး ကြောင်ရဲ့ မျက်လုံးအရောင်ရှိတဲ့စက္ကူနဲ့ **ထုပ်** ထား ပါတယ်။

သူမက ပါဆယ်ထုပ်လေးကို အသာအယာ ဆွဲဖွင့်လိုက်တယ်။ အထဲမှာ **တံဆိပ်ခေါင်းတွေ** ပါတဲ့ အနီရောင်စာအုပ် သေးသေးလေး ရှိတယ်။

“တော်တော် ထူးဆန်းတဲ့လက်ဆောင်ပဲ” လို့ သူ့အမေက ပြော တယ်။ ဒါပေမဲ့ ပရွန်နဲလာက အဲဒီတံဆိပ်ခေါင်းတွေဟာ အရမ်းကောင်း တဲ့ လက်ဆောင်ပဲဆိုတာ သိတယ်။

အဲဒီ **ဝေးကပ်တဲ့** စက္ကူသေးသေးကလေးတွေနှင့် သင်ကမ္ဘာ ပေါ်က ဘယ်သူ့ကိုမဆို **သဝဏ်လွှာတွေ** ပို့လို့ရတယ်။ တံဆိပ် ခေါင်းတစ်ခု နဲ့ သင်ဟာ **ဝန်ကြီးချုပ်** ဒါမှမဟုတ် ဘုရင်မကြီးဆီကို စာရေးနိုင်တယ်။

“ချစ်စရာကောင်းလိုက်တာ၊ ပရွန်နဲလာဆီကစာပါလား”

လူငယ်
ဇာတ်
လမ်း

You could **send off** for things.

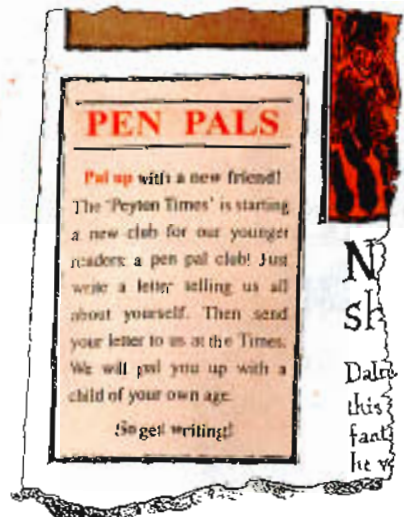
Or you could send a **sneaky** letter to school to tell them that Beth Hall was a **bully**. But Prunella didn't want to **sneak on** Beth.

What she really wanted to do was to write to a friend. A friend would write back. If only she had a friend.

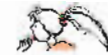
Prunella stood up and something fell to the floor.

It was a small, **folded** bit of newspaper. It had been put into the parcel with the stamps.

Prunella opened it out and read -

Youth Story

စာတိုက်ကနေ ပစ္စည်းတွေပို့ပေးဖို့ သင် **စာရေးတောင်း** နိုင်တယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဘတ်ဟောဟာ **အနိုင်ကျင့်သူ** ဖတ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ အကြောင်းကို ကျောင်းကို **ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်** စာတစ်စောင် ပို့ပြီးပြောပြ နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ပစ္စန်းနဲ့လာဟာ ဘတ်ဟော**ခုက္ကူရောက်အောင် တိုင်** မ **ပြော** ချင်ပါဘူး။

သူမတကယ်လုပ်ချင်တာက သူငယ်ချင်းကောင်းတစ်ယောက်ဆီ ကို စာရေးဖို့ပဲ။ အဲဒီသူငယ်ချင်းက သူမဆီကို စာပြန်ရေးလာမှာပဲ။ သူမမှာသာ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရှိရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ။

ပစ္စန်းနဲ့လာဟာ မတ်တပ်ရပ်လိုက်တော့ ကြမ်းပြင်ပေါ်ကို တစ်ခုခုပြုတ်ကျသွားတယ်။

အဲဒါဟာ **ခေါက်ထားတဲ့** သတင်းစာဖြတ်ပိုင်းလေးဖြစ်တယ်။ အဲဒါကို တံဆိပ်ခေါင်းတွေနဲ့အတူတူ ပါဆယ်ထုပ်ထဲမှာ ထည့်ထားတာပါ။ ပစ္စန်းနဲ့လာက အဲဒါကို ဖွင့်ဖတ်လိုက်တယ်။

ကလောင်မိတ်ဆွေများ

သူငယ်ချင်းသစ်တစ်ယောက်နှင့် **မိတ်ဆွေဖွဲ့ပါ!**
“ပေတန်တိုင်းမ်” သတင်းစာက ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ပိုမိုငယ်ရွယ်တဲ့ သတင်းစာဖတ်သူများအတွက် အသင်းသစ်တစ်ခုကို စတင်နေပါပြီ။ ကလောင်မိတ်ဆွေ အသင်းပါပဲ! ကျွန်ုပ်တို့ဆီကို သင့်အကြောင်း အကုန် ပြောပြထားမဲ့ စာတစ်စောင်ကိုသာ ရေးလိုက်ပါ။ ပြီးတော့ သင့်စာကို “ပေတန် တိုင်းမ်” သတင်းစာက ကျွန်ုပ်တို့ဆီကို ပို့လိုက်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့က သင်နှင့် သက်တူရွယ်တူဖြစ်တဲ့ ကလောင်မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နှင့် သင့်ကို မိတ်ဆွေ ဖွဲ့ပေးပါမယ်။

ဒါကြောင့် စရေးလိုက်ပါတော့!

လူငယ်
ဇာတ်
လမ်း

'I will,' thought Prunella. 'I'll **make a pen pal friend!** Oh, thank you, Mrs Farey!

She got out paper and a pen and sat down to write.

Fern Lea
Lynmouth Road
Peyton
24th March

Dear **Pen Pal,**

My name is Prunella. I am tall and have long straight hair. I haven't got any brothers or sisters. Have you? I used to have a **goldfish** but it died. Have you got any **pets**?

Then she **chewed** her pen and **frowned**.

She looked at the letter. It was **boring**.

If she had got that letter, she wouldn't want to be pen pals with the person who wrote it.

She **scrumped** it up and threw it in the bin. Then she started again on a new bit of paper.

Youth
Story

ငါရေးမယ်လို့ ပရွန်နဲလာက တွေးတယ်။ ငါ **ကလောင်မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ဖွဲ့မယ်။** အို ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ဒေါ်ဖာရေးရေး။ သူမဟာ စာရွက်နှင့်ဘောပင်ကိုထုတ်ပြီး စာရေးဖို့ ထိုင်ချတယ်။

ဖန်လီယာဂေဟာ
လင်းမောက်လမ်း
ပေတန်မြို့
မတ်လ ၂၄ရက်

ချစ်လှစွာသော **ကလောင်မိတ်ဆွေရေ**

ငါ့နာမည်က ပရွန်နဲလာပါ။ ငါဟာ အရင်ရှည်ပြီး ဆံပင်ရှည် ရှည် ဖြောင့်ဖြောင့်ရှိတယ်။ ငါ့မှာ ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေ မရှိဘူး။ နင့်မှာရော့ရှိလား။ ငါအရင်က **ရွှေငါး** တစ်ကောင်ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့အဲဒါက သေသွားတယ်။ နင့်မှာကော **အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်တွေ** ရှိလား။

နောက်တော့သူမဟာသူမရဲ့ဘောပင်ကို **ကိုက်** ပြီး **မျက်မှောင် ကြုတ်** တယ်။

သူမဟာ စာကိုကြည့်တယ်။ ဒါဟာ **ငြိုးငွေ့စရာကောင်း** တယ်။ ဒီစာကိုသာ သူမ ရခဲ့ရင် ဒီစာကိုရေးတဲ့လူနဲ့ သူမကလောင် မိတ်ဆွေဖွဲ့ချင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

သူမဟာ စာကို **လုံးချေ** ပစ်ပြီး အမှိုက်ပုံးထဲကို ပစ်ထည့်လိုက် တယ်။ အဲဒီနောက်တော့ စာရွက်သစ်ပေါ်မှာ ရေးပြန်တယ်။

လူငယ်
ဇာတ်
လမ်း

Fern Lea
Lynmouth Road
Peyton
24th March

Dear Pen Pal,

My name is Penny. I am quite short and I have black curly hair. I play the violin. Here is a picture of me.

I have an older sister called Serena who is very beautiful. Lots of boys are in love with her, but she would rather be with me. She **plaits** ribbons into my hair and explains things to me.

I also have a **tiny** baby brother called Leo. I found him. If you want to know how I found him, then you will have to write to me and ask. Then I will tell you.

I also have a big **soppy** dog called Nelly and three **sweet** kittens called Button, Zip and Velcro.

I have lots of friends at school. But I would like you to be my friend too because I like getting letters. Please write to me very soon.

Your friend, Penny

Youth Story

ဖန်လီယာဂေဟာ
လင်းမောက်လမ်း
ပေတန်မြို့၊
မတ်လ ၂၄ရက်

ချစ်လှစွာသော ကလောင်စိတ်ဆွဲရေ

ငါ့နာမည်က ပန်နီပါ။ ငါဟာ အရပ်တော်တော်ပုတယ်။ ငါ့မှာ ဆံပင်မဲမဲ **ကောက်ကောက်** ရှိတယ်။ ငါက တယောတီးတတ်တယ်။ ဒီမှာ ငါ့ရဲ့ပုံ။

ငါ့မှာ သိပ်ချောတဲ့ စီရီနာဆိုတဲ့ အစ်မ တစ်ယောက်ရှိတယ်။ ယောက်ျားလေးအများကြီးက သူ့ကို ကြိုက် ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက ငါနဲ့ပဲ ပိုနေချင်တယ်။ သူက ငါ့ဆံပင်ကို ဖဲကြိုးတွေနဲ့ **ကျစ်ဆံပြီးကျစ်ပေးတယ်**။ ပြီးတော့ ငါ့ကို ကိစ္စတွေကို ရှင်းပြတတ်တယ်။

ငါ့မှာ လီယိုလို့ခေါ်တဲ့ မောင်လေး **ပိစီလေး** ရှိတယ်။ သူ့ကို ငါရှာတွေ့ခဲ့တာပေါ့။ ငါ သူ့ကို ဘယ်လိုရှာတွေ့ခဲ့လဲဆိုတာ နင်သိချင်ရင်တော့ နင် ငါ့ဆီ စာရေးပြီး မေးရလိမ့်မယ်။ ဒါဆို ငါနင့်ကို ပြောပြမယ်။

ငါ့မှာ နယ်လီလို့ခေါ်တဲ့ **ခပ်တုံးတုံး** ခွေးတစ်ကောင်နှင့် ဘက်တန်၊ စစ်နဲ့ဗယ်ခရို လို့ခေါ်တဲ့ **ချစ်စရာ** ကြောင်ကလေး သုံးကောင်လည်း ရှိတယ်။

ငါ့ကျောင်းမှာ သူငယ်ချင်းတွေအများကြီး ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နင့်ကိုလည်း ငါ့သူငယ်ချင်းဖြစ်စေချင်တယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ငါက စာတွေရရနေတာကို ကြိုက်တယ်။ ကျေးဇူးပြုပြီး ငါ့ဆီကို အမြန်ဆုံး စာရေးလိုက်ပါနော်။

နင့်ရဲ့သူငယ်ချင်း
ပန်နီ

လူငယ်
ဇာတ်
လမ်း

Prunella made the 'Y' of Penny **swirl** under the rest of the name.

She put the letter into an envelope **addressed** to the Peyton Times.

Then she **tore** out the first of Mrs Farey's stamps. She held it between a finger and thumb and closed her eyes. She wished hard. 'Please bring me a pen pal who will be a real friend!'

She **stuck on the stamp** and ran all the way to the **post box**.

* * * * *

A **reply** came four days later. It was addressed to Miss P Taylor.

'There's a letter for you. It's got a **local post mark**. Who can that be from ?' said her father.

'I expect it's from a friend, Dad.' said Prunella. She opened it in her room and read :

Youth Story

ပရွန်နဲ့လာက ပန်နီစာလုံးရဲ့ "Y"ကို နာမည်ရဲ့ ကျန်တဲ့ စာလုံးတွေအောက်မှာ **ဝှေ့ပတ်** သွားစေတယ်။

သူမက စာကို ပေတန်တိုင်းမိသတင်းစာဆီကို **လိပ်စာတပ်** ထားတဲ့ စာအိတ်ထဲကို ထည့်တယ်။

ပြီးတော့သူမဟာဒေါ်ဖာရေးရဲ့တံဆိပ်ခေါင်းတွေထဲက ပထမဆုံး တစ်ခုကို **ဖြုတ်** လိုက်တယ်။ သူမဟာ အဲဒါကို လက်ချောင်းနှင့် လက်မကြား ကိုင်ထားပြီး မျက်လုံးတွေကို မှိတ်လိုက်တယ်။ သူမဟာ အပြင်းအထန် ဆုတောင်းတယ်။ "ကျေးဇူးပြုပြီး တကယ့်သူငယ်ချင်း ဖြစ်လာမဲ့ ကလောင်မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ငါ့ဆီကို ခေါ်လာပါ"

သူမဟာ **တံဆိပ်ခေါင်းကပ်** ပြီး **စာတိုက်ပုံး** ဆီကို လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ပြေးသွားတယ်။

* * * * *

နောက်လေးရက် ကြာတဲ့အခါ **ပြန်စာ**ရောက်လာတယ်။ အဲဒါဟာ မ, ပီတေလာဆီကို လိပ်စာတပ်ထားတယ်။

"မင်းအတွက် စာတစ်စောင်၊ **ဒေသခံစာတိုက်တံဆိပ်** ပါတယ်။ အဲဒါ ဘယ်သူ့ဆီက ဖြစ်နိုင်မလဲ"

"အဲဒါ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆီကလို့ သမီးထင်တယ်။ ဖေဖေ"

သူမဟာ စာကို သူမရဲ့အခန်းထဲမှာ ဖွင့်ပြီးဖတ်တယ်။

လူငယ် စာတတ် လမ်း

20 Ring Road,
Peyton
27th March

Dear Penny,

I like your letter very much and I would like to be your pen pal. Please write and tell me how you found Leo.

I had better tell you about myself. My name is **Angel**. I haven't got any brothers or sisters. I haven't got a mother or a father either. I am an **orphan**. My father died before I was born.

He was an **explorer**. One day in the Antarctic he met a **polar bear**. They had a fight.

My father and the bear killed each other. But before my father died, he wrote something in the snow. He didn't have a pen or anything. He wrote with his own **blood!**

He drew a big heart and wrote "**Alesha + Baby**" inside the heart.

Alesha was my mother and I was the baby. **At least** I know that my father loved me. **Even though** he never met me.

My mother died when I was born. She looked at me in the nurse's arms. With her **last breath** she said "Poor little angel." That is how I got my name.

Youth
Story

အမှတ် ၂၀၊ ရင်းလမ်း
ပေတန်မြို့၊
မတ်လ ၂၇ ရက်

ချစ်လှစွာသော ပန်နီရေ

ငါ နင့်စာကို အရမ်းကြိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နင့်ရဲ့ကလောင် မိတ်ဆွေဖြစ်ချင်တယ်။ ကျေးဇူးပြုပြီး စာရေးပြီးတော့ နင် လီယိုကို ဘယ်လို ရှာတွေ့ခဲ့တယ်ဆိုတာ ငါ့ကို ပြောပြပါ။

ငါ့အကြောင်းကို နင့်ကို ပြောပြရင်ကောင်းမယ်။ ငါ့နာမည်က **အိန်ဂျယ်(နတ်သမီး)**တဲ့။ ငါ့မှာ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေ မရှိဘူး။ ငါ့မှာ အမေရော အဖေပါမရှိဘူး။ ငါက **ဝိဘယ** တစ်ယောက်ပါ။ ငါ့အဖေက ငါမမွေးခင်မှာ သေသွားတယ်။

သူက **နယ်သစ်ရှာဖွေသူ** ပါ။ တစ်နေ့ တောင်ဝင်ရိုးစွန်းဒေသ မှာ သူ **ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံ**တစ်ကောင်နဲ့ တွေ့တယ်။ သူတို့ တိုက်ခိုက် ကြတယ်။

ငါ့အဖေနဲ့ ဝက်ဝံနဲ့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် သတ်ခဲ့ကြ တယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါ့အဖေ မသေခင်မှာ သူဟာ နှင်းခဲထဲမှာ တစ်စုံတစ်ခု ကိုရေးခဲ့တယ်။ သူ့မှာ ဘောပင် ဒါမှမဟုတ် ဘာမှမရှိဘူး။ သူက သူ့ရဲ့ သွေးနဲ့ရေးခဲ့တာပါ။

သူဟာ အသည်းပုံကြီးတစ်ပုံကို ဆွဲပြီး "အလီရှာ+ကလေး" လို့ အသည်းပုံထဲမှာ စာရေးခဲ့တယ်။

အလီရှာက ငါ့အမေလေ။ ပြီးတော့ ကလေးလေးက ငါပေါ့။ **အနည်းဆုံး** တော့ ငါ့အဖေက ငါ့ကိုချစ်တယ်ဆိုတာ ငါသိခဲ့တယ်။ သူ ငါ့ကို ဘယ်တုန်းကမှ မတွေ့ခဲ့ **ပေမဲ့လို့** လေ။

ငါ့မွေးတဲ့အခါ ငါ့အမေသေခဲ့တယ်။ သူနာပြုဆရာမရဲ့ လက် မောင်းတွေထဲက ငါ့ကို သူမက ကြည့်ခဲ့တယ်။ သူမရဲ့ **နောက်ဆုံး ထွက်သက်** နဲ့အတူ "သနားစရာအိန်ဂျယ်လေး(နတ်သမီးလေး)" လို့ သူမက ပြောခဲ့တယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ ငါ့နာမည်ကို ငါရလာခဲ့တာပေါ့။

လူငယ်
ဇာတ်
လမ်း

Youth Story

The address at the top of Angel's letter was 20, Ring Road, Peyton. Prunella had never noticed an orphanage on the Ring Road.

Perhaps Angel lived all by herself? Or maybe she had been adopted? I'll write and ask her, she thought.

"Wow! An orphan pen pal!"

* * * * *

ဒီမှာ အဲဒီတုန်းက ငါ့ပုံနှင့် အခုငါ့ပုံစံ ရုပ်ပုံ။
ငါ့ဆီကို မကြာခင် စာရေးပြီး ငါ့ကို လီယိုအကြောင်းပြောပြပါ။
အချစ်များစွာဖြင့်
အိန်ဂျယ်

အိန်ဂျယ်ရဲ့စာထိပ်က လိပ်စာဟာ အမှတ်-၂၀, ရင်းလမ်း၊
ပေတန်မြို့၊ ဖြစ်တယ်။ ရင်းလမ်းပေါ်မှာ မိဘမဲ့ဂေဟာ တစ်ခုကိုပစ္စုန်နဲ့လာ
ဘယ်တုန်းကမှ သတိမထားမိခဲ့ဘူး။

အိန်ဂျယ်က သူမဘာသာ သူမ တစ်ယောက်ထဲနေတာ ဖြစ်နိုင်
ပါတယ်။ ဒါမှမဟုတ် သူမဟာ မွေးစား ခံရတာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ငါစာရေး
ပြီး သူမကိုမေးမယ်လို့ သူမတွေးတယ်။

"ဪ၊ မိဘမဲ့ကလောင်မိတ်ဆွေပဲ"

* * * * *

လူငယ်
ဇာတ်
လမ်း

Fern Lea
Lynmouth Road
Peyton
28th March

Dear Angel,

Thank you for your letter. I've never known an orphan before. Who do you live with now? Are they nice to you?

Here is how I found my baby brother. At Christmas Serena took me and Nelly the dog to London to see the Christmas lights.

We went to Trafalgar Square to see the big Christmas tree. It was getting late and it was very dark. Then I heard a strange noise. "It must be the pigeons," said Serena. But it wasn't.

Nelly and I went to find out what was making the noise. Nelly sniffed and I listened. The noise and smell came from one of those great big lions. I thought that the lion had come alive!

Youth
Story

ဖန်လီယာဂေဟာ
လင်းမောက်လမ်း
ပေတန်မြို့၊
မတ်လ ၂ရက်

ချစ်ရတဲ့ အိန်ဂျယ်ရေ

နင့်ရဲ့စာအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ငါအရင်တုန်းက မိဘမဲ့ တစ်ယောက်ကို ဘယ်တုန်းကမှ မသိခဲ့ဖူးဘူး။ အခု နင်ဘယ်သူနဲ့နေလဲ၊ သူတို့က နင့်အပေါ်ကောင်းကြရဲ့လား။

ဒီမှာ ငါဘယ်လို ငါ့ရဲ့မောင်ကလေးပေါက်စလေးကို ရှာတွေ့ခဲ့ လဲဆိုတော့ ခရစ္စမတ်မှာ စီရီနာက ငါနဲ့ခွေးကလေးနယ်လီကို ခရစ္စမတ် မီးတွေ ကြည့်ဖို့ လန်ဒန်မြို့ကို ခေါ်သွားတယ်။

ငါတို့ခရစ္စမတ်သစ်ပင်ကြီးကိုကြည့်ဖို့ တရားဖယ်ဂါပန်းခြံကို သွား ကြတယ်။ အချိန်ကနောက်ကျနေပြီး အရမ်းကို မှောင်နေပြီး အဲဒီအချိန် မှာ ထူးဆန်းတဲ့အသံကို ငါကြားတယ်။ "အဲဒါဆိုတော့ ဖြစ်ရမယ်" လို့ စီရီနာက ပြောတယ်။ ဒါပေမဲ့ မဟုတ်ပါဘူး။

နယ်လီနဲ့ ငါက အသံထွက်နေတာဘာလဲဆိုတာ ရှာတွေ့ ဖို့ သွားတယ်။ နယ်လီက အနံ့ခံ တယ်။ ငါကနားစွင့်တယ်။ အသံနဲ့ အနံ့ က အဲဒီကြီးမားတဲ့ ခြင်္သေ့ကြီးတွေထဲကတစ်ကောင်ဆီက လာတာ၊ ခြင်္သေ့က အသက်ဝင်လာတယ်လို့ ငါထင်မိတာ။

လူငယ်
ဇာတ်
လမ်း

Youth Story

Then I saw that there was something white between his paws. It was a tiny baby wrapped in a blanket.

We took the baby to the police. Did you know that if you find something and nobody claims it, then you can keep it?

Well, nobody claimed the baby. Serena and I asked Mum if we could have him. Mum said, "Of course!" so we kept him.

We call him Leo because he was found on a lion.

Write soon and tell me about being an orphan.

Love from your friend,

Penny

P.S. You look very beautiful.

နောက်တော့ သူ့ရဲ့ ခြေဖဝါးတွေ ကြားမှာ ဖြူဖွေးတဲ့အရာတစ်ခု ရှိတာကို ငါတွေ့ရတယ်။ အဲဒါဟာ စောင်တစ်ထည်နဲ့ ရပ်ပတ်ထုပ် ထားတဲ့ ကလေးပိစိလေးတစ်ယောက်ပဲ။

ငါတို့က ကလေးကို ရဲစခန်းကိုယူသွားတယ်။ နှင်သိလား တကယ် လို့ နှင်ဟာ တစ်ခုခုကိုရှာတွေ့ပြီး ဘယ်သူကမှ အဲဒါကို လာမ တောင်း ရင် နှင်အဲဒါကို အပိုင်ယူ နိုင်တယ်။

အဲလေ ဘယ်သူကမှ ကလေးကို လာမတောင်းဘူး။ စီရိနာနဲ့ ငါက သူ့ကို ငါတို့ယူလို့ရမလားလို့ အမေ့ကို မေးကြတယ်။ အမေက "ရတာပေါ့" လို့ ပြောတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ငါတို့သူ့ကို အပိုင်မွေးခဲ့ကြတယ်။ သူ့ကိုခြင်ဆွဲပေါ်မှာတွေ့လို့ ငါတို့ သူ့ကို လီယို(ခြင်ဆွဲ) လို့ခေါ်ခဲ့ကြ တယ်။

မကြာခင် စာရေးပြီး မိဘမဲ့ကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်း ငါ့ကို ပြောပြနော်။

နှင့်သူငယ်ချင်း ပန်နီဆီက ချစ်ခြင်းဖြင့်

ပန်နီ

(စာကြွင်း) နှင့်ကိုကြည့်ရတာ အရမ်းချောတဲ့ပုံပဲ။

လူငယ်
ဇာတ်
လမ်း

Angel's reply came in a dirty old envelope.

20 Ring Road
Peyton
29th March

Dear Penny,

You have guessed my dark secret! I live with my Aunt Nag. She is very old and very ugly and very cruel.

I have to live in the attic. It has a hard bed and nothing else in it. I live like a slave. Aunt Nag makes me work all day long. I only get leftovers to eat. My attic is freezing cold.

My only friend is a little robin. He comes to the window each morning.

When I read "Dear Angel" and "Love from your friend Penny" it warms my heart. At least I know that you love me. The picture that I drew of me was a lie. I am really very skinny and dressed in rags.

Lots and lots of love from your hungry friend,

Angel

Youth Story

အိန်ဂျယ်ရဲ့ ပြန်စာ ဟာ ညစ်ပတ်တဲ့ စာအိတ်ဟောင်းနဲ့ ရောက်လာတယ်။

အမှတ် ၂၀၊ ရင်းလမ်း
ပေတန်မြို့၊
မတ်လ၊ ၂၉ရက်။

ချစ်ရတဲ့ ပန်နီရေ

နင်ငါ့ရဲ့ အထူးဖုံးကွယ်ထားတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက် ကို မုန်းဆ ကြည့်ပြီးရောပေါ့။ ငါဟာ ငါ့ရဲ့အန်တီနက်နဲ့နေတာပါ။ သူမက အရမ်း အသက်ကြီးပြီး အင်မတန်ရုပ်ဆိုးပြီး သိပ် ရက်စက် တယ်။

ငါက ထပ်ခိုး မှာနေရတယ်။ ထပ်ခိုးထဲမှာ အိပ်ရာမာမာ တစ်ခုရှိပြီး တခြားဘာမှ မရှိဘူး။ ငါဟာ ကျေးကျွန် တစ်ယောက် လို နေရပါတယ်။ အန်တီနက်က ငါ့ကို တစ်နေ့လုံး အလုပ်လုပ်ခိုင်း တယ်။ စားဖို့ အကြွင်းအကျန်တွေ ပဲရတယ်။ ငါ့ရဲ့ ထပ်ခိုးက ရေခဲ လောက်အောင် အေးတယ်။ ငါ့ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သူငယ်ချင်းက မြေလူးငှက် လေးတစ်ကောင်ပဲ။ သူက မနက်တိုင်းမှာ ပြတင်းပေါက်ကို လာတယ်။

“ချစ်ရတဲ့ အိန်ဂျယ်ရေ” နဲ့ “နင်ငါ့သူငယ်ချင်း ပန်နီဆီက ချစ်ခြင်းဖြင့်” လို့ ငါဖတ်ရတဲ့အခါ ငါ့နှလုံးသားကို နွေးထွေးသွားစေတယ်။ အနည်းဆုံး နင် ငါ့ကိုချစ်တယ်ဆိုတာ ငါသိရပါတယ်။ ငါဆွဲပေးလိုက် တဲ့ ငါ့ရုပ်ပုံဟာ လိမ်တာပါ။ ငါဟာ တကယ်တော့ အရမ်း အမိုးပေါ်အရေ တင်ပိန် နေပြီး ဟောင်းနွမ်းရုတ်ပြိုတဲ့ အဝတ်အစားတွေ ဝတ်တာပါ။

နင်ငါ့ ဗိုက်ဆာနေတဲ့ သူငယ်ချင်းဆီက အချစ်များစွာ များစွာ

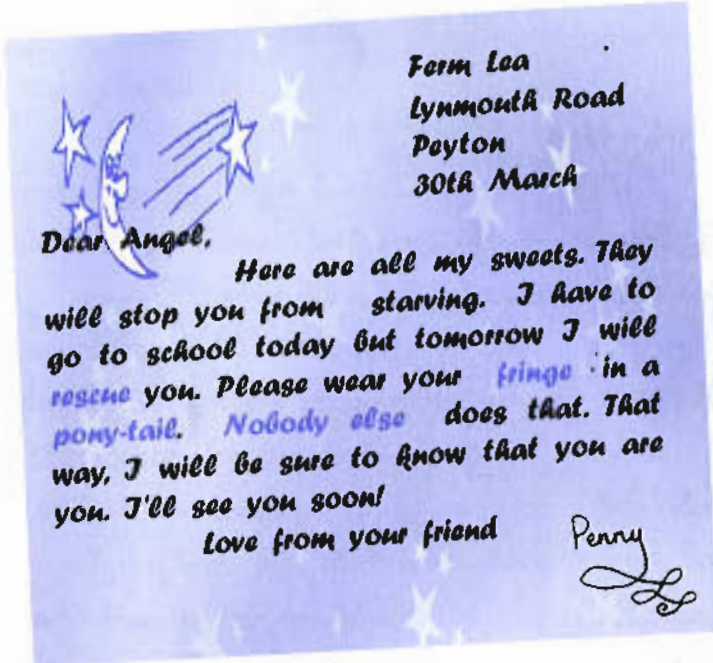
ဖြင့်

အိန်ဂျယ်

လူငယ်
ဇာတ်
လမ်း

Purnella was **horrified** and excited by that letter. She wrote a quick reply.

Fern Lea
Lynmouth Road
Peyton
30th March

Dear Angel,

Here are all my sweets. They will stop you from starving. I have to go to school today but tomorrow I will rescue you. Please wear your fringes in a pony-tail. Nobody else does that. That way, I will be sure to know that you are you. I'll see you soon!

Love from your friend

Penny

Youth Story

Prunella **posted** the letter on her way to school.

* * * * *

Prunella woke very early on Saturday morning . She felt sure that Aunt Nat would **lie** in bed for hours. It would be best to rescue Angel while Aunt Nag was still in bed.

Then I'll bring her home, thought Prunella. Mum and Dad have always wanted another child. Angel can be my new sister **as well as** my friend!

ပရွန်နဲလာဟာ အဲဒီစာကြောင့် **ထိတ်လန့်** ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားသွားတယ်။ သူမဟာ အမြန်စာပြန်တယ်။

ဖန်လီယာဂေဟာ
လင်းမောက်လမ်း
ပေတန်မြို့၊
မတ်လ၊ ၃၀ ရက်။

ချစ်ရတဲ့ အိန်ဂျယ်

ဒီမှာ ငါ့ရဲ့သင်္ကြားလုံးတွေအကုန်ပဲ၊ အဲဒါတွေဟာ နင်အရမ်းဆာလောင်နေတာကို ရပ်သွားစေလိမ့်မယ်၊ ငါ ဒီနေ့ ကျောင်းသွားရမယ်၊ ဒါပေမဲ့ မနက်ဖြန်ငါနင့်ကို **ကယ်** မယ်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး နင့်ရဲ့ **ဆံဖြိတ်** ကို **မြင်းခြီး** ပုံစံစည်းထားပါ။ **တခြားဘယ်သူမှ** အဲဒါမျိုးမလုပ်ကြဘူး၊ အဲလိုဆို နင်ဟာနင်မှန်း၊ ငါသေချာသိလိမ့်မယ်။

ငါ နင့်ကို မကြာခင်တွေ့မယ်။

နင့်သူငယ်ချင်းပန်နီဆီက ချစ်ခြင်းဖြင့်

ပန်နီ

ပရွန်နဲလာဟာ ကျောင်းကိုသွားတဲ့လမ်းမှာ **စာထည့်** တယ်။

* * * * *

ပရွန်နဲလာဟာ စနေနေ့ နံနက်မှာအရမ်းအစောကြီးအိပ်ရာက ထတယ်။ အန်တီနက်က အိပ်ရာထဲမှာ နာရီများစွာ **လှဲ** နေမှာပဲဆိုတာ သူမ သေချာပါတယ်။ အန်တီနက်က အိပ်ရာထဲရှိနေတုန်းမှာ အိန်ဂျယ်ကို ကယ်တာက အကောင်းဆုံး ဖြစ်လိမ့်မယ်။

ပြီးတော့ ငါ့သူကို အိမ်ခေါ်လာမယ်လို့ ပရွန်နဲလာက တွေးတယ်။ အမေနဲ့အဖေက နောက်ကလေးတစ်ယောက် အမြဲလိုချင်တာပဲ။ အိန်ဂျယ်က ငါ့ရဲ့ သူငယ်ချင်း **အပြင်** ငါ့ရဲ့ ညီမအသစ် **လည်း** ဖြစ်နိုင်တယ်။

လူငယ်
ဇာတ်
လမ်း

Angle would **find out** that Penny was really Prunella. But Prunella wasn't worried. After all, Angel had pretended to be something different too. Angle had **pretended** to be **pink** and pretty. Really she was **starving** and **skinny**.

Still, Angel was expecting short dark Penny.

If tall fair Prunella **turned up**, she had better be able to **prove** that she was the same person.

Prunella pulled her **fringe** together and tied it into a **pony-tail**.

Then she **crept** downstairs and wrote a **note** for her parents.

With luck, she might be back before they got up.

Youth
Story

ပန်နီဟာ တကယ်တော့ ပရွန်နဲလာပါပဲဆိုတာ အိန်ဂျယ် သိ သွားလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ပရွန်နဲလာဟာ မစိုးရိမ်ပါဘူး။ အဆုံးမှာတော့ အိန်ဂျယ်ကလည်း မတူတဲ့အရာအဖြစ် **ဟန်ဆောင်** ခဲ့တာပဲ။ အိန်ဂျယ်ဟာ **ကျန်းမာလို့ ပန်းရောင်** သန်းပြီး ချစ်စရာကောင်းတယ် လို့ **ဟန်ဆောင်**ခဲ့တယ်။ တကယ်တော့ သူမဟာ **တော်မြတ်** ပြီး **အရိုးပေါ်အရေတင်ပိန်ချုံး** နေတာပဲ။

ဒါပေမဲ့ အိန်ဂျယ်ဟာ အရပ်ပုပုအသားညိုညိုနဲ့ ပန်နီကို စောင့် မျှော်နေမှာပဲ။ အရပ်ရှည်ရှည်အသားဖြူဖြူ ပရွန်နဲလာကသာ **ရောက်ချ** သွားရင် သူမဟာ ဒီလူပါပဲဆိုတာကို **သက်သေပြ** နိုင်ရင်ကောင်းမယ်။

ပရွန်နဲလာဟာ သူမရဲ့ **ဆံမြိတ်** ကို စုဆွဲပြီး အဲဒါကို **မြင်းပြီး** ဆံပင်ပုံစံချည်လိုက်တယ်။

ပြီးတော့ သူမဟာ အောက်ထပ်ကို **ချွတ်နင်း** ပြီးဆင်းသွား တယ်။ ပြီးတော့ သူမရဲ့ မိဘတွေအတွက် **စာတို** တစ်ခုရေးတယ်။ အပြင်ထွက်သွားတယ် အံ့အားသင့်စရာနဲ့အတူ မကြာခင်ပြန်လာခဲ့မယ်

ချစ်တဲ့ပီ

ကံကောင်းရင် သူတို့အိပ်ရာမထခင်မှာ သူမ ပြန်လာချင် ပြန်လာ နိုင်တယ်။

လှသိ
အသတ်
လယ်

Outside was still dark and it was raining. The street lights looked like a row of giant sparklers along the road. It felt magical and exciting. Prunella skipped a few steps and then ran. She ran all the way to the Ring Road.

Then she slowed down. She looked house numbers until she came to number twenty.

Number twenty wasn't the kind of house she had expected. It was a very ordinary house. Nobody would ever guess that there was a poor orphan trapped inside. Prunella looked up.

There was a light on in the attic. That must be where Angel lived.

Youth Story

အပြင်မှာ မှောင်နေတုန်းပဲ၊ ပြီးတော့ မိုးရွာနေတယ်။ လမ်းမီး

တွေကို ကြည့်ရတာ လမ်းတစ်လျှောက်မှာ အလွန်ကြီးတဲ့ မီးပန်းကြီး

အတန်း တစ်တန်းနဲ့တူတယ်။ မှော်တန်ခိုးနဲ့ပန်တီးထား သလို

ခံစားရပြီး စိတ်လှုပ်ရှားစရာကောင်းတယ်။ ပရွန်နဲလက

ခြေလှမ်းအချို့ကို ခုန်ပေါက်သွား ပြီး နောက်တော့ ပြေးတယ်။ သူမဟာ

ရင်းလမ်းဆီကို သွားတဲ့ လမ်းတစ်လမ်းလုံး ပြေးသွားတယ်။

နောက်တော့ သူမဟာ နှေးချလိုက်တယ်။ နံပါတ် ၂၀ ကို

သူမ ရောက်တဲ့အထိ အိမ်နံပါတ်တွေကို ကြည့်တယ်။

နံပါတ် ၂၀ ဟာ သူမ မျှော်လင့်ထားတဲ့ အိမ်မျိုးမဟုတ်ဘူး။

အဲဒါဟာ အရမ်းကို သာမန်ဆန် တဲ့ အိမ်ပါပဲ။ အထဲမှာ သနားစရာ

မိဘပဲ့ တစ်ယောက်ပိတ်မိနေတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မှန်း ကြည့်ဖူးမှာ

မဟုတ်ဘူး။ ပရွန်နဲလက မော့ကြည့်တယ်။

ထပ်မံမှား မီးအလင်းရောင် ရှိတယ်။ အဲဒါဟာ အိန်ဂျယ်နေတဲ့

နေရာဖြစ်ရမယ်။

လူငယ်
ဇာတ်
လမ်း

Prunella pulled her wet fringe pony-tail straight. Then she pushed the door bell.

'Ding Dong!'

A dog woofed from inside. Prunella could see the dog in her mind. It was a huge dog with big yellow teeth. Aunt Nag loved the dog but hated Angel.

Aunt Nag fed the dog proper food. Angel only got scraps. Poor Angel.

Prunella rang the bell again, long and loud.

A light went on and there were footsteps. The door opened and Prunella gasped.

'Beth!' said Prunella.

There stood Beth Hall with a mouth full of sweets.

Fairy Story

ပရွန်နဲလာဟာ သူမရဲ့စိုစွတ်နေတဲ့ မြင်းပြီး ဆံပင်ပုံစံ ဆံမြိတ်ကို ဖြောင့်အောင်ဆွဲလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ သူမဟာ တံခါးဘဲလ်ကို နှိပ်တယ်။

“ဒင်း ဒေါင်”

အထဲက ခွေးတစ်ကောင်က တဂုတ်ဂုတ်ဟောင် တယ်။ ပရွန်နဲလာက ခွေးကို သူမစိတ်ထဲမှာ မြင်နိုင်တယ်။ အဲဒါဟာ အဝါရောင် သွားကြီးတွေရှိတဲ့ အရမ်းကြီးတဲ့ ခွေးတစ်ကောင်ပဲ။ အန်တီ နက်က ခွေးကိုချစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အိန်ဂျယ်ကိုကျတော့ မုန်းတယ်။

“ဂုတ်”

အန်တီနက်က ခွေးကို အစာ ကောင်းကောင်းကျွေး တယ်။ အိန်ဂျယ်ကျတော့ အကျန်တွေ ပဲရတယ်။ သနားစရာ အိန်ဂျယ်ရယ်။ ပရွန်နဲလာက ဘဲလ်ကို အကြာကြီး၊ အကျယ်ကြီး တီးပြန် တယ်။

“ဒင်း ဒေါင် ဒင်း ဒေါင် ဒင်း ဒေါင်”

မီးပွင့်လာ ပြီး ခြေသံတွေ ထွက်လာတယ်။ တံခါးကပွင့် လာတယ်။ ပရွန်နဲလာဟာ အံ့အားသင့်ပြီး ပင့်သက်ရှိက် မိတယ်။

“ဘတ်!”

ဘတ်ဟောဟာ ပါးစပ်ထဲမှာ သကြားလုံးတွေ အပြည့်နဲ့ အဲဒီမှာ ရပ်နေတယ်။

လူငယ်
ဇာတ်
လမ်း

"Er! I think I've got the wrong house." said Prunella.

But Beth had her fringe in a pony - tail.

Behind Beth came Beth's mother, two brothers and a small dog.

Beth was **staring** at Prunella's fringe.

Youth Story

"အား ငါအိမ်မှားရောက်နေပြီထင်တယ်" ဒါပေမဲ့ ဘတ်က သူမရဲ့ ဆံမြိတ်ကို မြင်းမြီးဆံပင်ပုံလုပ်ထားတယ်။

ဘတ်ရဲ့နောက်မှာ ဘတ်ရဲ့အမေ၊ မောင်နှစ်ယောက်နဲ့ ခွေးလေး တစ်ကောင်ရောက်လာတယ်။

ဘတ်ဟာ ပရွန်နဲလာရဲ့ ဆံမြိတ်ကို **ဝှားစိုက်ကြည့်နေ** တယ်။

လူငယ်
ဇာတ်
လမ်း

"ကျောင်းက ကြီးကျယ်တဲ့ အဲ ပရွန်နဲလာပါ"
"မင်းက **အစောကြီးထတဲ့သူ** ပဲ၊ မင်းက ကစားဖို့လာတာလား"
"အာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မဆိုလိုတာက ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မ အာ"
"ဟုတ်တယ် သူက ကစားဖို့လာတာပါ။ လာလေ၊ ငါ့အခန်းကို သွားကြည့်ရအောင်"

She crept downstairs.
သူမဟာ အောက်ထပ်ကို ချွတ်နင်းပြီးဆင်းသွားတယ်။

အင်္ဂလိပ်စကားဆပြန်ဆုံးပြောနိုင်မည့်
သတင်းကောင်းလေး
ပါပါရအောင်

ရိုပီ မာသပ်သူ
ဆုတောင်းခြင်း
လှုပ်ရှားစာအုပ်
ဦးစွာဆေး အထူးဆိုင်ရက်
အင်္ဂလိပ် ဖြစ်စေ နှစ်အားအား
ကတည်းက ၁၀၀ ပုံနှိပ်
နှုတ်ထုတ်ရက် ဖြစ်စေအောင် အထူးဆိုင်ရက် ချစ်စေ
လက်မညှိစာအုပ် အင်္ဂလိပ်စကားဆုံးပြောဆို ကတည်းကဆုံးပြောနိုင် လွယ်ကူပြီး
အထူးဆိုင်ရက် ဖြစ်စေ အထူးဆိုင်ရက်

www.burmeseclassic.com

Youth Story

Beth's room was in the attic but it wasn't bare or cold. It was warm and it was full of mess. There were two beds by the wall. One of them had a lump in it.

'That's my stupid little sister,' said Beth.

'But Angel was an orphan! She didn't even have any brothers or sisters!' said Prunella. 'You lied!'

'Well you made up Penny too!' said Beth. 'Why did you do that?'

ဘတ်ရဲ့ အခန်းက ထပ်ခိုးမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါဟာ တာမှပရှိတာ မဟုတ်ဘူး။ အေးနေတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါဟာ နွေးထွေးပြီး ညစ်ပတ်ရှုပ်ပွဲ နေတယ်။ နံရံအနီးမှာ ခုတင်နှစ်လုံးရှိတယ်။ အဲဒီထဲက ခုတင်တစ်လုံးမှာ အိပ်ရာဟာ ဖုဖောင်း နေတယ်။

“အဲဒါ ငါ့ရဲ့ ထုံအတဲ့ ညီမလေးပေါ့” လို့ ဘတ်ကပြောတယ်။

“ဒါပေမဲ့ အိန်ဂျယ်က မိဘမဲ့ပါ။ သူ့မှာ မောင်နှမတောင် မရှိဘူး” လို့ ပရွန်နဲလာက ပြောတယ်။ “နင်ညာခဲ့တာပေါ့”

“အင်းလေ နင်လည်း ပန်နီလို့ ထွင်ပြောခဲ့တာပဲ” လို့ ဘတ်က ပြောတယ် “နင်ဘာလို့ ဒီလိုလုပ်ခဲ့တာလဲ”

လူငယ်
ဇာတ်
လမ်း

Because I wish I was tall and beautiful like you of course!

Youth Story

'That's different,' said Prunella. 'I had to **make things up** because nobody likes real me.'

'I wish I was short and had brothers and sisters. I wish I wasn't called Prunella. I wish I had a **proper name** like everyone else! You're like that already. Why did you **make up** Angel?'

'Because I wish I was tall and beautiful like you of course!' said Beth.

Beth's little sister **popped** her head out from her **duvet**.

'Who's Angle and who's penny?' said Beth's little sister.

'Nobody!' said prunella.'

'**Mind your own business!**' said Beth.

“ဒါက ကွာပါတယ်လေ” လို့ ပရွန်နဲလာက ပြောတယ်။ “တကယ့် ငါ့ကို ဘယ်သူကမှ မကြိုက်ဘူးဆိုတော့ ငါက ကိစ္စတွေကို **ထွင်ပြော** ရတာပေါ့”

“ငါက အရပ်ပုချင်တယ်၊ ပြီးတော့ ညီအစ်ကိုတွေ မောင်နှမတွေ ရှိချင်တယ်။ ငါ့ကို ပရွန်နဲလာလို့ အခေါ်မခံရတာကို ငါလိုချင်တယ်။ တခြားလူတွေလိုပဲ **ကိုယ်ပိုင်နာမည်** တစ်ခုငါ့မှာရှိချင်တယ်။ နင်ကလဲ ဒီလိုမျိုး ဖြစ်နေပြီပဲ၊ နင်ဘာလို့ အိန်ဂျယ်ကို ဇာတ်လမ်း **ထွင်** ရတာလဲ”

“ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ငါက နင့်လို အရပ်ရည်ပြီး ရုပ်ချော ချင်တာကိုးဟဲ့ အထူးပြောနေစရာမလိုဘူး”

ဘတ်ရဲညီမလေးက **ဝှမ်းကပ်** ထဲကနေ ခေါင်း **လှစ်ခနဲ ထွက်လာတယ်။**

“ဘယ်သူက အိန်ဂျယ်လဲ၊ ဘယ်သူက ပန်နီလဲ”

“ဘယ်သူမှ မဟုတ်ပါဘူး” လို့ ပရွန်နဲလာကပြောတယ်။

“**နင့်ကိစ္စပဲ နင်လုပ်ပါ**” လို့ **ဘတ်က** ပြောတယ်။

လူငယ်
ဇာတ်
လမ်း

Who's Angel and who's Penny?

Beth's little sister sat **right** up in bed.
 "Why have you both got your hair in that stupid way? Are you friends?" said Beth's little sister.
 'Maybe,' said Beth.
 'Can I have one of those sweets?' asked her little sister.
 'Yes,' said Prunella.
 'Thanks. Can I say something else? If you don't like being called Prunella, why do'nt you just be Ella? Ella's a nice name.'
 Prunella thought for a moment. 'That's a good idea,' she said. 'I like Ella.'
 'So do I,' said Beth Hall. 'Let's really be friends.'

Pippa Goodhart

* * * * *

Youth
Story

ဘတ်ရဲ့ညှိမလေးက အိပ်ရာပေါ်မှာ **မတ်မတ်** ထိုင်လိုက်တယ်။
 "နင်တို့နှစ်ယောက်လုံး ဘာလို့ ဆံပင်ကို အဲဒီလို ပေါတောတော ပုံစံလုပ်ထားတာလဲ၊ နင်တို့က သူငယ်ချင်းတွေလား"
 "ဖြစ်နိုင်ပါတယ်" လို့ ဘတ်ကပြောတယ်။
 "ငါ အဲဒီသကြားလုံးတွေထဲက တစ်လုံးစားလို့ရမလား" လို့ သူညှိမလေးက မေးတယ်။
 "ရတယ်" လို့ ပရွန်နဲလာက ပြောတယ်။
 "ကျေးဇူးပါပဲ၊ ငါ့နောက်တစ်ခု ထပ်ပြောနိုင်လား၊ နင်ပရွန်နဲလာ လို့ အခေါ်ခံရတာကို မကြိုက်ရင် အဲလာလို့ပဲ လုပ်ပါလား၊ အဲလာဆိုတာ ကောင်းတဲ့နာမည်ပါပဲ" လို့ သူညှိမလေးကပြောတယ်။
 ပရွန်နဲလာက တခဏလောက်ကြာအောင် စဉ်းစားတယ်။
 "အဲဒါ စိတ်ကူးကောင်းပဲ" လို့ သူမကပြောတယ်။ "ငါ့အဲလာ ဆိုတာ ကြိုက်တယ်"
 "ငါ့ရောပဲ" လို့ ဘတ်ဟောက ပြောတယ်။ "ငါတို့တွေ တကယ်ပဲ သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်ကြရအောင်"

* * * * *

လူငယ်
ဇာတ်
လမ်း

Pen Pal မျက်နှာစာများ

Pal	ပဲ(လ်)	မိတ်ဆွေ
born	ဘော(နံ)	မွေးဖွားသည်
(bear ဘဲ(ရ်), bore ဘိုး, born)		
worse	ဝါ(စ်)	ပိုဆိုးသော
(bad ဘက်(ဒ်), worse, worst	ဝါ(စ်တ်)	အဆိုးဆုံးသော
snooty	စူးတီး	ကြီးကျယ်သော
prune	ပရုန်း(နံ)	ဆီးသီးခြောက်
hated	ဟိတ်တစ်(ဒ်)	မုန်းသည်
tiny	တိုင်းနီး	အလွန်သေးငယ်သော
wrapped	ရက်(ပ်ဒ်)	ထုပ်ပိုးသည်
(wrap ရက်(ပ်), wrapped, wrapped)		
stamps	စတန်(ပ်စ်)	တံဆိပ်ခေါင်းများ
sticky	စတစ်ကီး	စေးကပ်သော
Prime Minister	ပရိုင်းမိ(စ်)မင်နစ်(တာ)	ဝန်ကြီးချုပ်
sneaky	စနီးကီး	ထိတ်တဆိတ်မကောင်းကြံသော
bully	ဘူတ်လီး	အနိုင်ကျင့်သူ
folded	ဖိုး(လ်)ခစ်(ဒ်)	ခေါက်သည်(စာရွက်)
club	ကလပ်(ဘ်)	အသင်း
chewed	ချူး(ဒ်)	ကိုက်ဝါးသည်
frowned	ဖရောင်း(နံ)ဒ်	မျက်မှောက်ကြုတ်သည်
(frown ဖရောင်း(နံ), frowned, frowned)		
boring	ဘောရင်(ဂ်)	ပျင်းရိသော
scrumpled	စခရမ်းပဲ(လ်ဒ်)	ဆုတ်ချေသည်
bin	ဘင်(နံ)	အမှိုက်ပုံး
curly	ကာလီး	ကောက်ကွေးသော
plaits	ပလက်(ထ်စ်)	ကျစ်ဆံပြွဲ
soppy	ဆော့ပီ	တုံးသော၊ အသော
swirl	စွား(လ်)	ဝေ့ဝိုက်သည်
tore	တော(ရ်)	ဆုတ်ဖြဲသည်
(tear တဲ(ရ်), tore, torn တော(နံ))		
stuck	စတပ်(ပ်)	ကပ်သည်
(stick စတစ်(ပ်), stuck, stuck)		
reply	ရပ်ပလိုင်	စာပြန်သည်၊ ပြန်စာ
orphan	အောဖန်း(နံ)	မိဘမဲ့ကလေး
explorer	အစ်(ပ်စ်)ပလော်(ရာ)	နယ်သစ်ရှာသူ
polar bear	ပိုလာဘဲ	ဝင်ရိုးစွန်းနေ ဝက်ပုံဖြူ
breath	ဘရက်(ဘ်)	ဝင်သက်ထွက်သက်
orphanage	အောဖန်းနစ်(ရ်)	မိဘမဲ့ဂေဟာ
adopted	အ(ယ်)ဒေါ့(ပ်)တစ်(ဒ်)	မွေးစားသည်

Youth Story

pigeons	ပစ်ဂျင်(နံစ်)	ခိုများ
sniffed	စနစ်(ပ်စ်)	အနံ့ခံသည်
claims	ကလိန်း(ပ်စ်)	ရသင့်သည်ကို တောင်းဆိုသည်
guess	ဂက်(စ်)	မှန်းဆသည်
secret	စီးခရက်(တ်)	လျှို့ဝှက်ချက်
attic	အက်တစ်(စ်)	အထပ်ခိုးကလေး
slave	စလေ့(စ်)	ကျွန်
leftovers	လက်(စ်)တို(ဗာ)(စ်)	စားကျွမ်းစားကျန်များ
freezing	ဖရီးဇင်(ဂ်)	ရေခဲလှပတတ်အေးစက်စွာ
robin	ရော့ဘင်	ရင်အုပ်နီနှင့် မြေလှူငှက်
horrified	ဟော့ဘ် ရစ် ဖိုင်း(ဒ်)	ကြောက်သော
(horrify ဟော့ဘ် ရစ် ဖိုင်း ကြောက်စေသည်)		
starving	စတပ်(ပ်စ်)	အစာငတ်မွတ်ခြင်း
(starve စတပ်(ပ်စ်), starved, စတပ်(ပ်စ်), starved, starving)		
rescue	ရက်(စ်)ကရူး	ကယ်ဆယ်သည်
fringe	ဖရင့်(ရ်)	ဆံမြိတ်
pony	ပိုနီ	မြင်းပု
woke	ဝုတ်(စ်)	နိုးသည်
(wake ဝိတ်(စ်), woke, woken ဝုတ်ကန်း(နံ))		
crept	ခရက်(ပ်စ်)	ရွတ်နင်းသွားသည်
(creep ခရီ(ပ်စ်), crept, crept)		
row	ရိုး	အစီအတန်း
giant	ဂျိုင်ဂန်း(တ်)	အလွန်ကြီးသော
sparklers	စပတ်ကလာ(စ်)	မီးပန်းများ
skipped	စကပ်(ပ်စ်)	ခုန်ပေါက်သွားသည်
ordinary	အော့(ဒ်)နရီ	သာမန်ဖြစ်သော
trapped	ထရက်(ပ်စ်)	ပိတ်မိနေသော
woofed	ဝု(ပ်စ်)	ဟောင်သည်
fed	ဖက်(ဒ်)	ကျွေးသည်
(feed ဖီ(ဒ်), fed, fed)		
proper	ပရော့ပါး	ကောင်းမွန်သော
scraps	စခရက်(ပ်စ်)	စားကြွင်းစားကျန်များ
gasped	ဂတ်(စ်ပ်စ်)	ပင့်သက်ရှိုက်သည်
staring	စတဲရင်(ဂ်)	ငေးစိုက်ကြည့်သည်
(stare စတဲ, stared စတဲ(ဒ်), stared)		
bare	ဘဲ	ဘာမှမရှိသော
lump	လမ်(ပ်စ်)	အပူ၊ အတုံးအခဲ
popped	ပေါ့(ပ်စ်)	လှစ်ကနဲထုတ်သည်
duvet	ဒူဗေ	ဝွမ်းကပ်
Mind	မိုင်း(နံစ်)	ဂရုပြုသည်

လူငယ် စာတံ လမ်း

Diary

It is a cold but **sunny** day, and John Beeching is walking through the park. Birds are singing, children are playing, dogs are running about - but John Beeching is not a happy man. He hasn't got a **girlfriend**. He hasn't got a job. He is afraid he is going to lose his **flat**, too.

'Nobody is as unlucky as me,' he says quietly. 'Nobody understands my -'

Suddenly, he hears a noise. He stops and looks across the **park**. It is an **ambulance**. Something is happening down by the water.

John runs as fast as he can. Perhaps I can help, he thinks. But when he arrives, he sees there are a lot of people there. There is nothing he can do.

The people are watching two men in the water. The men are looking for something - or somebody! John listens to the two people nearest him.

'A boy fell in the water,' says the woman.

'She tried to help him,' says the man. 'The boy's OK, but she wasn't so lucky...'

'There she is!' the man **shouts**.

John looks. The two men are swimming back. Between them is the woman. Her head is out of the water. Her eyes are closed.

Ghost Story

ဒိုင်ယာရီ

အေးပေမဲ့ **နေသာတဲ့** နေ့တစ်နေ့ဖြစ်ပါတယ်။ ဂျွန်ဘီချင်းဟာ ပန်းခြံကိုဖြတ်ပြီး လမ်းလျှောက်နေတယ်။ ငှက်တွေဟာ တေးဆိုနေတယ်။ ကလေးတွေက ကစားနေကြတယ်။ ခွေးတွေက ဟိုဟိုဒီဒီ ပြေးနေကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဂျွန်ဘီချင်းကတော့ ပျော်ရွှင်တဲ့ လူတစ်ယောက်မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့မှာ **ရည်းစားကောင်မလေး** မရှိဘူး။ သူ့မှာ အလုပ်မရှိဘူး။ သူ့ဟာသူ **တိုက်ခန်း** ကို ဆုံးရှုံးသွားမှာကိုလည်း စိုးရိမ်နေတယ်။

“ဘယ်သူမှ ငါ့လို ကံမဆိုးကြဘူး” လို့ သူက တိုးတိုးပြောတယ်။ “ဘယ်သူမှ နားမလည်ကြဘူး ငါ့ရဲ့-”

ရုတ်တရက် သူ့ဟာ သူ့ညီသံကြားတယ်။ သူ့ဟာ ရပ်ပြီး **ပန်းခြံ** ရဲ့ အခြားတစ်ဖက်ကိုကြည့်လိုက်တယ်။ **လူနာတင်ကား** တစ်စီးပဲ။ တစ်ခုခုတော့ ရေစပ်မှာ ဖြစ်ပျက်နေပြီ။

ဂျွန်ဟာ သူတတ်နိုင်သမျှ မြန်မြန်ပြေးတယ်။ ငါကယ်ကောင်းကယ်နိုင်တယ်လို့ သူတွေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ရောက်သွားတဲ့အခါ အဲဒီနေရာမှာ လူတွေအများကြီး တွေ့ရတယ်။ သူလုပ်နိုင်တာ ဘာမှမရှိဘူး။

လူတွေဟာ ရေထဲကယောက်ျားနှစ်ယောက်ကို ကြည့်နေကြတယ်။ အဲဒီယောက်ျားတွေက တစ်ခုခု၊ ဒါမှမဟုတ် တစ်ယောက်ယောက်ကို ရှာနေကြတယ်။ ဂျွန်က သူ့နားက အနီးဆုံးလူနှစ်ယောက်စကားကို နားထောင်လိုက်တယ်။

“ကောင်လေးတစ်ယောက် ရေထဲကျသွားတယ်” လို့ အမျိုးသမီးက ပြောတယ်။

“သူမက သူ့ကို ကယ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တယ်” လို့ အမျိုးသားက ပြောတယ်။

“ကောင်လေးမှာ အန္တရာယ် မရှိတော့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူမက တော့ အင်မတန် ကံမကောင်းရှာဘူး”

“ဟိုမှာ သူမ” လို့အမျိုးသားက **အော်တယ်**။

ဂျွန်က ကြည့်လိုက် တယ်။ ယောက်ျားနှစ်ယောက်ဟာ ရေပြန်ကူးလာကြတယ်။ သူတို့ကြားမှာကတော့ အမျိုးသမီးပဲ။ သူမရဲ့ ခေါင်းဟာ ရေပေါ်မှာပါ။ သူမရဲ့မျက်လုံးတွေဟာ ပိတ်နေကြတယ်။

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

Ghost
Story

Her eyes are **closed**.
သူမရဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ **ပိတ်နေကြတယ်။**

တစ္ဆေ
စာတ်
လမ်း

"Be careful," she tells him. "Be very, **very careful**."
"သတိထား" လို့ သူမက သူ့ကိုပြောတယ် "အရမ်း **အရမ်းကို သတိထားပါ။**"

'Do you think she's dead?' asks the woman quietly.

John does not hear the man's answer. He walks slowly down to the water, and **watches** the two men. One man is now carrying the woman carefully in his arms. The other man is helping him out of the water. They put her down.

John looks at the woman's face. There are dark **lines** under the eyes. The mouth is blue with cold. It is not moving. The men are too late.

John Beeching looks away. The woman tried to help a **drowning** boy, and died! Suddenly, he sees that his **problems** are very small and unimportant.

'Things can always be **worse,**' he says quietly.

He turns and walks away. The next minute, he kicks something with his shoe. He looks down, and sees a book at his feet.

It is old and very beautiful. On the front is one big word *DIARY*. Under it, two lines of words.

*Turn my pages; carefully look,
And see tomorrow in this book.*

'Tomorrow?' says John. 'I don't understand.' He opens the book. Inside are more words. '*This is the diary of Daisy Miles*', he reads. He looks through the book. There are words on every page- but before John can read them, he hears a sudden sound. Some - body is shouting.

“ရှင် သူမသေပြီလို့ ထင်လား” လို့ အဖိုးသမီးက တိုတိုမေးလာတယ်။ ဂျွန်ဟာ အမျိုးသားရဲ့အဖြေကို မကြားတော့ဘူး။ သူဟာ ရေရှိရာကို ဖြည်းဖြည်းလေးလျှောက်သွားပြီး ယောက်ျားနှစ်ယောက်ကို **စောင့်ကြည့်တယ်**။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟာ အခု သူ့လက်မောင်းတွေထဲမှာ အမျိုးသမီးကို ဂရုတစိုက်သယ်လာတယ်။ နောက်တစ်ယောက်က သူ့ကိုကူညီပြီး ရေထဲက ဆွဲထုတ်တယ်။ သူတို့ဟာ သူမကို အောက်ချလိုက်ကြတယ်။

ဂျွန်ဟာ အမျိုးသမီးရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်တယ်။ မျက်လုံးတွေအောက်မှာ ညိုမှောင်တဲ့ **အရေပြားတွန့်ကြောင်း** တွေရှိတယ်။ ပါးစပ်ဟာအေးလို့ ပြာနေတယ်။ မလှုပ်တော့ဘူး။ ဒီယောက်ျားတွေဟာ အချိန်နှောင်းသွားပါပြီ။

ဂျွန်ဘိချင်းဟာ အဝေးကိုကြည့်လိုက်တယ်။ အမျိုးသမီးဟာ **ရေနှစ်တဲ့** ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို ကယ်ဆယ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ သေသွားတယ်။ ရုတ်တရက် သူဟာ သူ့ရဲ့ **ပြဿနာတွေ** က အရမ်းကို သေးငယ်ပြီး အရေးမကြီးကြောင်း သိမြင်လာတယ်။

“ကိစ္စတွေဟာ အမြဲတမ်း **ပိုပြီးတော့ဆိုး** နိုင်တာပဲလေ” လို့ သူက တိုးတိုးပြောလိုက်တယ်။

သူဟာ လှည့်ပြီး လမ်းလျှောက် ထွက်သွားတယ်။ နောက်ခဏမှာ သူဟာ သူ့ရှုထောင့်နဲ့ တစ်စုံတစ်ခုကို ကန်မိတယ်။ သူငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ သူ့ခြေရင်းမှာ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို တွေ့တယ်။

အဲဒါဟာ အိုဟောင်းပြီး အရမ်းကို လှပတယ်။ မျက်နှာဖုံးပေါ်မှာ “ဒိုင်ယာရီ” ဆိုတဲ့ စာလုံးကြီးတစ်လုံးရှိတယ်။ အဲဒီအောက်မှာ ရှိတာက စာကြောင်းနှစ်ကြောင်း။

“ကျွန်ုပ်၏ စာမျက်နှာတွေကို လှန်ပါ။ ဂရုတစိုက်ကြည့်ပါ။ ပြီးတော့ ဤစာအုပ်ထဲတွင် မနက်ဖြန်ကို ရှာဖွေကြည့်ရှုပါ” “မနက်ဖြန်” လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။ ငါနားမလည်ဘူး” သူဟာ စာအုပ်ကို ဖွင့်လိုက်တယ်။ အထဲမှာ ပိုများတဲ့ စာလုံးတွေကို တွေ့တယ်။ “ဒါဟာ ဒေစီဒိုင်ရဲ့ဒိုင်ယာရီဖြစ်ပါတယ်” လို့ သူက ဖတ်တယ်။ သူဟာ စာအုပ်ကို လျှောက်လှန်ကြည့်တယ်။ စာမျက်နှာတိုင်းမှာ စာလုံးတွေရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ကို ဂျွန်မဖတ်နိုင်ခင်မှာ ဂျွန်ဟာ ရုတ်တရက်အသံတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရတယ်။ တစ်ယောက်ယောက်က အော်ပြောနေတယ်။

'You, there! YOU!'

John looks up. It is the woman. She is shouting. And at him!

'Yes, you!' she says. and their eyes meet.

The woman is not dead! But what does she want? As John watches, her mouth moves again. It is difficult for her to talk but there is something she wants to say.

'Be careful,' she tells him. 'Be very, very careful!'

'Be careful?' says John, 'What of?'

But the woman does not answer. She cannot. She falls back and does not move again. The two men look at her. One puts his ear to her mouth.

'Nothing,' he says.

The other man closes her eyes with his fingers.

'Dead,' he says quietly.

There is nothing more anybody can do. The ambulance drives off, and everybody walks sadly away. John Beeching leaves too. He walks along, thinking about the woman. Behind him, a man and a woman are talking. John listens. They are talking about him.

'Do you think he knows her?' he hears the man ask.

'I don't know,' says the woman. 'But she knew him!'

Ghost Story

'မင်း အဲဒီက မင်း'

ရွှန်က မော့ကြည့်လိုက်တယ်။ ဒါဟာ ဟိုအမျိုးသမီးဖြစ်တယ်။ သူမက အော်နေတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကိုအော်နေတာ။

'ဟုတ်တယ် မင်းပဲ' လို့ သူမက ပြောတယ်။ ပြီးတော့ သူ့တို့ မျက်လုံးချင်း ဆုံကြတယ်။

အမျိုးသမီးက မသေဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူမ ဘာကိုလိုချင်လို့လဲ။ ရွှန်စောင့်ကြည့်နေတုန်းမှာ သူမရဲ့ ပါးစပ်က ထပ်လှုပ်လာတယ်။ သူမအတွက် စကားပြောဖို့ ခက်ခဲနေတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူမဟာ တစ်စုံတစ်ခု ပြောချင်နေတယ်။

'သတိထား' လို့ သူမက သူ့ကို ပြောတယ် 'အရမ်း အရမ်းကို သတိထားပါ'

'သတိထားပါ ဟုတ်လား' လို့ ရွှန်က ပြောလိုက်တယ် 'ဘာကိုလဲ'

ဒါပေမဲ့ အမျိုးသမီးက မဖြေဘူး။ သူမ မဖြေနိုင်တော့ဘူး။ သူမဟာ နောက်ပြန်လဲကျသွားပြီး နောက်ထပ်မလှုပ်တော့ဘူး။ ယောက်ျားနှစ်ယောက်က သူမကို ကြည့်တယ်။ တစ်ယောက်က သူမပါးစပ်နားမှာ သူ့နားကို ကပ်လိုက်တယ်။

'ဘာမှ မပြောဘူး' လို့ သူက ပြောတယ်။

ကျန်တဲ့တစ်ယောက်က သူ့လက်ချောင်းတွေနဲ့ သူမရဲ့ မျက်လုံးတွေကို ပိတ်လိုက်တယ်။ 'သေပြီ' လို့ သူက တိတ်ဆိတ်စွာ ပြောတယ်။

တစ်ယောက်ယောက်လုပ်နိုင်တာဆိုလို့ ဘာမှမရှိတော့ဘူး။ လူနာတင်ကားက မောင်းထွက်သွားတယ်။ ပြီးတော့ လူတိုင်းက ဝမ်းနည်းစွာနဲ့ အဝေးကို ထွက်သွားတယ်။ ရွှန်ဘီချင်းလည်း ထွက်ခွာခဲ့တယ်။ သူဟာ အမျိုးသမီးအကြောင်းစဉ်းစားရင်းနဲ့ လျှောက်လာတယ်။ သူ့နောက်မှာ အမျိုးသားတစ်ယောက်နဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကပြောနေကြတယ်။ ရွှန်ကနားထောင်တယ်။ သူတို့ဟာ သူ့အကြောင်းကို ပြောနေကြတယ်။

'သူက သူမကို သိတယ်လို့ မင်းထင်လား' လို့ အမျိုးသားက မေးတာကို သူကြားရတယ်။

'ကျွန်မ မသိဘူးရှင်' လို့ အမျိုးသမီးကပြောတယ် ' ဒါပေမဲ့ သူမကတော့ သူ့ကို သိတယ်'

တစ္ဆေ
ဓာတ်
လမ်း

John walks **faster**. He doesn't want to hear any more. He, too, saw that the woman thought she knew him. Perhaps she thought he was another man- her husband? Or her father? Or her son? But perhaps not.

John looks down at the book. He thinks of the woman; he remembers the name. Suddenly, he is very afraid. If the dead woman is Daisy Miles, then this is her diary.

He starts to walk faster. He goes out of the **park**, across the road, left at the bank and right at the church. Five minutes later, he is home.

John turns the key , pushes the door open and walks into his flat. He shuts the door, and closes his eyes.

This is a mistake!

In his head, John is suddenly back at the park again, down by the water. He sees the woman: her dark eyes, her blue mouth. He hears her words again. 'Be careful! Be very, very careful!'

John opens his eyes. 'What do you want from me?' he shouts.

But there is no answer. The woman is dead. There is nothing more she can say.

'She wanted to tell me about something bad, something dangerous,' John says quietly. 'But what?'

Again, there is no answer. Nobody can help John Beeching now.

Ghost Story

ရွှန်ဟာ **ပိုပြီးမြန်မြန်** လျှောက်တယ်။ သူဟာ နောက်ထပ် မကြားချင်တော့ဘူး။ အမျိုးသမီးက သူမ သူ့ကိုသိတယ်လို့ ထင်တာကို သူလည်းပဲနားလည်တယ်။ သူမဟာ တခြားသူတစ်ယောက်၊ ဒါမှမဟုတ် သူမရဲ့ ယောက်ျား၊ ဒါမှမဟုတ် သူမရဲ့ အဖေ၊ ဒါမှမဟုတ် သူမရဲ့သားလို့ သူမကထင်နေတာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲလို မထင်တာ လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။

ရွှန်ဟာ စာအုပ်ကို ငုံ့ကြည့်တယ်။ သူဟာ အမျိုးသမီးကို စဉ်းစား မိတယ်။ သူက နာမည်ကို သတိရသွားတယ်။ ရုတ်တရက် သူဟာ အရမ်းကြောက်သွားတယ်။ သေတဲ့အမျိုးသမီးဟာ ဒေစီမိုင်းဖြစ်ခဲ့ရင် ဒါဆိုရင် ဒီဟာ သူမရဲ့ နိုင်ယာရီပေါ့။ သူဟာ ပိုမြန်မြန်လျှောက်စပြုတယ်။ သူဟာ **ပန်းခြံ** ထဲက ထွက်တယ်။ လမ်းကိုဖြတ်ကူးတယ်။ ဘဏ်ကို ရောက်တော့ ဘယ်ဘက်ကိုချိုးတယ်။ ပြီးတော့ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကို ရောက်တော့ ညာဘက်ကို ချိုးတယ်။ ငါးမိနစ်ကြာပြီးတဲ့အခါ သူဟာ အိမ်ကိုပြန်ရောက်ပြီ။

ရွှန်ဟာ သေ့ကိုလှည့်တယ်။ တံခါးကို တွန်းဖွင့်တယ်။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ တိုက်ခန်းထဲကို လျှောက်ဝင်သွားတယ်။ သူက တံခါးကို ပိတ် လိုက်ပြီး သူ့မျက်လုံးတွေကို မှိတ်ထားလိုက်တယ်။

ဒါဟာ မှားယွင်းမှုတစ်ခုပဲ။

သူ့ခေါင်းထဲမှာ ရွှန်ဟာ ရုတ်တရက် ပန်းခြံထဲကို ထပ်ပြီး ပြန်ရောက်နေတယ်။ ရေစပ်နားမှာ သူဟာ အမျိုးသမီးကိုမြင်တယ်။ သူမရဲ့ နက်မှောင်တဲ့ မျက်လုံးတွေ၊ သူမရဲ့ ပြာနေတဲ့ ပါးစပ်၊ သူဟာ သူမရဲ့ စကားလုံးတွေကို ထပ်ပြီး ကြားနေတယ်။ "သတိထားပါ။ အရမ်းအရမ်းကို သတိထားပါ။"

ရွှန်ဟာ သူ့မျက်လုံးတွေကို ဖွင့်တယ်။ "ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ဆီက ဘာကိုလိုချင်တာလဲ" လို့ သူကအော်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဖြေမရှိဘူး။ အမျိုးသမီးက သေပြီ။ သူမ ပြောနိုင်တာ နောက်ထပ် ဘာမှမရှိတော့ဘူး။

"သူမဟာ ငါ့ကို ဆိုးဝါးတဲ့၊ အန္တရာယ်များတဲ့ တစ်ခုခုအကြောင်း ပြောပြချင်တယ်" လို့ ရွှန်က တိုးတိုးပြောတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာကိုလဲ။

ထပ်ပြီးတော့အဖြေမရှိပါဘူး။ ရွှန်ဘီချင်းကို အခု ဘယ်သူမှ မကူညီနိုင်ပါဘူး။

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

He goes into the kitchen, turns the radio on and starts to make some lunch- not that he is hungry, but he thinks a little food will be good for him. He cooks some vegetable soup, puts some butter on some bread, makes a cup of tea and sits down at the table. He is putting the sugar in his tea when, suddenly, he hears something on the radio. He looks up and listens.

'A fifty-eight year-old woman drowned this morning in Victoria Park. Mrs Daisy Miles, of Dover Road, saw a boy fall in the water. She jumped in after him. She wanted to help him but, unluckily, she was not a strong woman. The water was cold and her heart was weak.

'Peter and David Ashe were in the park with their dog at the time of the accident. They saw the woman and tried to help her. But they were too late.

"It was strange. We thought she was OK," said Peter Ashe. "She opened her eyes, looked up and spoke to a man. But then she fell back and died."

'An ambulance took the woman to Newtown Hospital. A doctor there says that she drowned because of her weak heart.

'Amy Baker, mother of the six-year-old boy who fell in the water, said, "I'm very, very sorry for Mrs Miles, and her family. Tom is OK. Luckily, he can swim. But that someone died in the water. It's a very dangerous place!"

Ghost Story

သူဟာ မီးဖိုချောင်ထဲကို သွားတယ်။ ရေဒီယိုကို ဖွင့်တယ် ပြီးတော့ နေ့လယ်စာတချို့ကို စလုပ်တယ်။ သူ ဗိုက်ဆာလို့တော့ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ စားစရာနည်းနည်းက သူ့အတွက်ကောင်းလိမ့်မယ်လို့ သူထင်လို့ ပါ။ သူဟာ ဟင်းသီးဟင်းရွက် စွပ်ပြုတ် ရည်နည်းနည်းကို ချက်တယ်။ ပေါင်မုန့်တစ်ချို့ပေါ်မှာ ထောပတ် သုတ်တယ်။ လက်ဖက်ရည် တစ်ခွက်ဖျော်ပြီး စားပွဲမှာထိုင်တယ်။ ရုတ်တရက် သူဟာ တစ်ခုခုကို ရေဒီယိုထဲက ကြားတဲ့အချိန်မှာ သူ့ရဲ့လက်ဖက်ရည်ထဲကို သကြား ထည့်နေတုန်းပဲ သူက မော့ကြည့်ပြီး နားထောင်လိုက်တယ်။

"ဒီနေ့မနက် ဗစ်တိုးရီးယားပန်းခြံထဲမှာ အသက် (၅၈)နှစ် အရွယ် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ရေနှစ်သေခဲ့ပါတယ်။ ဒိုဗာလမ်းမှာနေတဲ့ မစ္စစ် ဒေစီမိုင်းဟာ ရေထဲကို ကောင်လေးတစ်ယောက် ပြုတ်ကျသွားတာ ကို တွေ့ခဲ့တယ်။ သူမဟာ သူ့နောက်ကနေ ခုန်ချခဲ့တယ်။ သူမက သူ့ကို ကယ်ချင်တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ကံမကောင်းစွာဘဲ သူမဟာ ကျန်းမာတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး။ ရေက အေးနေပြီးတော့ သူမရဲ့ နှလုံး က အားနည်းနေပါတယ်။

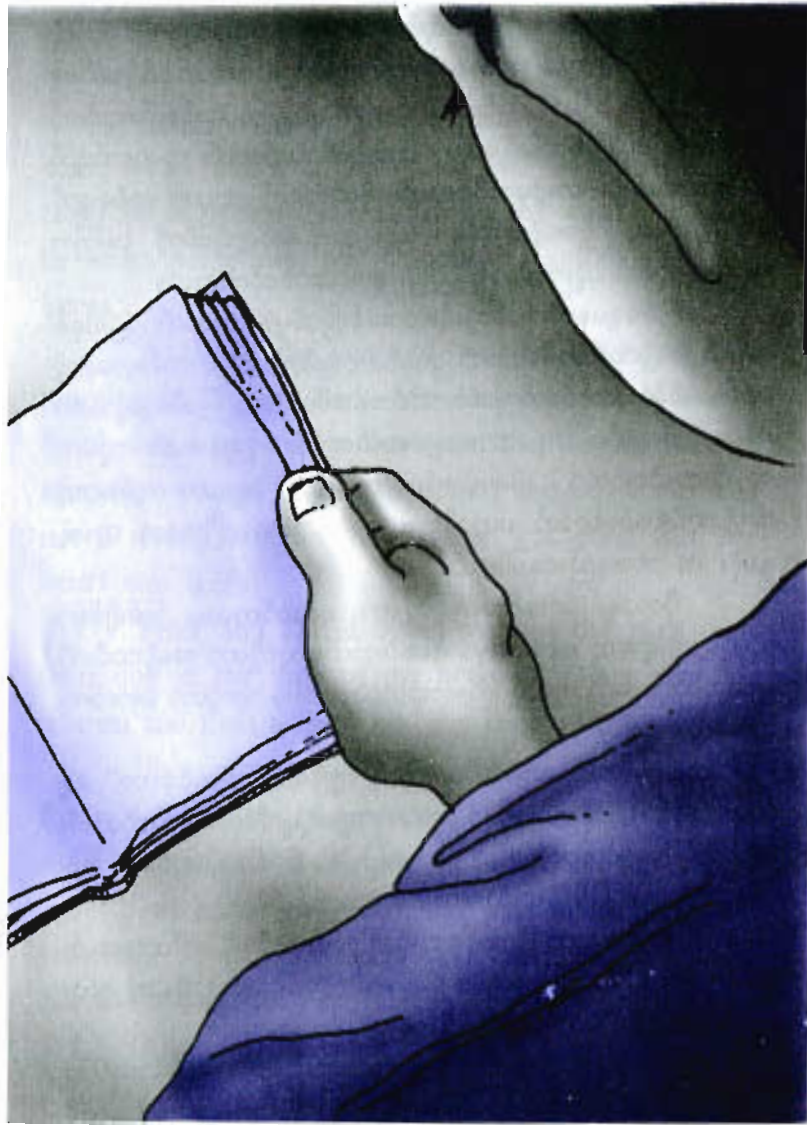
ပီတာနဲ့ ဒေးဗစ်အက်ရှ်တို့ဟာ မတော်တဆမှု ဖြစ်ချိန်မှာ သူတို့ရဲ့ခွေးနဲ့အတူ ပန်းခြံထဲမှာ ရှိနေပါတယ်။ သူတို့ဟာ အမျိုးသမီးကို မြင်ခဲ့တယ်။ သူမကို ကူညီဖို့ ကြိုးစားခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ဟာ နောက်ကျ သွားခဲ့ပါတယ်။

"ထူးဆန်းတယ်။ သူမ အိုကေပြီလို့ ကျွန်တော်တို့ထင်ခဲ့တာ" လို့ ပီတာအက်ရှ် က ပြောပါတယ် "သူမဟာ သူမရဲ့မျက်လုံးတွေကိုဖွင့်တယ်။ မော့ကြည့်ပြီး လူတစ်ယောက်ကို စကားပြောခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီနောက်မှာ သူမဟာ နောက်ပြန်လဲကျသွားပြီး သေသွားတာပါပဲ"

လူနာတင်ကားဟာ မြို့သစ်ဆေးရုံကို အမျိုးသမီးကို ခေါ်သွားတယ်။ အဲဒီက ဆရာဝန်တစ်ယောက်က "သူမဟာ သူမရဲ့အားနည်း တဲ့ နှလုံး ကြောင့် ရေနှစ်သေသွားခဲ့တာပါ" လို့ ပြောပြပါတယ်။

ရေထဲကျသွားတဲ့ ဇနစ်အရွယ် ကောင်လေးရဲ့မိခင် အယ်မီဘာဂါက ပြောပါတယ် "မစ္စစ်မိုင်းနဲ့ သူမရဲ့မိသားစုအတွက် ကျွန်မ အလွန်အလွန် ဝမ်းနည်းမိပါတယ်။ တွမ်က အခြေအနေကောင်းပါတယ်။ ကံကောင်းစွာပဲ သူက ရေကူးတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဟိုတစ်ယောက်ကတော့ သေသွားတယ်။ အဲဒါဟာ အရမ်းကို အန္တရာယ်များတဲ့ နေရာပါပဲ"

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

Ghost
Story

Page after page of nothing !
တစ်မျက်နှာပြီ၊ တစ်မျက်နှာ ဘာမှမရှိဘူး။

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

"Write your **telephone number** on my hand," says Alison.
"ကျွန်မလက်ပေါ်မှာ ရှင့် ဖုန်းနံပါတ် ကို ရေးလိုက်ပါ"
လို့ အယ်လီဆန်ကပြောတယ်။

'Daisy Miles is the second woman to drown in-
But John Beeching is not listening any more. He jumps up from the table and runs into the front room. There, he goes to the coffee table and opens the book.

'This is the diary of...'

He is suddenly very afraid. 'No!' he shouts.

John reads the words again. He shuts the book. Opens it again. The words are still there. *'This is the diary of...'* Not Daisy Miles. Not now. Now there is a new name in the front of the book. *'This is the diary of John Beeching.'*

'But how?' says John quietly. 'I d-d-don't understand.'

He looks inside the book. There is nothing there now. Page after page of nothing!

'But..' says John. 'Before, there was.'

He turns back to the first page and sees that there is something there. He reads the words.

Sunday p.m - 16 November

Vegetable soup, bread and butter, and tea for lunch.

Judy's party 10.33 p.m.

Alison !!!!!

John sits down in a chair and reads the words in the diary again and again. What did he have for lunch? Vegetable soup, bread and butter, and a cup of tea! But how did the diary know? And who wrote the **message**? John looks **round**.

ဒေစီမိုင်းဟာ ရေနစ်သေတဲ့ ဒုတိယမြောက်အမျိုးသမီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဂျွန်ဘီချင်းဟာ နောက်ထပ်နားထောင်မနေတော့ပါဘူး။ သူဟာ စားပွဲကနေ ထခုန်ပြီး အိမ်ရှေ့ခန်းကိုပြေးသွားတယ်။ အဲဒီမှာ သူဟာ ကော်ဖီသောက်တဲ့စားပွဲဆီကိုသွားပြီး စာအုပ်ကိုဖွင့်လိုက်တယ်။
"ဒါဟာ ရဲ့ ဒိုင်ယာရီဖြစ်ပါတယ်"

သူဟာ ရုတ်တရက် အရမ်းကိုလန့်သွားတယ် "မဟုတ်တာပဲ" လို့ သူကအော်လိုက်တယ်။

ဂျွန်ဟာ စာလုံးတွေကိုထပ်ပြီးဖတ်တယ်။ သူဟာ စာအုပ်ကို ပိတ်လိုက်တယ်။ ပြန်ဖွင့်တယ်။ စာလုံးတွေဟာ အဲဒီမှာ ရှိနေတုန်းပဲ။ "ဒါဟာ-- -ရဲ့ ဒိုင်ယာရီ ဖြစ်ပါတယ်" တဲ့ ဒေစီမိုင်းတော့ မဟုတ်ဘူး။ အခု မဟုတ်တော့ဘူး။ အခု စာအုပ်ရဲ့ရှေ့ဖက်မှာ နာမည် သစ်တစ်ခုရှိနေပြီ။ "ဒါဟာ ဂျွန်ဘီချင်းရဲ့ ဒိုင်ယာရီဖြစ်ပါတယ်" တဲ့။

"ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ" လို့ ဂျွန်ကတိုးတိုးပြောတယ်။ "ငါ နားမလည်နိုင်-နိုင်ဘူး"

သူဟာ စာအုပ်အတွင်းဖက်ကို ကြည့်လိုက်တယ်။ အခု အဲဒီမှာ ဘာမှမရှိဘူး။ တစ်မျက်နှာပြီး တစ်မျက်နှာ ဘာမှမရှိဘူး။

"ဒါပေမဲ့" လို့ ဂျွန်ကပြောတယ် "အရင်တုန်းက ရှိခဲ့ပါတယ်"

သူဟာ ပထမဆုံး စာမျက်နှာကို ပြန်လှန်တယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီနေရာမှာ တစ်ခုခုရှိနေတာကို တွေ့ရတယ်။ သူဟာ စာလုံးတွေကို ဖတ်လိုက်တယ်။

" နိုဝင်ဘာလ(၁၆)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ မွန်းလွဲပိုင်း -
နေ့လယ်စာ အတွက် ဟင်းသီးဟင်းရွက်စွပ်ပြုတ်၊
ပေါင်မုန့်နဲ့ထောပတ်၊ ပြီးတော့ လက်ဖက်ရည်
ဂျူဒီရဲ့ ပါတီပွဲ ညနေ ၁၀နာရီ ၃၃မိနစ်၊
အယ်လီဆန် !!! "

ဂျွန်ဟာ ထိုင်ခုံမှာထိုင်ချလိုက်ပြီး ဒိုင်ယာရီရဲ့စာလုံးတွေကို ထပ်ကာ ထပ်ကာဖတ်တယ်။ သူ့နေ့လယ်စာအတွက် ဘာစားခဲ့လဲ။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်စွပ်ပြုတ်ရည်၊ ပေါင်မုန့်နဲ့ထောပတ်၊ ပြီးတော့လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်၊ ဒါပေမဲ့ ဒိုင်ယာရီက ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ။ ပြီးတော့ ဒီ အမှာစကားကို ဘယ်သူက ရေးခဲ့တာလဲ။ ဂျွန်က လှည့်ပတ် ကြည့်တယ်။

'Is anybody there?' he calls.

But there is nothing, nobody. Only the **sound** of the woman on the radio. John puts his head in his hands.

'I don't like this,' he says. 'Am I ill?' He looks up and shouts. 'What's happening to me?'

Suddenly, he hears the telephone. He jumps. Nobody telephones him at this time of the day. Perhaps it is the police! Perhaps somebody saw him take the book- somebody who knows that it is Daisy Miles's diary.

'But it isn't hers now,' says John, quietly. 'It's my diary. Right? My name is in the front!'

He stands up, walks back to the kitchen and answers the phone.

'Hello?' he says.

It is not the police. It is Greg- an old friend. 'Hello, John,' he says. 'How are you?'

'OK,' says John, 'but something happened this mom-'

'Tell me **later**,' says Greg. 'I'm in a **pay phone**, and I haven't got much money. There's a party tonight at Judy's.'

'Judy's?' says John. It is the name in the **message**. John is afraid again.

'Yes,' says Greg. 'Judy Simmons. You remember her. Tall, with short red hair. We met her in that **cafe** next to the cinema.'

Ghost Story

“တစ်ယောက်ယောက်ရှိလား” လို့ သူက အော်လိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာမှ ဘယ်သူမှ မရှိပါဘူး။ ရေဒီယိုက အမျိုးသမီးရဲ့ **အသံ** ပဲရှိတယ်။ ဂျွန်ဟာ သူ့လက်တွေထဲမှာ သူ့ခေါင်းကိုထိုးထည့်ထားလိုက်တယ်။

“ငါ သဘောမကျဘူး” လို့ သူကပြောတယ် “ငါနေမကောင်းဖြစ်နေတာလား” သူဟာ မော့ကြည့်ပြီးအော်တယ် “ငါဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ” ရုတ်တရက် သူ တယ်လီဖုန်းဖြည့်သံကြားတယ်။ သူထခုန်တယ်။ နေ့ရက်ရဲ့ ဒီလိုအချိန်မှာ ဘယ်သူမှသူ့ကို ဖုန်းမဆက်ကြဘူး။ ဒါဟာ ရဲဖြစ်နိုင်တယ်။ သူ့စာအုပ်ကိုယူသွားတာကို တစ်ယောက်ယောက်က မြင်သွားတာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါဟာ ဒေစီမိုင်းရဲ့ဒိုင်ယာရီလို့ သိတဲ့ တစ်ယောက်ယောက်ပေါ့။

“ဒါပေမဲ့ အခု ဒါ သူ့ဟာမဟုတ်တော့ဘူးလေ” လို့ ဂျွန်ကတိုးတိုးပြောတယ်။ “ဒါဟာ ငါ့ဒိုင်ယာရီဖြစ်တယ်။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား။ ငါ့နာမည်က ရှေ့ဖက်မှာရှိတာပဲ”

သူဟာ မတ်တပ်ရပ်တယ်။ မီးဖိုချောင်ဖက်ကို ပြန်လျှောက်သွားတယ်။ ပြီးတော့ ဖုန်းဖြေလိုက်တယ်။

“ဟဲလို” လို့ သူကပြောတယ်။

ရဲမဟုတ်ပါဘူး။ ဂရတ်ဖြစ်တယ် - သူငယ်ချင်းဟောင်းပါ။ “ဟဲလို ဂျွန်” လို့ သူကပြောတယ် “မင်းနေကောင်းလား”

“ကောင်းပါတယ်” လို့ ဂျွန်ကပြောတယ် “ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့မနက်မှာ တစ်ခုခု ဖြစ်ခဲ့-”

“**နောက်မှ** ငါ့ကို ပြောပါ” လို့ ဂရတ်ကပြောတယ်။ “ငါ အခု **ဖုန်းရုံ** ထဲရောက်နေတယ်။ ပြီးတော့ ပိုက်ဆံများများမပါလာဘူး။ ဒီနေ့ည ဂျူဒီရဲ့အိမ်မှာ ပါတီပွဲရှိတယ်”

“ဂျူဒီ ?” လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။ ဒါ ဟို **အမှာစကား** ထဲက နာမည်ပဲ။ ဂျွန်ဟာ ထပ်ပြီး လန့်သွားတယ်။

“ဟုတ်တယ်” လို့ ဂရတ်ကဖြေတယ်။ “ဂျူဒီဆိုင်မွန်လေ။ မင်း သူမကို မှတ်မိလား။ အရပ်ရပ်ပြီး အနီရောင်ဆံပင်တို့နဲ့လေ။ ရုပ်ရှင်ရုံဘေးက **လက်ဖက်ရည်ဆိုင်** ထဲမှာ ငါတို့ သူမနဲ့ဆုံခဲ့တယ်”

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

'Oh, yes,' says John. 'That Judy.'

'Will you come, then?' asks Greg.

'To the party?' says John. 'I don't know...I...'

'Oh, John!' says Greg. 'You can't always stay in. You'll have a nice time.'

'OK,' says John. 'I'll come.'

'Good,' says Greg. 'I'll see you at ten. The party starts at half-past.'

'I know,' says John quietly.

'What?' says Greg.

'Nothing,' says John. He knows he cannot tell his friend about the diary. It is too strange. He cannot tell anybody. They will only laugh at him. 'See you later.'

'Bye,' says Greg.

John puts the phone down. He goes back to the diary.

First, the lunch. Now, the party. He smiles. Who is 'Alison!!!!!!' ?

An hour before the party, John starts to feel afraid again. Is it good to do the things he reads in the diary? Or is it dangerous? And this Alison? Who is she? And what do the '!!!!!!' mean?

Perhaps she will be nice, John thinks. Perhaps I will love her and she will love me. Or perhaps ... John looks at the name again: 'Alison,' he says. 'Are you going to be good for me- or bad? Very. very bad?'

"အို ဟုတ်တယ်" လို့ ဂျွန်ကပြောတယ် "အဲဒီဂျူဒီလား"

"အဲလိုဆိုရင် မင်းလာမလား" လို့ ဂရတ်ကမေးတယ်။

"ပါတီပွဲကိုလား" လို့ ဂျွန်ကပြောတယ် "ငါမသိဘူး ငါ ..."

"အို: ... ဂျွန်" လို့ ဂရတ်ကပြောတယ် "မင်း အိမ်ထဲမှာချည်းပဲ အမြဲနေလို့မရဘူး မင်းပျော်ရဦးမယ်"

"ကောင်းပြီ" လို့ ဂျွန်ကပြောတယ် "ငါလာမယ်"

"ကောင်းတယ်" လို့ ဂရတ်ကပြောတယ် "ငါမင်းကို (၁၀)နာရီမှာ တွေ့မယ်၊ ခွဲပြီးနာရီဝက်မှာ ပါတီပွဲစမယ်"

"ငါသိတယ်" လို့ ဂျွန်က တိုးတိုးပြောတယ်။

"ဘာလဲ" လို့ ဂရတ်ကပြောတယ်။

"ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး" လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။ ဒိုင်ယာရီအကြောင်း သူ့သူငယ်ချင်းကို သူပြောလို့မဖြစ်ဘူးဆိုတာ သူသိတယ်။ ဒါဟာ အရမ်း ဆန်းကြယ်တယ်။ သူ ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြောလို့မရဘူး။ သူတို့တွေက သူ့ကို ရယ်ပဲ ရယ်လိမ့်မယ်။ "နောက်မှ မင်းကိုတွေ့မယ်"

"ဘိုင်" လို့ ဂရတ်ကပြောတယ်။

ဂျွန်ဟာ ဖုန်းကိုချလိုက်တယ်။ သူဟာ ဒိုင်ယာရီရှိရာကို ပြန်သွားတယ်။ ပထမဆုံး နေ့လယ်စာ၊ အခုပါတီပွဲ၊ သူပြုံးလိုက်တယ်။ အယ်လီဆန်ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ။

ပါတီပွဲမတိုင်ခင် တစ်နာရီအလိုမှာ ဂျွန်ဟာ ထပ်ပြီး ကြောက်စပြု လာတယ်။ သူ ဒိုင်ယာရီထဲမှာ ဖတ်တဲ့ကိစ္စတွေကို လုပ်တာဟာ ကောင်း လား၊ ဒါမှမဟုတ် အန္တရာယ်များလား၊ ပြီးတော့ အဲဒီအယ်လီဆန်၊ သူမဟာ ဘယ်သူလဲ၊ ပြီးတော့ !!! ဆိုတာ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ။

သူမဟာ ပေါင်းလို့ကောင်းတာဖြစ်နိုင်ပါတယ်လို့ ဂျွန်ကတွေးတယ်။ ငါက သူ့ကို ချစ်မယ်၊ ပြီးတော့ သူမက ငါ့ကိုချစ်မယ်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ဖြစ်နိုင်တာက ... ဂျွန်ဟာ နာမည်ကိုထပ်ကြည့်ပြန်တယ်။ "အယ်လီဆန်" လို့ သူကပြောတယ် "မင်းဟာ ငါ့အတွက်ကောင်းမှာလား၊ ဒါမှမဟုတ် ဆိုးမှာလား၊ အရမ်းအရမ်းကို ဆိုးမှာလား"

John knows he cannot **make a mistake**. He phones Greg. He wants to tell him that he is not going to the party. Bu **nobody answers**.

'Not-in!' says John quietly, and puts the phone down. 'He'll be here soon. What do I do?'

The minutes go by. At ten o'clock, John hears his name- somebody is calling him from outside. John opens the window and looks down. It is Greg. He is sitting in his car, with his head out of the window.

'Are you coming?' he asks.

John says nothing. To go or not to go, that is the question, he thinks.

'John?' says Greg. 'Can you hear me?'

'Yes,' says John. 'I can... and I am. I'm coming down now.'

He shuts the window.

'Yes,' he says. 'I will go. I must meet this "Alison!!!!" '

A short drive and a quick drink later, and they arrive at Judy's place. 'I'll leave the car here tonight,' says Greg. 'I want to have a drink or two-or three!'

'That's OK,' John laughs. 'I'll take a taxi home.'

They climb out of the car and walk up to the front door. John looks at his watch. The diary was right again. It is 10.33!

Ghost Story

ရွှန်ဟာ သူ **အမှားတစ်ခုကိုလုပ်** လို့ မဖြစ်ဘူးဆိုတာသိတယ်။ သူ ဂရတ်ကို ဖုန်းဆက်လိုက်တယ်။ သူ ပါတီပွဲကို မသွားတော့ဘူးလို့ သူ့ကိုပြော လိုက်ချင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ **ဘယ်သူမှ ဖုန်းမကိုင်ဘူး။**

“မရှိဘူး” လို့ ရွှန်က တိုးတိုးပြောတယ်။ ပြီးတော့ ဖုန်းကိုချတယ်။ “သူ မကြာခင် ဒီကိုရောက်လာတော့မယ်။ ငါဘာလုပ်မလဲ”

မိနစ်တွေဟာ ကုန်သွားတယ်။ ဆယ်နာရီမှာ ရွှန်ဟာ သူ့နာမည်ကို ကြားရတယ်။ တစ်ယောက်ယောက်က သူ့ကို အပြင်ကနေ ခေါ်နေတယ်။ ရွှန်ဟာ ပြတင်းပေါက်ကိုဖွင့်ပြီး ငံ့ကြည့်တယ်။ ဂရတ်ဖြစ်တယ်။ သူဟာ သူ့ကားထဲမှာထိုင်ပြီး သူ့ခေါင်းက ကားပြတင်းပေါက်ကနေ ထွက်နေ တယ်။

“မင်းလာမှာလား” လို့ ဂရတ်ကမေးတယ်။

ရွှန်က ဘာမှမပြောဘူး။ သွားဖို့ မသွားဖို့ဆိုတာဟာ ပြဿနာပဲလို့ သူကတွေးတယ်။

“ရွှန်” လို့ ဂရတ်ကပြောတယ် “မင်းငါပြောတာကြားလား”

“အေး” လို့ ရွှန်ကပြောတယ်။ “ငါကြားပါတယ် ငါသွားမယ် ငါအခု အောက်ကို ဆင်းလာပြီ”

သူက ပြတင်းပေါက်ကိုပိတ်လိုက်တယ်။

“ဟုတ်တယ်” လို့ သူကပြောတယ် “ငါသွားမယ်။ ငါ အဲဒီအယ်လီဆန် ကို တွေ့ရမယ်”

ခဏတဖြုတ်ကားမောင်း၊ သောက်စရာတစ်ခုအမြန်သောက်အပြီးမှာ သူတို့ဟာ ဂျူဒီရဲ့နေရာကိုရောက်လာတယ်။ “ငါ ဒီည ဒီမှာ ကားကိုထား မယ်” လို့ ဂရတ်ကပြောတယ် “ငါ အရက်တစ်ဖန်ခွက် ဒါမှမဟုတ် နှစ်ဖန် ခွက် ဒါမှမဟုတ် သုံးဖန်ခွက်လောက်သောက်ချင်လို့ပါ”

“အဲဒါအဆင်ပြေပါတယ်” လို့ ရွှန်ကရယ်ပြီးပြောတယ် “ငါ တက္ကစီ နဲ့ အိမ်ကိုပြန်မယ်”

သူတို့ဟာ ကားထဲကထွက်လိုက်ပြီး အိမ်ရှေ့တံခါးဆီ လျှောက်သွား တယ်။ ရွှန်ဟာ သူ့နာရီကိုကြည့်တယ်။ ဒိုင်ယာရီဟာ မှန်ပြန်ပါပြီ။ ၁၀နာရီ၃၃မိနစ်ဖြစ်တယ်။

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

There are a lot of people at the party, some are talking, some are drinking, some are dancing to the **music**. Some are doing all three. John says hello to Judy, and goes through to the kitchen.

'Are you happy you came?' says Greg.

'Yes,' says John. But I'll be **happier** when I find Alison, he thinks.

He gets a drink and takes it through to the front room. It's hot and noisy there. John stands near the door and looks round. He sees some friends: Pete and Helen, Jan and Dave. Across the **floor** is somebody he doesn't know. She is watching the people dance. John watches her.

She's tall. She's got long brown hair. She's wearing a short black dress. She is, John thinks, the most beautiful woman in the world. But she isn't dancing with anybody. Why?

Suddenly, she turns. Their eyes meet. She smiles. John smiles back. Now he understands the '!!!!' in the diary!

He walks over to her. across the floor and through the dancing people. He looks at the glass in her hand. There is nothing in it.

'Can I get you another **drink**?' he asks.

'No, thanks,' she says. 'I'm driving.'

Ghost Story

ပါတီပွဲမှာ လူတွေအများကြီးရှိနေတယ်။ တချို့က စကားပြောနေကြတယ်။ တချို့က အရက်သောက်နေကြတယ်။ တချို့က **ဂီတ**နဲ့ ကနေကြတယ်။ တချို့က သုံးခုလုံးလုပ်နေကြတယ်။ ဂျွန်ဟာ ဂျူဒီကို နှုတ်ဆက်တယ်။ ပြီးတော့ မီးဖိုဆောင်ဖက်ကို သွားတယ်။

'မင်းလာခဲ့တာပျော်ရဲ့လား' လို့ ဂရတ်ကပြောတယ်။

'ပျော်ပါတယ်' လို့ ဂျွန်ကဖြေတယ်။ 'ဒါပေမဲ့ အယ်လီဆန်ကို ရှာတွေ့ရင် ငါ **ပိုပြီးပျော်** လိမ့်မယ်' လို့ သူကတွေးတယ်။

သူက အရက်တစ်ခွက်ကိုယူပြီး ရှေ့ခန်းကို လာတယ်။ အဲဒီမှာ ပိုပြီး ပူအိုက်ပြီး ဆူညံနေတယ်။ ဂျွန်ဟာ တံခါးနားမှာရပ်ပြီး ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်လိုက်တယ်။ သူဟာ သူငယ်ချင်းတချို့ကိုတွေ့ရတယ်။ ပက်နဲ့ ဟယ်လင်၊ ဂျန်နဲ့ ဒေဒ်၊ **ကပွဲကြမ်းပြင်** ရဲ့တစ်ဖက်မှာတော့ သူမသိတဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက် ရှိတယ်။ သူမက လူတွေကနေတာကို ကြည့်နေတယ်။ ဂျွန်က သူမကို ကြည့်လိုက်တယ်။

သူမက အရပ်ရှည်တယ်။ အညိုရောင်ဆံပင်ရှည်ရှိတယ်။ သူမဟာ အနက်ရောင်ဝတ်စုံတို့ကို ဝတ်ထားတယ်။ ဂျွန်ကတွေးမိတယ်။ 'သူမက ကမ္ဘာပေါ်မှာ အလှဆုံးအမျိုးသမီးပဲ' ဒါပေမဲ့ သူမဟာ ဘယ်သူနဲ့မှ မကဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်။

ရုတ်တရက် သူမက သူဖက်ကိုလှည့်လာတယ်။ သူတို့ မျက်လုံးချင်းဆုံကြတယ်။ သူမက ပြုံးပြတယ်။ ဂျွန်ကပြန်ပြုံးတယ်။ အခု ဒိုင်ယာရီထဲက !!!! ဆိုတာကို သူ့နားလည်သွားပြီ။

သူက သူမဆီကို ကပွဲကြမ်းပြင်ပေါ်ကိုဖြတ်ပြီး ကနေတဲ့လူတွေကြားထဲက လျှောက်သွားတယ်။ သူဟာ သူမလက်ထဲက ဖန်ခွက်ကိုကြည့်လိုက်တယ်။ အဲဒီထဲမှာ ဘာမှ မရှိဘူး။

'ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို နောက်ထပ် **အရက်** ယူပေးရမလား' လို့ သူကမေးလိုက်တယ်။

'ဟင့်အင်း၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်' လို့ သူမကပြောတယ်။ 'ကျွန်မကားမောင်းရမယ်'

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

'I'm taking a taxi,' he says. 'Perhaps we.. Where do you live?'

The woman smiles. 'You're very quick!' she says. 'I don't know your name...'

John looks down. 'Sorry,' he says. 'My name's John. John Beeching.'

'I'm -'

'Alison,' says John quickly.

The woman smiles and looks back at him. 'How did you know?' she says. 'Do I know you?'

'No,' says John. 'But you soon will! Do you want to dance?'

John and Alison dance and talk and dance and laugh and dance and kiss - then dance some more. The time flies past. At half-past four in the morning, Alison stops dancing. She pushes John away.

'It's no good,' she says. 'I must go! I start work in four hours! What about you?'

'Me?' says John. He doesn't want to tell her that he hasn't got a job. 'Oh,' he says. 'I start late.'

'You're lucky!' says Alison. She kisses him on the nose. 'It was nice...'

'Wait !' he says, and pulls a pen from the inside of his jacket. 'My telephone number.' He looks inside his jacket again. 'I haven't got any paper,' he says.

'Write it on my hand,' says Alison.

John takes her hand. It is warm. The fingers are long and thin. He wants to kiss them, one by one.

Ghost Story

“ကျွန်တော်က တက္ကစီကားငှားမှာ” လို့ သူကပြောတယ် “ဖြစ်နိုင်တယ် ကျွန်တော်တို့တတွေ *** ခင်ဗျားဘယ်မှာနေတာလဲ”

အမျိုးသမီးကပြုံးတယ်။ “ရှင်က တော်တော် သူက တာပဲ” လို့ သူမက ပြောတယ်။ “ကျွန်မ ရင့်နာမည်ကို မသိဘူး”

ရွှန်ဟာ အောက်ကို ငုံ့ကြည့်တယ်။ “ဆောရီပဲ” လို့ သူကပြောလိုက်တယ် “ကျွန်တော့်နာမည် ရွှန်ပါ။ ရွှန်ဘီချင်း”

“ကျွန်မက”

“အယ်လီဆန်” လို့ ရွှန်က မြန်မြန်ပြောလိုက်တယ်။

အမျိုးသမီးက ပြုံးပြီးတော့ သူ့ကို ပြန်ကြည့်တယ်။ “ရှင် ဘယ်လိုလုပ် သိတာလဲ” လို့ သူမကပြောတယ် “ကျွန်မ ရင့်ကို သိလို့လား”

“ဟင့်အင်း၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားမကြာခင်သိမှာပါ။ ခင်ဗျား ကချင်သလား”

ရွှန်နဲ့ အယ်လီဆန်ဟာ ကပြီးစကားပြောကြတယ်။ ကပြီးရယ်ကြတယ်။ ကပြီးနှမ်းကြတယ်။ ပြီးတော့ ထပ်ပြီးကကြတယ်။ အချိန်ဟာ အမြန်ကုန်သွားတယ်။ မနက် ၄ နာရီ ၃၀ မှာ အယ်လီဆန်ဟာ ကတာကို ရပ်လိုက်တယ်။ သူမဟာ ရွှန်ကိုတွန်းဖယ်လိုက်တယ်။

“မရဘူး” လို့ သူမကပြောတယ် “ကျွန်မသွားရတော့မယ်။ ကျွန်မ လေးနာရီအတွင်း အလုပ်စမယ်။ ရှင်ကရော”

“ကျွန်တော်” လို့ ရွှန်ကပြောတယ်။ သူ့မှာ အလုပ်မရှိဘူးလို့ သူမကို သူမပြောချင်ဘူး။ “အိုး” လို့ သူကပြောတယ်။ “ကျွန်တော်က နောက်ကျမှ အလုပ်စတယ်”

“ရှင်ကံကောင်းတာပဲ” လို့ အယ်လီဆန်ကပြောတယ်။ သူမဟာ သူ့ကို နှာခေါင်းကို နှမ်းလိုက်တယ်။ “ပျော်စရာကောင်းခဲ့ပါတယ်”

“နေဦး” လို့ သူကပြောလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ သူ အပေါ်အကျို အတွင်းကနေ ဘောပင်တစ်ချောင်းဆွဲလိုက်တယ်။ “ကျွန်တော့် ဖုန်းနံပါတ်” သူဟာ သူ့အပေါ်အကျိုထဲကို ထပ်ကြည့်တယ်။ “ကျွန်တော့်မှာ စာရွက်ပါမလာဘူး” လို့ သူကပြောတယ်။

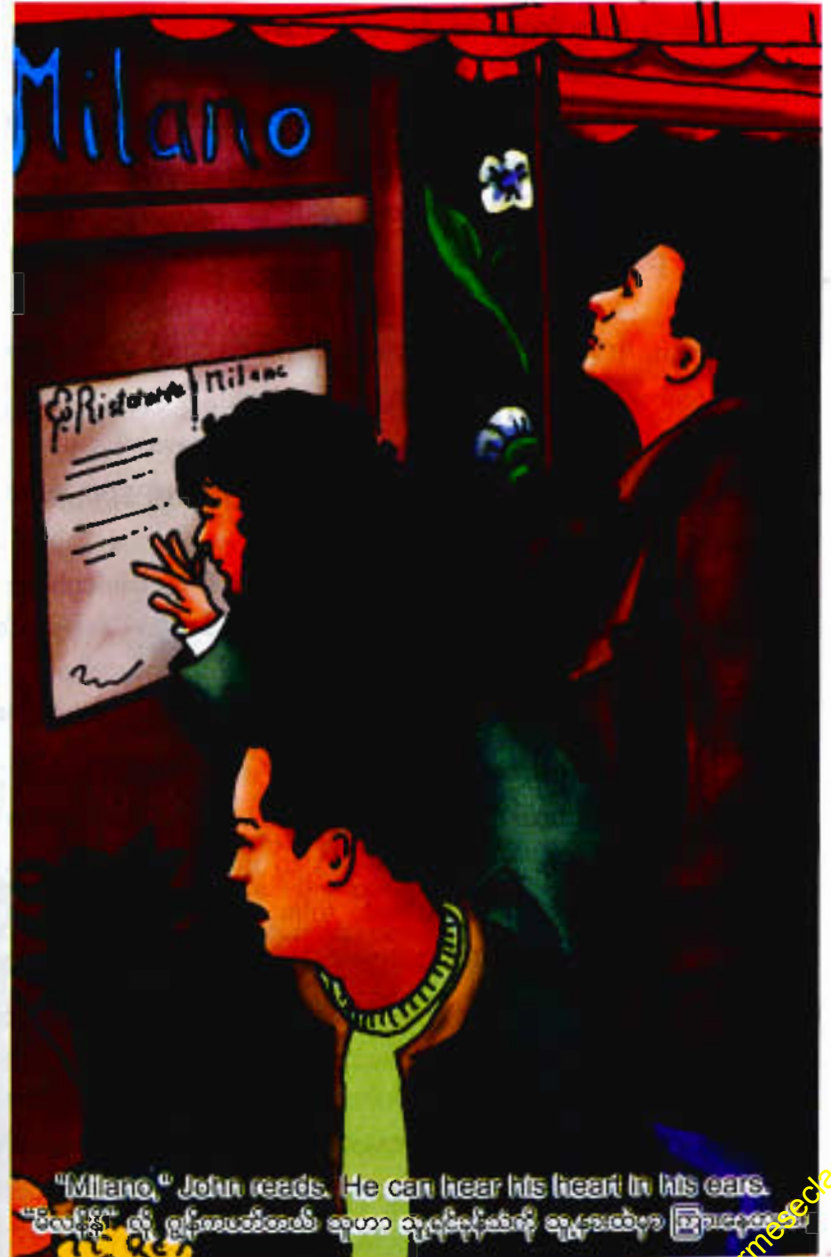
“ကျွန်မလက်ပေါ်မှာ အဲဒါကို ရေးလိုက်ပါ” လို့ အယ်လီဆန်ကပြောတယ်။ ရွှန်ဟာ သူမလက်ကို ယူလိုက်တယ်။ လက်က နွေးထွေးနေတယ်။ လက်ချောင်းတွေက ရှည်ပြီး သွယ်တယ်။ သူဟာ အဲဒါတွေကို တစ်ချပြီးတစ်ချ နမ်းချင်တယ်။

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

Turn my pages; carefully look.
 ကျွန်ုပ်၏ စာမျက်နှာတွေကို ထင်ပါ။ ကစားစဉ်ကကြည့်ပါ။

BURMESE
 CLASSIC
 .com

"Milano," John reads. He can hear his heart in his ears.
 "မီလန်" ရဲ့ ရှိနေပေမယ့်လည်း ဆရာ့ သူ့ရင်ခုန်နှုတ်ကို သူ့နှုတ်ခွံမှာ ကြားနေတာပဲ။

"Your telephone number!" says Alison.

John looks up. He can only think of the fingers. 1-2-3-4-5.

And that is not his telephone number! He smiles. 'I can't remember it!' he says.

'You don't want to give it to me!' says Alison, and pulls her hand away.

'I do! I do!' John says, and takes it back again. 'It's ...' Suddenly he remembers, and writes the number down on the back of her hand.

Alison looks at it. '752572,' she says. 'Easy!'

'And don't wash your hands before you write the number down!' says John.

'It's OK,' says Alison. 'I never forget telephone numbers.'

'It's that building on the left,' says John.

The taxi driver stops in front of the flats. John climbs out, he pays, and walks to the front door. It is quiet. Everybody is in bed. John is tired, too, but he is also happy - the happiest man in the world! He knows now that Alison is going to be good for him - very good!

In his flat again, John goes to his bedroom. The diary is on the table next to his bed. He opens it. There, below the first message, is message number two.

"ရှင်ရဲ့ဖုန်းနံပါတ်လေ" လို့ အယ်လီဆန်ကပြောတယ်။

ဂျွန်ဟာမော့ကြည့်တယ်။ သူဟာ လက်ချောင်းတွေကိုပဲ စဉ်းစား နိုင်တယ်။

တစ်နှစ်သုံးလေးငါး။

ပြီးတော့ ဒါဟာ သူ့ဖုန်းနံပါတ်မဟုတ်ပါဘူး။ သူဟာ ပြုံးတယ်။

"ကျွန်တော် အဲဒါကို မမှတ်မိဘူး" လို့ သူကပြောတယ်။

"ရှင် ကျွန်မကို အဲဒါပေးချင်လို့ပေါ့" လို့ အယ်လီဆန်ကပြော တယ်။ ပြီးတော့ သူမရဲ့လက်ကို ဆွဲယူလိုက်တယ်။

"ကျွန်တော် ပေးချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ပေးချင်ပါတယ်" လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။ ပြီးတော့ လက်ကို ပြန်ယူလိုက်တယ်။ "အဲဒါဟာ" သူ ရုတ်တရက် မှတ်မိလာပြီး သူမရဲ့ လက်ဖခိုးပေါ်မှာ နံပါတ်ကို ရေးချ လိုက်တယ်။

အယ်လီဆန်ဟာ နံပါတ်ကို ကြည့်တယ်။ "၇၅၂၅၇၂" "အလွယ်လေး ပဲ" လို့ သူမကပြောတယ်။

"ဒါနဲ့ ခင်ဗျားနံပါတ်ကိုချမရေးခင် လက်တွေကို မဆေး လိုက်နဲ့နော်" လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။

"ရပါတယ်ရှင်" လို့ အယ်လီဆန်ကပြောတယ်။ "ကျွန်မက ဖုန်းနံပါတ် တွေကို ဘယ်တော့မှ မမေ့တတ်ပါဘူး"

"ဘယ်ဘက်က အဲဒီအဆောက်အဦးပဲ" လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။

တက္ကစီမောင်းသမားဟာ တိုက်ခန်းတွေ ရဲ့ ရှေ့မှာ ရပ်တယ်။ ဂျွန်ဟာ ကားထဲကထွက်တယ် ပိုက်ဆံပေးတယ်။ ပြီးတော့ အိမ်ရှေ့တံခါး ဆီကို လျှောက်တယ်။ တိတ်ဆိတ်နေတာပဲ။ လူတိုင်းဟာ အိပ်နေ ကြ ပြီ ဂျွန်လည်းပဲမောပန်းနေတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူဟာပျော်လည်းပျော်တယ်။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အပျော်ဆုံးလူပါပဲ။ အယ်လီဆန်ဟာ သူ့အတွက် ကောင်းလိမ့် မယ်ဆိုတာ သူ့အခုသိပြီ။ အရမ်းကိုကောင်းပါတယ်။

သူ့ရဲ့ တိုက်ခန်းထဲကိုပြန်ရောက်တော့ ဂျွန်ဟာ သူ့အိပ်ခန်းထဲ ကိုသွားတယ်။ ဒိုင်ယာရီဟာ သူ့အိပ်ရာ ဘေးက စားပွဲပေါ်မှာရှိတယ်။ သူဟာ စာအုပ်ကို ဖွင့်တယ်။ အဲဒီမှာ ပထမအမှာစကားရဲ့ အောက်မှာ ဒုတိယ အမှာစကား ရှိနေပြီ။

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

Diary

Monday a.m. - 17 November

Home at 5 in the morning!

Sleep.

Office job [ACB] in newspaper.

New jacket.

Alison in Italian restaurant.

'Five o'clock,' says John, and **sleepily** looks at his watch.

The diary is right again, but John is too tired to think about how it knows. He **undresses**, climbs into bed and - still thinking of Alison - goes to sleep.

At half-past eleven, he is up again. He jumps out of bed and goes to the front door. The newspaper is on the floor next to it. He quickly takes it into the kitchen, puts it on the table and reads through. On the **jobs page** he finds a small **advertisement**.

*We, at Arnold Carter Books, are looking for a young writer. If you are interested, **call** us now.*

Telephone number 556611

'Arnold Carter Books!' says John, excitedly. 'ACB! This is very, very strange.'

John doesn't understand what is happening, or why - but perhaps the diary is helping him. And a job is a job! After a quick bath and breakfast, John **calls** the number.

'Hello?' he says. 'I'm phoning about the advertisement in this morning's newspaper.'

Ghost Story

“ နိုဝင်ဘာ ၁၇ ရက်နေ့၊ တနင်္လာနေ့မနက် မနက် ၅ နာရီမှာ အိမ်ပြန်ရောက်တယ်။ အိပ်တယ်။ သတင်းစာထဲမှာ ရုံးအလုပ် ACB အပေါ်အကျိုးအသစ်၊ အိတ်လီ **စားသောက်ဆိုင်** မှာ အယ်လီဆန် ”

“၅ နာရီ” လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။ **အိပ်ချင်မှူးတူးနဲ့** နာရီကို ကြည့်တယ်။ ဒိုင်ယာရီဟာ မှန်ပြန်ပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဂျွန်ဟာ ပင်ပန်းလွန်းလို့ ဒိုင်ယာရီက ဘယ်လိုလုပ်သိလဲဆိုတာ သူမစဉ်းစားနိုင်ဘူး။ သူဟာ **အကျိုးချွတ်တယ်**။ အိပ်ရာထဲဝင်တယ်။ အယ်လီဆန်အကြောင်းစဉ်းစားရင်းနဲ့ အိပ်သွားတယ်။

၁၁ : ၃၀ မှာ သူဟာ နောက်ထပ်နီးလာတယ် သူဟာ ကုတင်ကနေ ခုန်ထွက်ပြီး အိမ်ရှေ့တံခါးဆီကို သွားတယ်။ အဲဒီဘေးက ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာသတင်းစာရှိတယ်။ သူဟာ သတင်းစာကို မီးဖိုချောင်ထဲကို အမြန်ယူလာတယ်။ စားပွဲပေါ်မှာသတင်းစာကိုတင်ပြီး အစအဆုံးဖတ်တယ်။ **အလုပ်ကြော်ငြာစာမျက်နှာ** မှာ သူဟာ **ကြော်ငြာ** သေးသေးကလေး တစ်ခုကို တွေ့တယ်။

“အာနီးကာတာ စာအုပ်များ” မှ ကျွန်တော်တို့ဟာ ငယ်ရွယ်တဲ့ စာရေးဆရာတစ်ယောက်ကို ရှာဖွေနေပါတယ်။ သင် စိတ်ဝင်စားရင် ကျွန်တော်တို့ကို ယခုပဲ **ဖုန်းဆက်လိုက်ပါ** တယ်လီဖုန်းနံပါတ်မှာ ၅၅၆၆၁၁”

“အာနီးကာတာ စာအုပ်များ” လို့စိတ်လှုပ်ရှားစွာနဲ့ ဂျွန်က ပြောလိုက်တယ်။ “ACB ပဲ ဒါဟာ အရမ်းအရမ်း ဆန်းတောပဲ”

ဂျွန်ဟာ ဘာတွေ ဖြစ်နေတယ်။ ဘာကြောင့် ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ နားမလည်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒိုင်ယာရီက သူ့ကို ကူညီနေတာဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အလုပ်က အလုပ်ပဲ။ အမြန်ရေချိုးပြီး မနက်စာစားအပြီးမှာ ဂျွန်ဟာ အဲဒီဖုန်းနံပါတ်ကို **ဆက်လိုက်တယ်**။

“ဟဲလို” လို့ သူကပြောတယ် “ဒီနေ့ မနက် သတင်းစာထဲမှာ ပါတဲ့ ကြော်ငြာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်လိုက်တာပါ”

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

John puts the phone down and smiles. 'They want to see me about the job... tomorrow!' he says. 'YEAH!' he shouts.

He reads the diary again.

'A new jacket,' he says slowly. 'Yes. I can't wear my old **jacket** to something important.'

But John is afraid. Is the diary telling him to do something - or is it telling him what must happen?

He leaves his **flat** and takes the bus into the centre of town. The first shop has nothing he likes. The second shop is too expensive. In the third shop he finds a dark blue jacket that he likes, and some light blue **trousers**

'I'll take both,' he says.

He is paying for the jacket and trousers when he suddenly sees somebody he knows. Alison!

'Hello!' he calls. Alison turns and smiles. 'What are you doing here?' John asks.

'It's my dad's birthday on Saturday,' she says. 'I'm buying him a shirt. What do you think of this?'

John looks. 'He'll love it,' he says.

'Yes,' says Alison. 'I think he will.' She looks at her watch. 'Ten-past. What are you doing now?'

'Errm... Nothing,' says John.

'Nothing?' she says. 'When do you start work?'

John smiles. 'I'm not going in today. I'm interested in a new job - and they want to see me tomorrow morning.'

Ghost Story

ရွှန်ဟာ ဖုန်းကိုချပြီး ပြုံးတယ်။ 'အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူတို့က ငါ့ကို တွေ့ချင်ကြတယ်။ မနက်ဖြန်ပဲ' လို့ သူကပြောတယ် 'ဟေး' လို့ သူကအော်တယ်။

သူက ဒိုင်ယာရီကို ထပ်ဖတ်တယ်။ 'အပေါ်အင်္ကျီအသစ်' လို့ သူကဖြည်းညှင်းစွာပြောတယ်။ 'အရေးကြီးတဲ့နေရာကို ငါ့ရဲ့ **အပေါ်အင်္ကျီ** ဟောင်းကို ငါဝတ်သွားလို့မရဘူး'

ဒါပေမဲ့ ရွှန်ဟာ ကြောက်မိတယ်။ ဒိုင်ယာရီဟာ သူ့ကို တစ်ခုခု လုပ်ဖို့ ပြောနေတာလား။ ဒါမှမဟုတ် ဘာဖြစ်မှာပဲလို့ သူ့ကိုပြောပြနေသလား။

သူဟာ သူ **တိုက်ခန်း** ကနေထွက်ပြီး မြို့လယ်ကို ဘတ်စ်ကား စီးသွားတယ်။ ပထမဆိုင်မှာ သူကြိုက်တာ ဘာမှမရှိဘူး။ ဒုတိယဆိုင်မှာ ရှေးကြီးလွန်းတယ်။ တတိယဆိုင်မှာ သူဟာ သူကြိုက်တဲ့ အပြာရောင်ရောင် အပေါ်အင်္ကျီနဲ့ အပြာဖျော့ရောင် **ဘောင်းဘီရည်** တချို့ကို တွေ့တယ်။

'ကျွန်တော် နှစ်ခုစလုံး ယူမယ်' လို့ သူကပြောလိုက်တယ်။ သူသိတဲ့ တစ်ယောက်ယောက်ကို သူ ရုတ်တရက် တွေ့တဲ့အချိန်မှာ သူဟာ အပေါ်အင်္ကျီနဲ့ ဘောင်းဘီတွေအတွက် ပိုက်ဆံရှင်းနေတာပါ။ အယ်လီဆန်ပါလား။

'ဟဲ့လို' လို့ သူကခေါ်တယ်။ အယ်လီဆန်က လှည့်ပြီး ပြုံးပြတယ်။ 'ခင်ဗျား ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ' လို့ ရွှန်ကမေးတယ်။

'စနေနေ့ကျရင် ကျွန်မအဖေရဲ့မွေးနေ့လေ' လို့ သူမကပြောတယ် 'ကျွန်မ သူ့အတွက် ရှပ်အင်္ကျီတစ်ထည်ဝယ်ပေးမလို့ ဒီတစ်ထည်ကို ဘယ်လို သဘောရလဲ'

ရွှန်ကကြည့်တယ်။ 'သူ ဒါကိုကြိုက်မှာပါ' လို့ ရွှန်ကပြောလိုက်တယ်။

'ဟုတ်တယ်' လို့ သူမကပြောတယ် 'သူ ဒါကို ကြိုက်လိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်' သူမက သူမ လက်ပတ်နာရီကိုကြည့်တယ်။ '၁၀ နာရီခွဲပြီ ရှင် ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ'

'အန် ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး' လို့ ရွှန်ကပြောတယ်။

'ဘာမှ မဟုတ်ဘူး ဟုတ်လား' လို့ သူမကပြောတယ် 'ရှင် ဘယ်အချိန်အလုပ်စသလဲ'

ရွှန်ကပြုံးတယ်။ 'ကျွန်တော်ဒီနေ့အလုပ်မတက်ဘူး။ ကျွန်တော် အလုပ်အသစ်တစ်ခုကို စိတ်ဝင်စားတယ်။ မနက်ဖြန်မနက်မှာ သူတို့က ကျွန်တော်ကို တွေ့ချင်ကြတယ်လေ'

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

'So you're buying a new jacket!' Alison laughs.
 'And trousers!' says John.
 'You'll get the job,' says Alison. 'I know you will!'
 'Thanks,' says John.
 'Are you hungry?' she says.
 John looks at her and smiles. 'Very,' he says.
 'Good,' she says. 'I know a very good Chinese

restaurant near here.'

'Chinese?' says John slowly.

'Do you like Chinese food?' says Alison.

'Yes,' says John, but he is thinking of the diary.

It said 'Alison in Italian restaurant!' Perhaps it is wrong. Perhaps this is its first mistake. He smiles. 'I love Chinese food,' he says.

Three minutes later, they are standing **in front of** the restaurant. Alison is looking up.

'It's different,' she says.

'*Milano*,' John reads. He can hear his heart in his ears. 'Italian!' he says.

The diary knew. The diary always knows!

The days and weeks **go by**, and John Beching **gets happier** and happier. Everything is better than it was! He has a job - with Arnold Carter Books. He has a girlfriend - the beautiful Alison Evans. Everything is going well.

“ဒါကြောင့် ရှင်က ဂျာကင်အသစ်တစ်ထည်ကို ဝယ်နေတာကိုး” အယ်လီဆန်ကရယ်တယ်။

“ပြီးတော့ ဘောင်းဘီရှည်ရောပေါ့” လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။

“ရှင်အလုပ်ရမှာပါ” လို့ အယ်လီဆန်ကပြောတယ်။ “ကျွန်မသိတယ် ရှင်ရမှာပါ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်” လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။

“ရှင်ဗိုက်ဆာလား” လို့ သူမကပြောတယ်။

ဂျွန်က သူမကိုကြည့်ပြီး ပြုံးတယ်။ “အရမ်းပဲ” လို့ သူကပြောလိုက်တယ်။

“ကောင်းတာပေါ့” လို့ သူမကပြောတယ်။ “ဒီနားမှာ အရမ်းကောင်းတဲ့ တရုတ် **စားသောက်ဆိုင်** တစ်ဆိုင်ကို ကျွန်မသိတယ်”

“တရုတ်” လို့ ဂျွန်ကဖြေးလေးစွာပြောတယ်။

“ရှင် တရုတ်အစားအစာကိုကြိုက်လား” လို့ အယ်လီဆန်က ပြောတယ်။ “ကြိုက်ပါတယ်” လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက ဒိုင်ယာရီအကြောင်းပဲ စဉ်းစားနေတယ်။ “အီတလီ စားသောက်ဆိုင်မှာ အယ်လီဆန်” လို့ပဲ ဒိုင်ယာရီကပြောခဲ့တာ။

ဒိုင်ယာရီမှားတာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါ ပထမဆုံးအမှားဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ်။ ဂျွန်ကပြုံးတယ်။ “ကျွန်တော် တရုတ်အစားအစာ ကြိုက်ပါတယ်” လို့ သူကပြောလိုက်တယ်။

သုံးမိနစ်ကြာပြီးတဲ့နောက်မှာ သူတို့ဟာ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရဲ့ **ဝေ့မှာ** ရပ်နေကြတယ်။ အယ်လီဆန်က မော့ကြည့်လိုက်တယ်။

“ဆိုင်မတူဘူး” လို့ သူမကပြောတယ်။

“မိလန်နို” လို့ ဂျွန်ကဖော်တယ်။ သူဟာ သူ့ရင်ခုန်သံကို သူ့နားထဲမှာ ကြားနေတယ်။ “အီတလီစားသောက်ဆိုင်ပဲ” လို့ သူကပြောလိုက်တယ်။ ဒိုင်ယာရီကသိတယ်။ အမြဲသိတယ်။

နေ့ရက်တွေ၊ ရက်သတ္တပတ်တွေ **ကုန်သွားတယ်**၊ ပြီးတော့ ဂျွန်ဘိချင်းဟာ ပိုပြီး **ပိုပြီးပျော်လာတယ်**။ အစစအရာရာဟာ အရင်ကထက် ပိုကောင်းလာတယ်။ အာနီးကာတာစာအုပ်များဆီမှာ သူဟာအလုပ်ရနေပြီ။ သူ့မှာလှပတဲ့ အယ်လီဆန်အိမ်နဲ့ဆိုတဲ့ ရည်းစားကောင်မလေးလည်း ရှိတယ်။ အရာရာဟာ အဆင်ပြေနေတယ်။

John still doesn't understand the diary, but he doesn't think about it much now. He knows that the **messages** come at twelve o'clock in the morning and twelve o'clock at night – and only when the book is closed! He knows, too, that the messages tell him the important things before they happen. But how and why? There are still questions without any answers.

Sometimes, John **tries** not to do something that is in the diary. On Friday, 28 November, he reads this message when he **gets home** from work.

Home at 6.00.

*Cinema with Alison –
ice-cream all over jacket, shirt and **jeans**.*

He looks at his watch. It is six o'clock, and he is going to the cinema with Alison later that evening. But ice-cream? He does not want ice-cream all over him!

Later that evening, they go to the cinema. They sit down inside. John looks at his watch.

'The **film** starts in ten minutes,' he says.

'They sell drinks here,' says Alison. 'And ice-creams. Can I **get** you –?'

'No, thank you!' says John, and laughs. 'I do not want an ice-cream!'

'Why are you laughing?' ask Alison.

'Oh, it's nothing,' says John.

'John Beeching,' says Alison. 'You can be very strange sometimes!'

Ghost
Story

ဂျွန်ဟာ ဒိုင်ယာရီအကြောင်း နားမလည်သေးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူဟာ အဲဒီအကြောင်း အသိပိုမစဉ်းစားတော့ဘူး။ သူသိတာက **အမှာစကား**တွေဟာ မနက်၁၂နာရီနဲ့ ည၁၂နာရီ၊ ပြီးတော့ စာအုပ်ပိတ်ထားတဲ့အခါ ကျမှသာ ပေါ်လာတယ်။ အမှာစကားတွေဟာ သူ့ကိုအရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတွေ မဖြစ်ပျက်ခင်မှာ ပြောပြတယ်ဆိုတာ သူသဘောပေါက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုလဲ၊ ဘာကြောင့်လဲ၊ ဒါတွေဟာ အဖြေမရှိတဲ့ မေးခွန်းတွေ ဖြစ်နေတုန်းပဲ။

တစ်ခါတလေမှာ ဂျွန်ဟာ ဒိုင်ယာရီထဲက တစ်ခုခုကို မလုပ်ဖို့ **ကြိုးစားတယ်**။ နီဝင်ဘာလ၊ ၂၈ရက်၊ သောကြာနေ့မှာ သူဟာ အလုပ်ကနေ **အိမ်ပြန်ရောက်** တဲ့အခါ အမှာစကားကိုဖတ်တယ်။

“၆နာရီမှာ အိမ်ရောက်တယ်။
အယ်လီဆန်နဲ့ ရုပ်ရှင်သွားတယ်။
အပေါ်အင်္ကျီ၊ ရုပ်အင်္ကျီနဲ့ **ဂျင်းဘောင်းဘီ** အားလုံးမှာရေခဲမုန့်တွေ”

သူဟာ သူ့နာရီကို ကြည့်တယ်။ ၆ နာရီရှိပြီ၊ ပြီးတော့ သူဟာ အဲဒီညနေနှောင်းပိုင်းမှာ အယ်လီဆန်နဲ့ ရုပ်ရှင်ရုံသွားမယ်။ ဒါပေမဲ့ ရေခဲမုန့်တဲ့၊ သူဟာ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ရေခဲမုန့်တွေ ပေကျဲနေတာကို မလိုချင်ပါဘူး။

အဲဒီညနေခင်းနှောင်းပိုင်းမှာ သူတို့ဟာ ရုပ်ရှင်ရုံကိုသွားခဲ့တယ်။ သူတို့ဟာ အထဲမှာထိုင်ကြတယ်။ ဂျွန်ဟာ သူ့နာရီကိုကြည့်လိုက်တယ်။

“**ရှင်ရှင်** က ၁၀မိနစ်အတွင်း စမယ်” လို့ သူကပြောတယ်။

“ဒီမှာ သောက်စရာတွေရောင်းတယ်” လို့အယ်လီဆန်ကပြောတယ်

“ပြီးတော့ ရေခဲမုန့်တွေရောပဲ၊ ကျွန်မ ရှင့်ကို **ယု** ပေးရမလား”

“ဟင့်အင်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်” လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။ ပြီးတော့

ရယ်တယ်။ “ကျွန်တော် ရေခဲမုန့်ကို မလိုချင်ဘူး”

“ရှင်ဘာလို့ရယ်နေတာလဲ” လို့ အယ်လီဆန်ကမေးတယ်။

“အို ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး” လို့ ဂျွန်ကဖြေလိုက်တယ်။

“ဂျွန်ဘိချင်း” လို့ အယ်လီဆန်ကပြောတယ်။ “ရှင်ဟာ တစ်ခါတလေ

မှာ အရမ်းကို ထူးဆန်းနိုင်တယ်”

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

John looks down. He wants to tell her about the diary very much. But he is still afraid that she will laugh at him. Perhaps one day ... but not now.

'I'm sorry,' she says, and kisses him. She puts her hand in his. 'I love you,' she says.

'I love you, too. Ugh!' he shouts.

Alison pulls back. There is something white all over John's jacket, shirt and jeans. 'What is it?' she says.

'Ice-cream, I think,' says John. He **tries** it. 'Yes,' he says. 'Ice-cream.'

'But you didn't want an ice-cream!' Alison laughs.

'I know!' says John angrily.

He and Alison look up. Above them is a boy. He is looking down.

'Was that your ice-cream?' John calls up.

'I'm sorry,' says the boy. 'It was an accident.'

'Ok,' says John. 'But be careful next time!'

'I will,' says the boy.

John looks down again. He cannot be angry with the boy. Everything happens to him because it must happen!

In December, the Christmas trees and coloured lights go up round town. John cannot wait for the holiday. He and Alison are going to Morocco for ten days.

Ghost Story

ဂျွန်က အောက်ကိုကြည့်တယ်။ သူဟာ သူမကို ဒိုင်ယာရီအကြောင်း အရမ်းပြောပြချင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူမက သူ့ကို ရယ်လိမ့်မှာကို သူ့စိုးရိမ်နေ တုန်းပဲ။ တစ်နေ့နေ့မှာတော့ ပြောပြကောင်း ပြောပြနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့မဟုတ်ဘူး။

"ကျွန်မစိတ်မကောင်းပါဘူး" လို့ သူမကပြောတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကို နမ်းတယ်။ သူမက သူမရဲ့လက်ကို သူ့လက်ထဲထည့်ထားတယ်။ "ကျွန်မ ရှင့်ကို ချစ်တယ်" လို့ သူမကပြောတယ်။

"ကျွန်တော်လည်း ခင်ဗျားကိုချစ်တယ် အား" လို့ သူကအော်တယ်။ အယ်လီဆန်က နောက်ကိုပြန်ခွာလိုက်တယ်။ ဂျွန်ရဲ့အပေါ်အင်္ကျီ၊ ရုပ်အင်္ကျီ၊ ဂျင်းဘောင်းဘီတွေပေါ်မှာ အဖြူရောင်တစ်ခုခု ရှိနေတယ်။ "အဲဒါဘာလဲ" လို့ သူမက ပြောတယ်။

"ရေခဲမုန့်လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်" လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။ သူက အဲဒါကို **မြည်းကြည့်လိုက်တယ်**။ "ဟုတ်တယ်" လို့ သူမကပြောတယ်။ "ရေခဲမုန့်ပဲ"

"ဒါပေမဲ့ ရှင်ကရေခဲမုန့်မှ မလိုချင်တာ" လို့ အယ်လီဆန်က ရယ်တယ်။

"ကျွန်တော်သိပါတယ်" လို့ ဂျွန်က ဒေါသတကြီးပြောတယ်။ သူနဲ့ အယ်လီဆန်ဟာ အပေါ်ကိုမော့ကြည့်တယ်။ သူတို့အပေါ်မှာ ကောင်လေးတစ်ယောက်ရှိနေတယ်။ သူက အောက်ကိုငုံ့ကြည့်နေတယ်။

"အဲဒါ မင်းရေခဲမုန့်လား" လို့ ဂျွန်က ဒေါသတကြီးပြောတယ်။

"ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းပါဘူး" လို့ ကောင်လေးကပြောတယ်။ "ဒါဟာ မတော်တဆဖြစ်တာပါ"

"ကောင်းပြီ" လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။ "ဒါပေမဲ့ နောက်တစ်ကြိမ်ဆိုရင် သတိထားပါ"

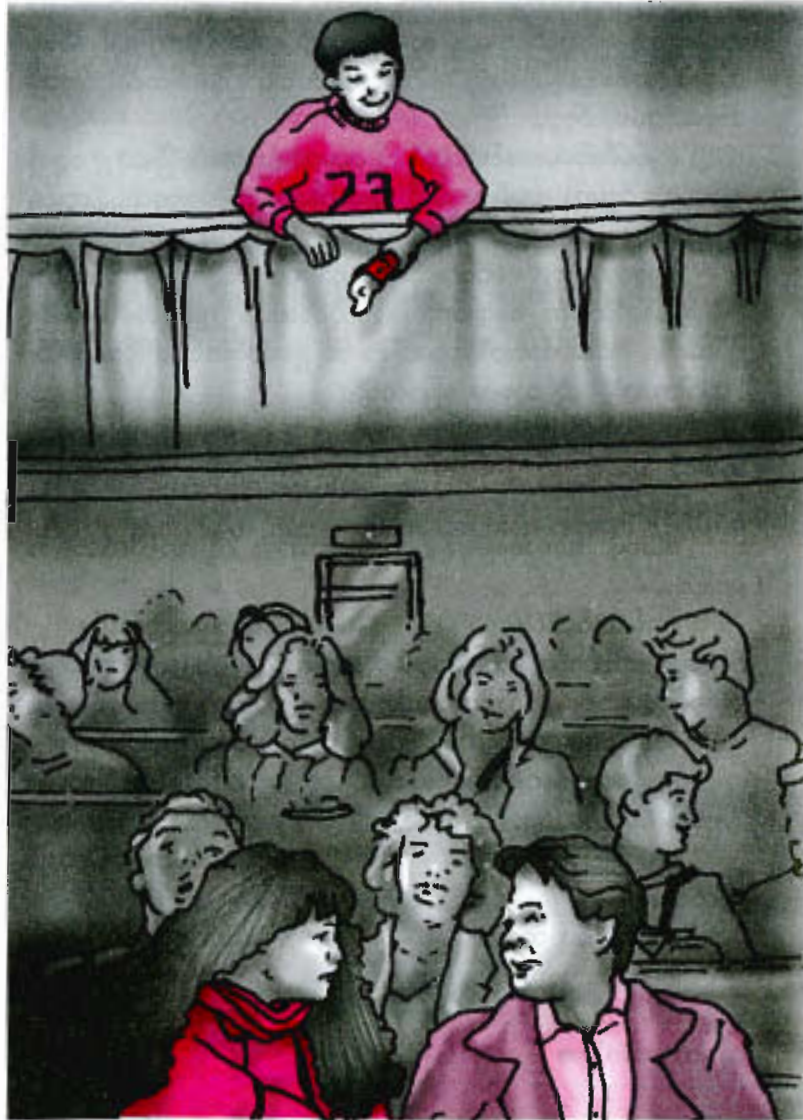
"ကျွန်တော်သတိထားပါမယ်" လို့ ကောင်လေးကပြောတယ်။

ဂျွန်ဟာ အောက်ကိုပြန်ကြည့်လိုက်တယ်။ သူက ကောင်လေးကို စိတ်မဆိုးနိုင်ပါဘူး။ သူ့ကို အရာရာဖြစ်လာတာဟာ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ အဲဒါဟာ ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမှာမို့လို့ပဲ။

ဒီဇင်ဘာလမှာခရစ္စမတ်သစ်ပင်တွေနဲ့ ရောင်စုံမီးတွေဟာ မြို့ပတ်လည် မှာ လွှက်ပေါ်လာကြတယ်။ ဂျွန်ဟာ အားလပ်ရက်ရောက်အောင် မစောင့် နိုင်ဘူး။ သူနဲ့ အယ်လီဆန်ဟာ မော်ရိုကိုနိုင်ငံကို ဆယ်ရက်သွားကြတော့ မယ်။

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

Ghost
Story

"The film **starts** in ten minutes," he says .
"ရှုပ်ရှင်က ၁၀ မိနစ်အတွင်း ဝ မယ်" လို့ သူက ပြောလိုက်တယ်။

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

John is still trying to **get across**.
ဥန်ဟာ လမ်းဖြတ်ကျိုး ဖို့ ကြိုးစားနေတုန်းပဲ။

John remembers the day he bought the aeroplane tickets and smiles.

'I did something important that day,' he says. 'And the diary didn't tell me to do it!'

John uses the diary all the time now. It is very good for him. It helps him to plan. But sometimes, John is unhappy with the message. He is slowly learning that sometimes it is difficult when you always know what is going to happen- and some-time it is nice when you don't know what is going to happen.

But he cannot throw the diary away. Not now. John looks at it every day - when he gets up in the morning and when he comes in from work. He likes knowing what's going to happen. He can't think of living without the diary now.

On the Friday before Christmas, John is going home from work when his bus suddenly stops. A minute goes past. Two minutes.

'Come on!' says John. He looks at his watch. It is a quarter to seven. He is meeting Alison at eight. It's her office party that evening, and John must not be late.

Five minutes go past. Ten.

It's no good, John thinks. He gets off the bus and starts to go home on foot. He turns left at the corner, and soon sees what stopped all the cars and buses.

ဂျွန်ဟာ သူ့လေယာဉ်ပျံ လက်မှတ်တွေ ကို ဝယ်ခဲ့တဲ့နေ့ကို သတိရမိပြီး ပြုံးတယ်။

“ငါ အဲဒီနေ့မှာ အရေးကြီးတာတစ်ခုလုပ်ခဲ့တယ်” လို့ သူက ပြောတယ် “ဒါပေမဲ့ ဒိုင်ယာရီက ငါ့ကို အဲဒါလုပ်ဖို့ မပြောပြခဲ့ဘူး”

ဂျွန်ဟာ အခုဆို ဒိုင်ယာရီကို တချိန်လုံး သုံးတယ်။ အဲဒါဟာ သူ့အတွက် အရမ်းကိုကောင်းတယ်။ အဲဒါဟာ သူ့ကို အစီအစဉ်ချဖို့ အကူအညီပေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတလေမှာ ဂျွန်ဟာ အမှာစကားတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတရံမှာ ဘာဖြစ်တော့မယ်ဆိုတာကို အမြဲတစေသိနေတဲ့အချိန်မှာ အဲဒါဟာ ခက်ခဲတယ်လို့ သူ့ဟာတဖြည်းဖြည်း လေ့လာသိရှိစပြုလာတယ်။ ပြီးတော့ တစ်ခါတလေမှာ ဘာဖြစ်တော့မယ်ဆိုတာကို မသိတဲ့အချိန်က ကောင်းတယ်လေ။

ဒါပေမဲ့ သူ့ဟာ ဒိုင်ယာရီကို မလွှင့်ပစ်နိုင်ဘူး။ အခုတော့ မလွှင့်ပစ်နိုင်သေးဘူး။ ဂျွန်ဟာ မနက်သူအိပ်ရာထတဲ့အချိန်နဲ့ သူ့အလုပ်က ပြန်လာတဲ့အချိန်မှာ ဒိုင်ယာရီကို နေ့တိုင်းကြည့်တယ်။ ဘာဖြစ်တော့မယ်ဆိုတာကို သိရတာကို သူကြိုက်တယ်။ အခုဆို ဒိုင်ယာရီမရှိဘဲနဲ့ ဘယ်လိုနေထိုင်ရမလဲဆိုတာကို သူစဉ်းစားလို့မရဘူး။

ခရစ္စမတ်မတိုင်ခင် သောကြာနေ့မှာ ဂျွန်ဟာ သူ့ရဲ့ဘတ်စ်ကား ရုတ်တရက်ရပ်သွားချိန်မှာ သူ့ဟာ အလုပ်ကနေ အိမ်ကိုပြန်နေတာပါ။ ဝမိနစ်ကုန်သွားတယ်။ ၂မိနစ်။

“လုပ်စမ်းပါကွာ” လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။ သူက သူ့လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်တယ်။ ၇နာရီထိုးဖို့ ၁၅မိနစ်။ သူ့ဟာ နာရီမှာ အယ်လီဆန်နဲ့ တွေ့ရမှာ။ အဲဒီညနေခင်းမှာ သူမရဲ့ပါတီပွဲရှိတယ်။ ပြီးတော့ ဂျွန်ဟာ နောက်မကျမှဖြစ်မယ်။

၅မိနစ်ကုန်သွားတယ်။ ၁၀မိနစ်။

“မရတော့ဘူး” လို့ ဂျွန်ကတွေးတယ်။ သူ့ဟာ ဘတ်စ်ကားပေါ်က ဆင်းပြီး အိမ်ကိုခြေလျင် နဲ့စပြန်တယ်။ သူ့ဟာ ထောင့်ချိုးမှာ ဘယ်ဘက်ကို ကွေ့တယ်။ ပြီးတော့ ကားတွေ ဘတ်စ်ကားတွေအားလုံးကို ဘာက ရပ်သွားစေတာလဲဆိုတာ မကြာခင်မှာတွေ့လာတယ်။

A red car and a black car had an accident – a very bad accident! Two police cars and an ambulance are there. The policemen are asking the driver of the black car questions. The ambulancemen are carefully carrying the man and woman from the red car to the ambulance. The man looks very ill.

John walks **past**. 'Good luck,' he says quietly.

When he arrives home, John does what he always does. He looks in his diary. And there it is!

Late home – accident on Teffle Street.

He reads on.

Late to party – Alison angry. Tell her everything.

'Everything' John says. Again, he doesn't understand. Again, he asks the same question as **before**. Is the diary telling him to do something – or is it saying what *must* happen? He still doesn't know the answer.

'Where to?' asks the taxi-driver.

'New Road, please,' says John. 'That big building on the corner, behind the **station**.'

'Office party, eh?' says the man.

'Yes,' says John, 'My girlfriend works for Chapman's – up on the fifteenth floor.' Suddenly, he sees Alison's face **in front of** him. She is not smiling. She is angry. John remembers the message in the diary, and looks at his watch. 'Oh, no,' he says.

'What is it?' asks the taxi-driver.

Ghost Story

အနီရောင်ကားတစ်စီးနဲ့ အနက်ရောင်ကားတစ်စီး ကားချင်းတိုက်ထားတယ်။ အရမ်းဆိုးဝါးတဲ့ ကားတိုက်မှုပဲ။ ရဲကားနှစ်စီးနဲ့ လူနာတင်ကား တစ်စီး အဲဒီမှာရှိတယ်။ ရဲတွေက အနက်ရောင်ကားရဲ့ ကားမောင်းသူကို မေးခွန်းတွေမေးနေကြတယ်။ လူနာတင်ကားကလူတွေက အနီရောင်ကားက အမျိုးသားနဲ့အမျိုးသမီးကို လူနာတင်ကားပေါ် ဂရုတစိုက်တင်နေကြတယ်။ အမျိုးသားကိုကြည့်ရတာ တော်တော်နေမကောင်းပုံရတယ်။

ရွှန်က ဖြတ်ကျော်ပြီး လျှောက်သွားတယ်။ "ကံကောင်းပါစေ" လို့ သူက တိုးတိုးသက်သာပြောတယ်။

သူ အိမ်ကို ပြန်ရောက်တဲ့အချိန်မှာ ရွှန်ဟာ သူ့အမြဲလုပ်နေကျကို လုပ်တယ်။ သူဟာ သူ့ဒိုင်ယာရီထဲကို ကြည့်တယ်။ အဲဒီမှာ ရှိတာက

"အိမ်ကိုနောက်ကျမှ ရောက်တယ်။ ထပ်ဖယ်လိလမ်းက ယာဉ်တိုက်မှု" သူ့ဆက်ဖတ်တယ် "ပါတီကို နောက်ကျမှရောက်တယ်။ အယ်လီဆန်က စိတ်ဆိုးတယ်။ သူ့မကို အားလုံးပြောပြလိုက်တယ်"

"အားလုံး" လို့ ရွှန်ကပြောတယ်။ သူ့နားမလည်ပြန်ဘူး။ နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်ပြီး သူဟာ **အရင်က** လိုပဲ ဒီမေးခွန်းကိုပြန်မေးတယ်။ ဒိုင်ယာရီဟာ သူ့ကို တစ်ခုခုကိုလုပ်ဖို့ပြောနေတာလား။ ဒါမှမဟုတ် အဲဒါက သူ့ကိုဘာဖြစ်မှာပဲလို့ ပြောနေတာလား။ သူဟာ အဖြေကို မသိတုန်းပဲ။

"ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ" လို့ တက္ကစီမောင်းသမားကမေးတယ်။

"ကျေးဇူးပြုပြီး လမ်းသစ်လမ်းကို" လို့ ရွှန်ကပြောတယ်။ "ဘူတာရုံ နောက်က ထောင့်ချိုးက အဆောက်အဦကြီးလေ"

"ရုံးပါတီပွဲ မဟုတ်လား" လို့ အဲဒီလူကမေးတယ်။

"ဟုတ်တယ်" လို့ ရွှန်ကပြောတယ်။ "ကျွန်တော့်ရည်းစားက ချုပ်မန် ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်လုပ်တယ်။ ခရုထုပ်မှာပေါ့" ရုတ်တရက်သူဟာ သူ့ **ဓေ့မှာ** အယ်လီဆန်နဲ့မျက်နှာကို မြင်လာတယ်။ သူ့မက ပြုံးမနေဘူး။ သူ့မဟာ စိတ်ဆိုးနေတယ်။ ရွှန်ဟာ ဒိုင်ယာရီထဲက အမှာစကားကို သတိရမိတယ်။ ပြီးတော့ သူ့လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်တယ်။ "အို မဟုတ်တာ" လို့ ရွှန်က ပြောတယ်။

"ဘာဖြစ်တာလဲ" လို့ တက္ကစီမောင်းသမားကမေးတယ်။

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

'I'm late!' says John. 'Again! It's the one thing that always makes her angry.'

The taxi-driver smiles and starts to drive much faster. 'I'll get you there **in no time**,' he says.

John **sits back**. The taxi-driver is being nice, but John knows there is nothing he can do. The diary said that Alison will be angry - so Alison *will* be angry.

There are a lot of people at the party. Some are dancing to the music, some are **drinking** and talking. John finds a glass, gets a drink and walks through the large rooms. He sees a woman he knows - a friend of Alison's.

'Hello,' she says. 'Are you looking for Alison?'

'Yes,' says John. 'Do you know where she is?'

'She'll be here soon,' says her friend, and smiles. 'Do you want to dance?'

John smiles back. Why not? he thinks. 'I don't remember your name,' he says.

'Samantha,' she says. 'But everybody calls me Sam.'

'Come on, **then**, Sam,' says John.

There are still dancing when Alison arrives. John doesn't see her - but she sees *him*! She walks across the floor and stops in front of them.

'You can put her down now!' she says to John.

Ghost Story

“ကျွန်တော်နောက်ကျနေပြီ” လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။ “ဖြစ်ရပြန်ပြီ၊ အဲဒါဟာ သူမကို အမြဲစိတ်ဆိုးစေတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုပဲလေ”

တက္ကစီမောင်းသမားက ပြုံးတယ်။ ပြီးတော့ အများကြီးပိုမြန်မြန် မောင်းစ ပြုတယ်။ “**ဘယ်လောက်မှမကြာခင်** ခင်ဗျား အဲဒီကို ရောက်ပါစေမယ်” လို့ ပြောတယ်။

ဂျွန်ဟာ **နီထိုင်လိုက်တယ်**။ တက္ကစီမောင်းသမားက ကောင်းကောင်း ဆက်ဆံနေတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူလုပ်နိုင်တာ ဘာမှမရှိဘူးဆိုတာ ဂျွန်က သိတယ်။ ဒိုင်ယာရီက ပြောခဲ့တယ်။ “အယ်လီဆန်ဟာ စိတ်ဆိုးလိမ့်မယ်” ဒါကြောင့် အယ်လီဆန်ဟာ စိတ်ကိုဆိုးလိမ့်မယ်။

ပါတီပွဲမှာ လူတွေအများကြီးရှိတယ်။ တချို့က ဂီတသံနဲ့ ကနေကြ တယ်။ တချို့က **အရက်သောက်** ပြီး စကားပြောနေကြတယ်။ ဂျွန်ဟာ ဖန်ခွက်တစ်ခွက်တွေ့လို့ အရက်ထည့်ယူပြီး အခန်းကြီးတွေကို ဖြတ်ပြီး လျှောက်လာတယ်။ သူဟာ သူသိတဲ့မိန်းမတစ်ယောက်ကို တွေ့တယ်။ အယ်လီဆန်ရဲ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ပဲ။

“ဟဲ့လို” လို့ သူမကပြောတယ်။ “ရှင် အယ်လီဆန်ကို ရှာနေတာ လား”

“ဟုတ်တယ်” လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။ “သူမ ဘယ်မှာရှိသလဲဆိုတာ ခင်ဗျားသိလား”

“သူမ မကြာခင် ဒီကိုရောက်လာမှာပါ” လို့ သူမသူငယ်ချင်းက ပြောတယ်။ ပြီးတော့ ပြုံးတယ်။ “ရှင် ကချင်သလား”

ဂျွန်ကပြန်ပြုံးပြတယ်။ “ဘာလို့မကချင်မှာလဲ” လို့ သူမကတွေးတယ်။ “ကျွန်တော် ခင်ဗျားနာမည်ကို မမှတ်မိဘူး” လို့ သူမကပြောတယ်။

“ဆမန်သာပါ” လို့ သူမကပြောတယ်။ “ဒါပေမဲ့ လူတိုင်းက ကျွန်မကို ဆမ်လို့ခေါ်ကြတယ်”

“**အဲလိုဆိုရှင်** လာလေ ဆမ်” လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။

အယ်လီဆန်မရောက်လာတဲ့အချိန်မှာ သူတို့ဟာ ကနေတုန်းပဲ။ ဂျွန်က သူမကို မမြင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူမက ဂျွန်ကိုမြင်တယ်။ သူမဟာ ကပွဲ ကြမ်းပြင်ကို ဖြတ်လျှောက်လာပြီး သူတို့ရှေ့မှာရပ်တယ်။

“ရှင်အခု သူနဲ့တွဲကနေတာ ဖြုတ်နိုင်တယ်” လို့ သူမက ဂျွန်ကို ပြောတယ်။

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

'We're only dancing,' says Sam.

'Good!' says Alison. She is still looking at John.

'Are you going to get me a drink?'

'OK,' he says. 'See you later,' he says to Sam.

Sam smiles. 'Yeah, see you!'

John follows Alison out of the room. 'Why are you angry?' he says.

Alison turns. 'Sam has many boyfriends!' she says.

'But we didn't do anything,' says John. Alison doesn't answer. 'What is it?' says John. He, too, is **getting angry** now.

'Oh, I don't know,' says Alison. 'I wanted this evening to be **nice**.'

'It is,' says John.

'It isn't!' Alison shouts. Two men look round. 'First,' she says, quietly now, 'it **took** over an hour to get home.'

'There was an accident in town ...' says John.

'**Secondly**, the taxi didn't arrive,' Alison goes on. 'And then, when I arrive, I find you with another woman!'

'Oh, Alison!' John laughs.

'And now you're laughing at me!' she shouts.

The two men look round again, and leave the room.

Ghost Story

“ငါတို့ ကရံပဲ ကနေတာပါ” လို့ ဆမ်ကပြောတယ်။

“ကောင်းတယ်” လို့ အယ်လီဆန်ကပြောတယ်။ သူမက ဂျွန်ကို ကြည့် နေတုန်းပဲ။ “ရှင် ကျွန်မကို အရက်သွားယူပေးနိုင်မလား”

“ကောင်းပြီ” လို့ သူကပြောတယ်။ “နောက်မှတွေ့မယ်” လို့ သူက ဆမ်ကိုပြောတယ်။

ဆမ်ကပြုံးတယ်။ “ဟုတ်ကဲ့ နောက်မှတွေ့မယ်”

ဂျွန်ဟာ အခန်းထဲကနေ ထွက်ပြီးတော့ အယ်လီဆန် နောက်ကို လိုက်ခဲ့တယ်။ “မင်းဘာဖြစ်လို့ စိတ်ဆိုးနေတာလဲ” လို့ သူကပြောတယ်။

အယ်လီဆန်က လှည့်လာတယ်။ “ဆမ်က ရည်းစားများတယ်” လို့ သူမက ပြောတယ်။

“ဒါပေမဲ့ ငါတို့ ဘာမှမလုပ်ခဲ့ပါဘူး” လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။ အယ်လီဆန်က မဖြေဘူး။ “ဘာဖြစ်တာလဲ” လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။ သူလည်းပဲ အခု **စိတ်ဆိုးလာနေပြီ**။

“အို ကျွန်မ မသိဘူး” လို့ အယ်လီဆန်ကပြောတယ်။ “ကျွန်မက ဒီညနေခင်းကို **သာသာယာယာ** ဖြစ်စေချင်တာ”

“ဖြစ်ပါတယ်” လို့ ဂျွန်ကပြောလိုက်တယ်။

“မဖြစ်ဘူး” လို့ အယ်လီဆန်က အော်တယ်။ ယောက်ျားနှစ်ယောက်က လှည့်ကြည့်တယ်။ “ပထမဦးဆုံးက” လို့ သူမကပြောတယ်။ အခုတော့ တိုးတိုးသက်သာပါပဲ။ “အိမ်ကိုရောက်ဖို့ ဝနာရီကျော်ကျော် **ကြာခဲ့တယ်**”

“မြို့ထဲမှာ ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်သွားတယ်” လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။

“**ခုတီယကတော့** တက္ကစီကရောက်မလာဘူး” လို့ အယ်လီဆန်က ဆက်ပြောတယ်။ “နောက်ပြီးတော့ ကျွန်မရောက်တဲ့အချိန်မှာ ရှင်ကို နောက်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ရတယ်”

“အိုး အယ်လီဆန်” လို့ ဂျွန်ကရယ်လိုက်တယ်။

“ကဲ အခု ရှင်က ကျွန်မကို ရယ်နေတယ်” လို့ သူမက အော်တယ်။ ယောက်ျားနှစ်ယောက်က လှည့်ကြည့်ပြန်တယ်။ ပြီးတော့ အခန်းထဲက ထွက်သွားတယ်။

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

'I'm not laughing at you,' he says. 'I'm laughing because-' He stops, and thinks of the diary. 'Alison angry.' She was angry, but not because he was late. He remembers the other words in the diary: 'Tell her everything.'

And that is what he does.

He tells her about the morning when Daisy Miles **drowned**; when he found the diary- when every-thing started. He tells her about the messages. About the job. About the party. About her! He tells her everything.

Alison does not say a word. She cannot speak. She cannot think! The **story** is too strange. She listens with her mouth open: it is still open when the story finishes.

'Well? What do you think?' says John.

'I think,' she says. 'I think the man I am with is ... is.. I know a very good doctor!' she laughs.

'I know!' says John. 'You think I'm strange... Come back to the flat,' he says. 'And I'll show you.'

'But the party?' says Alison.

'This is more important than any party,' says John. Alison looks at him. John looks back. 'I wanted to tell you before,' he says, 'but... Oh, please come back!'

"ငါ မင်းကို ရယ်တာမဟုတ်ပါဘူး" လို့ သူကပြောတယ်။ "ငါ ရယ်တာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့-" သူရပ်သွားတယ်။ ပြီးတော့ ဒိုင်ယာရီ အကြောင်းစဉ်းစားတယ်။ "အယ်လီဆန်က စိတ်ဆိုးတယ်" တဲ့။ သူမ ဟာ စိတ်ဆိုးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့နောက်ကျလို့မဟုတ်ဘူး။ သူဟာ ဒိုင်ယာရီထဲက တခြားစာလုံးတွေကို သတိရလာတယ်။ "သူမကို အကုန်ပြောပြတယ်"တဲ့။

သူလည်း အဲဒီအတိုင်းလုပ်လိုက်တယ်။

သူဟာ ဒေစီမိုင်း **ရေနှစ်** တဲ့ မနက်ခင်းအကြောင်းကို သူမကို ပြောပြတယ်။ သူ ဒိုင်ယာရီကိုစတွေ့တဲ့အချိန်၊ အားလုံးစတင်ခဲ့တဲ့ အချိန်ပေါ့။ သူဟာ အမှာစကားတွေ အကြောင်းကို သူမကို ပြောပြတယ်။ အလုပ် အကြောင်း၊ ပါတီပွဲအကြောင်း၊ သူမအကြောင်း၊ သူဟာ သူမကို အကုန်လုံးပြောပြလိုက်တယ်။

အယ်လီဆန်က စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောဘူး။ သူမ မပြောနိုင်ဘူး။ သူမ မစဉ်းစားတတ်ဘူး။ သူမ မတွေးတတ်ဘူး။ **အဖြစ်အပျက်** က အရမ်းကိုထူးဆန်းလွန်းတယ်။ သူမဟာ သူမပါးစပ်ကို ဟပြီးနားထောင် နေတယ်။ ဇာတ်လမ်းပြီးသွားတဲ့အခါမှာ ပါးစပ်က ဟနေတုန်းပဲ။

"အဲလေ မင်းဘယ်လိုထင်လဲ" လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။

"ကျွန်မထင်တယ်" လို့ သူမကပြောတယ်။ "ကျွန်မနဲ့အတူရှိနေတဲ့ ယောက်ျားက ... ကျွန်မလေ အရမ်းတော်တဲ့ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ကို သိတယ်" လို့ သူမက ရယ်တယ်။

"ငါသိတယ်"လို့ ဂျွန်ကပြောလိုက်တယ်။ "ငါ့ကို ထူးဆန်းတယ်လို့ မင်းထင်နေတယ်။ တိုက်ခန်းကိုပြန်ရအောင်" လို့ သူကပြောတယ်။ "ပြီးရင် ငါ မင်းကို ပြမယ်"

"ဒါပေမဲ့ ပါတီပွဲကရော" လို့ အယ်လီဆန်ကပြောတယ်။

"ဒါက ဘယ်ပါတီပွဲထက်မဆို ပိုအရေးကြီးပါတယ်" လို့ ဂျွန်ကပြော တယ်။ အယ်လီဆန်က သူ့ကိုကြည့်တယ်။ ဂျွန်က ပြန်ကြည့်တယ်။ "အရင် က မင်းကို ငါပြောပြချင်ခဲ့တယ်" လို့ သူကပြောတယ်။ "ဒါပေမဲ့ ဒီ ကျေးဇူးပြုပြီးတော့ ပြန်လာပါကွာ"

Alison smiles. 'OK,' she says quietly.
John kissed her. 'I love you,' he says.

'And I love you,' says Alison. 'But you're right!' she laughs. 'I think you are strange.'

'You wait !' says John.

They arrive back at the flat at half-past twelve.
John opens the door and they walk in.

'The diary's on the table in the kitchen,' he says. 'Look inside it.'

Alison opens the book and turns to the right page. She starts to read.

Saturday a.m. - 20 December

Arrive 12.30 a.m.

Ask Alison to come for lunch.

Sleep till 11.30 a.m.

'What does it say?' John asks.

'I think you know,' says Alison.

'I told you,' says John, angrily. 'I don't write in the book. The book writes to me!'

'Hmmpph!' says Alisons, and reads the words to him.

John laughs. 'The diary is always right,' he says. 'The diary is never wrong - but sometimes it's more interesting!'

Alison looks at him. 'Well?' she says.

'What?' says John.

'Are you going to ask me to come for lunch?' she says.

အယ်လီဆန်ကပြုံးတယ်။ "ကောင်းပြီ" လို့ သူမက တိုးတိုး ပြောတယ်။

ဂျွန်က သူမကိုနှမ်းတယ်။ "ငါမင်းကိုချစ်တယ်" လို့ သူကပြောတယ်။

"ကျွန်မလည်း ရှင့်ကိုချစ်ပါတယ်" လို့ အယ်လီဆန်ကပြောတယ်။
"ဒါပေမဲ့ ရှင့်ပြောတာမှန်ပါတယ်" လို့ အယ်လီဆန်ကရယ်တယ် "ရှင်ဟာ ထူးဆန်း တယ်လို့ ကျွန်မထင်တယ်"

"မင်းစောင့်ကြည့်ပေါ့" လို့ ဂျွန်ကပြောလိုက်တယ်။

သူတို့ဟာ ၁၂နာရီခွဲမှာ တိုက်ခန်း ကို ပြန်ရောက်တယ်။ ဂျွန်က တံခါးကိုဖွင့်တယ်။ သူတို့အထဲကို ဝင်လာကြတယ်။

"ဒိုင်ယာရီက မီးဖိုချောင်ထဲက စားပွဲပေါ်မှာရှိတယ်" လို့ သူကပြော လိုက်တယ်။ "အဲဒီအထဲကို ကြည့်လိုက်ပါ"

အယ်လီဆန်က စာအုပ်ကိုဖွင့်ပြီး မှန်ကန်တဲ့စာမျက်နှာကို လှန်တယ်။ သူမဟာ စတင်ဖတ်တယ်။

"ဒီဝင်ဘာ၂၀ရက်၊ စနေနေ့ -

မနက်၁၂နာရီခွဲမှာရောက်တယ်။

အယ်လီဆန်ကို နေ့လယ်စာအတွက် ဖိတ်တယ်။

မနက်၁၁နာရီခွဲထိ အိပ်တယ်"

"စာအုပ်က ဘာပြောလဲ" လို့ ဂျွန်ကမေးလိုက်တယ်။

"ရှင်သိတယ်လို့ ကျွန်မထင်တယ်" လို့ အယ်လီဆန်ကပြောတယ်။

"ငါမင်းကို ပြောပြီးပြီပဲ" လို့ ဂျွန်က စိတ်ဆိုးပြီးပြောတယ်။ "ငါ စာအုပ်ထဲမှာ မရေးပါဘူး။ စာအုပ်ကသာ ငါ့ကိုရေးပြတာပါ"

"အဟမ်း" လို့ အယ်လီဆန်က ပြောတယ်။ ပြီးတော့ စာလုံးတွေကို သူ့ကို ဖတ်ပြတယ်။

ဂျွန်က ရယ်တယ် "ဒိုင်ယာရီက အမြဲကိုမှန်တယ်" လို့ သူက ပြောတယ် "ဒိုင်ယာရီဟာ ဘယ်တော့မှ မမှားဘူး။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါ တလေမှာ ပိုပြီးတော့ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတယ်"

အယ်လီဆန်က သူ့ကိုကြည့်တယ်။ "အဲလေ" လို့ သူမကပြောတယ်။

"ဘာလဲ" လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။

"ရှင်က ကျွန်မကို နေ့လယ်စာအတွက် ဖိတ် တော့မယ်ပေါ့" လို့ သူမက ပြောတယ်။

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

'Oh, yes,' says John. 'Tomorrow - no, today - at one o'clock,' he says. 'Here.'

'Thank you,' she says. 'I will come!' She looks at her watch.

'It's very late,' she says. 'I must go. I'm going swimming at nine o'clock.' She kisses him. 'Thanks for a very ... interesting evening.' She kisses him again. 'I'll see you at one.'

Alison turns to leave. John watches her sadly. He loves her very, very much. He wants to be with her every minute of the day.

'Goodbye,' he says quietly.

John gets up at half-past eleven the next morning. He looks at his watch and smiles.

'Right again!' he says to the diary.

He looks inside the pages, but there is nothing new there. He must wait another half-hour. The new message will come at twelve o'clock.

He finds a short letter on the floor next to the front door. It is from Alison.

9.45 a.m.

Dear John,

Can I come for lunch early? About 12. I'll see you then.

Love Alison.

(I can't wait to see the new message in the diary!)

Ghost Story

"အိုး ဟုတ်တယ်" လို့ ဂျွန်ကပြောတယ်။ "မနက်ဖြန်၊ မဟုတ်ဘူး ဒီနေ့ ဘနာရီမှာ" လို့ သူကပြောတယ် "ဒီနေရာမှာပဲ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်" လို့ သူမကပြောတယ် "ကျွန်မလာခဲ့မယ်" သူမက လက်ပတ်နာရီကိုကြည့်တယ် "အရမ်းနောက်ကျနေပြီ" လို့ သူမကပြောတယ် "ကျွန်မသွားရတော့မယ်၊ ကျွန်မ ဗြနာရီမှာ ရေသွားကူးမယ်" သူမက သူ့ကိုနှမ်းတယ်။ "အရမ်းကိုစိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ ညနေခင်းအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်" သူမက သူ့ကို ထပ်နှမ်းတယ်။ "ဘနာရီမှာ ကျွန်မ ရှင့်ကိုတွေ့မယ်"

အယ်လီဆန်က လှည့်ထွက်သွားတယ်။ ဂျွန်က သူမကို ဝမ်းနည်းစွာ ကြည့်နေတယ်။ သူဟာ သူမကို အရမ်းအရမ်းကို ချစ်ပါတယ်။ သူဟာ သူမနဲ့ မိနစ်တိုင်းမှာ အတူရှိနေချင်တယ်။

"ဘိုင်" လို့ သူက တိုးတိုးပြောလိုက်တယ်။

ဂျွန်ဟာ နောက်တစ်နေ့ မနက် ဘနာရီခွဲမှာ အိပ်ရာကထတယ်။ သူဟာ သူ့နာရီကိုကြည့်ပြီး ပြုံးမိတယ်။

"မှန်ပြန်ပြီ" လို့ သူက သူ့ဒိုင်ယာရီကိုပြောတယ်။

သူဟာ စာမျက်နှာတွေကို ကြည့်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီမှာ ဘာမှ အသစ်မရှိဘူး။ သူဟာ နောက်ထပ်နာရီဝက်စောင့်ရမယ်။ အမှာကား အသစ်က ဘနာရီမှာ ရောက်လာလိမ့်မယ်။

သူဟာ အိမ်ရှေ့တံခါး နားက ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ စာတိုတစ်စောင်ကို တွေ့တယ်။ အဲဒါဟာ အယ်လီဆန်ဆီက ဖြစ်တယ်။

မနက်ဗြနာရီခွဲမိနစ်

ချစ်လှစွာသော ဂျွန်

နေ့လယ်စာအတွက် ကျွန်မစောစောလာလို့ရလား။ ဘနာရီမှာပေါ့။ ကျွန်မ ရှင့်ကို အဲဒီတော့မှတွေ့မယ်။

ချစ်တဲ့

အယ်လီဆန်

(ကျွန်မဟာ ဒိုင်ယာရီထဲက အမှာစကားအသစ်ကို မြင်ချင်လှပြီ)

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

John smiles. He knows that Alison thinks he is writing the messages. 'You'll see,' he says. 'I'll show you!'

He **has a bath**, and a cup of coffee. The time is going very slowly, but he doesn't want to go out before he reads the message for the afternoon. These days, John doesn't like doing anything before he reads it in the diary.

He cleans the kitchen. He cleans his shoes. When twelve o'clock comes, he looks at the **diary**. He waits one more minute, then goes over and opens it.

There, on the **right-hand page**, is the day's message:

Saturday p.m. - 20 December
Lottery ticket number - 6 9 11 22 33 44
£12,000,000!!!

'YEAH!!!' he shouts. 'You clever thing!' he says, and kisses the diary.

The next minute, he is out of the **building** and running quickly down the street. There is a shop on the corner that sells **lottery tickets**. He stops at the road. He looks right. He looks left. There are a lot of cars this morning. He looks right again. He looks left again.

'Now,' he says, and runs out into the road.

Ghost Story

ရွှန်က ပြုံးတယ်။ သူသိတယ်။ အယ်လီဆန်က အမှာစကားတွေကို သူရေးတယ်လို့ ထင်နေတာကို သူသိတယ်။ "မင်းတွေ့မှာပါ" လို့ သူက ပြောတယ် "ငါမင်းကိုပြပါမယ်"

သူဟာ **ရေချိုးတယ်** ကော်ဖီတစ်ခွက်သောက်တယ်။ အချိန်က ကုန်တာ နှေးလွန်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူဟာ အဲဒီနေ့လယ်အတွက် အမှာစကားကို မဖတ်ရခင် အပြင်မထွက်ချင်ဘူး။ ဒီရက်တွေမှာ ရွှန်ဟာ ဒိုင်ယာရီထဲက ဟာကို မဖတ်ခင် ဘာကိုမှ လုပ်ချင်စိတ်မရှိဘူး။

သူဟာ မီးဖိုချောင်သန့်ရှင်းရေးလုပ်တယ်။ သူဟာ သူဖိနပ်တွေကို သန့်ရှင်းတယ်။ ၁၂နာရီထိုးတဲ့အခါ သူဟာ **ဒိုင်ယာရီ** ကိုကြည့်တယ်။ သူ နောက်တစ်မိနစ်စောင့်တယ်။ ပြီးတော့ သွားပြီး စာအုပ်ကို ဖွင့်လိုက်တယ်။

အဲဒီမှာ **ညာဘက်** စာမျက်နှာပေါ်မှာ အဲဒီနေ့အတွက် အမှာစကား ရှိတယ်။

"ဒီဇင်ဘာ ၂၀ရက်၊ စနေနေ့ မွန်းလွဲပိုင်း-
ထိ လက်မှတ်နံပါတ် ၆၉၁၁၂၂၃၃၄၄
ပေါင် သိန်း ၁၂၀"

"ဟေး" လို့ သူက အော်လိုက်တယ် "မင်းတော်တဲ့ကောင်ပဲ"လို့ သူက ပြောလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဒိုင်ယာရီကိုနမ်းတယ်။

နောက်ခဏမှာ သူဟာ **အဆောက်အဦ** အပြင်ကို ရောက်နေပြီး လမ်းအတိုင်း မြန်မြန်ပြေးသွားနေတယ်။ လမ်းထောင့်မှာ **ထိလက်မှတ်တွေ** ရောင်းတဲ့ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှိတယ်။ သူဟာ လမ်းမမှာရပ်တယ်။ သူညာဘက်ကို ကြည့်တယ်။ သူဘယ်ဘက်ကိုကြည့်တယ်။ ဒီမနက်မှာ ကားတွေ အများကြီးရှိတယ်။ သူညာဘက်ကိုကြည့်ပြန်တယ်။ သူဘယ်ဘက်ကို ကြည့်ပြန်တယ်။

"ကဲ" လို့ သူပြောပြီး လမ်းမပေါ်ကိုအပြေးကလေးထွက်လိုက်တယ်။

တစ္ဆေ
ဇာတ်
လမ်း

Alison arrives at the flat **the minute after** John leaves. The door is open. She walks in. 'John?' she calls. There is no answer. She puts her wet swimming things in the kitchen, and sees the diary.

It is on the table. She finds message she read before, and sees that there is another message - about a lottery ticket - under it. She reads it.

'Wow!' she says. 'He is strange!'

Then she turns the page. There are more words on the **left-hand page**. She reads them. Her face turns white.

'No,' she says quietly. 'No!'

She runs out of the flat, down, outside and along the road as fast as she can. Then she sees him.

'John!' she shouts. 'JOHN! BE CAREFUL!'

John is standing on the white line at the centre of the road. He is still trying to **get across** - still trying to buy that lottery ticket. Cars are driving past him quickly - too quickly. He cannot move. Then he hears his name. He looks round, and sees Alison.

'What do you want?' he calls.

Suddenly, there is another sound. A different sound. The sound of a bus. John looks back. The bus is near, and it is coming nearer. The driver cannot see him. John is afraid: at the last minute, he jumps back. A car hits him from behind and throws him back across the road.

'JOHN!!!' Alison shouts. She runs over to him and takes his head in her arms. 'John,' she says quietly, 'you'll be OK.'

Ghost Story

အယ်လီဆန်ဟာ ဂျွန်ထွက်သွား **တာနဲ့** တိုက်ခန်းကိုရောက်တယ်။ တံခါးကပွင့်နေတယ်။ သူ့အထဲကို လျှောက်ဝင်လာတယ်။ "ဂျွန်ရေ ဂျွန်" လို့ သူကအော်တယ်။ ပြန်ထူးတာမရှိဘူး။ သူမဟာ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ သူမရဲ့ စိုနေတဲ့ ရေကူးပစ္စည်းတွေကိုထားပြီး ဒိုင်ယာရီကိုကြည့်တယ်။

အဲဒါဟာ စားပွဲပေါ်မှာရှိတယ်။ သူမဟာ အရင်က သူမဖတ်ခဲ့တဲ့ အမှာစကားကိုတွေ့တယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီအောက်မှာ ထီလက် မှတ် အကြောင်းရေးထားတဲ့ နောက်ထပ်အမှာစကား ရှိနေတာကိုတွေ့တယ်။ သူမဟာ အဲဒါကိုဖတ်တယ်။

"ဟယ် သူက ထူးဆန်းတယ်" လို့ သူမကပြောတယ်။

ပြီးတော့ သူမဟာ စာမျက်နှာတွေကို လှန်တယ်။ **ဘယ်ဘက်** စာမျက်နှာ ပေါ်မှာ နောက်ထပ်စာလုံးတွေရှိတယ်။ သူမဟာ အဲဒါကို ဖတ်လိုက်တယ်။ သူမမျက်နှာဟာ ဖြူဆွတ်သွားတယ်။

"မဟုတ်တာ" လို့ သူမက တိုးတိုးလေးပြောတယ် "မဟုတ်ဘူး"

သူမဟာ တိုက်ခန်းအပြင်ဘက်ကို ပြေးထွက်လာတယ်။ အောက်ကို ပြီးတော့ အပြင်ဘက်ကို၊ လမ်းတလျှောက် သူမ မြန်နိုင်သမျှ ပြေးထွက် တယ်။ သူမဟာ သူ့ကိုတွေ့ပြီ။

"ဂျွန်" လို့ သူမကအော်တယ် "ဂျွန် သတိထား"

ဂျွန်က လမ်းရဲ့အလယ်က အဖြူရောင်မျဉ်းပေါ်မှာ မတ်တပ်ရပ်နေ တယ်။ သူဟာ **ဖြတ်ကူး** ဖို့ ကြိုးစားနေတုန်းပဲ။ အဲဒီ ထီလက်မှတ်ကို ဝယ်ဖို့ ကြိုးစားတုန်းပဲ။ ကားတွေဟာ သူ့ကိုဖြတ်ပြီး အမြန်မောင်းနေတယ်။ အရမ်းကိုမြန်လွန်းတယ်။ သူ့ရွေ့လို့မရဘူး။ နောက်တော့ သူ သူ့နာမည်ကို ခေါ်နေတာ ကြားတယ်။ သူလှည့်ကြည့်လိုက်တယ်။ အယ်လီဆန်ကို တွေ့တယ်။

"မင်းဘာလိုချင်လို့လဲ" လို့ သူက သူမကို အော်ပြောတယ်။

ရုတ်တရက် နောက်အသံတစ်သံထွက်လာတယ်။ မတူတဲ့အသံပဲ။ ဘတ်စကားတစ်စီးရဲ့အသံ။ ဂျွန်ဟာ ပြန်လှည့်ကြည့်တယ်။ ဘတ်စကား က အရမ်းကိုနီးနေတယ်။ ပြီးတော့ ပိုပြီးနီးလာနေတယ်။ ကားမောင်းသူ က သူ့ကို မမြင်နိုင်ဘူး။ ဂျွန်ဟာ ကြောက်လန့်သွားတယ်။ နောက်ဆုံး အချိန်မှာ သူဟာ နောက်ကိုချန်လိုက်တယ်။ နောက်ကနေ ကားတစ်စီး ဟာ သူ့ကို တိုက်မိတယ်။ ပြီးတော့ လမ်းမတစ်ဖက်ကို သူ့ကိုလဲကျသွား စေတယ်။

"ဂျွန်" လို့ အယ်လီဆန်ကအော်တယ်။ သူမဟာ သူ့ဆီကို ပြေးသွား ပြီးတော့ သူ့ခေါင်းကို သူမလက်မောင်းတွေထဲမှာ ပွေ့ထားတယ်။ "ဂျွန်" လို့ သူမက တိုးတိုးလေးပြောတယ် "ရှင် ကောင်းသွားမှာပါ"

တစ္ဆေ ဇာတ် လမ်း

But John will not be OK. The diary knew. The diary knows everything.

It was bad luck for John Beeching that he did not turn over the page, because there was a second half to the message.

Road accident

Goodbye John Beeching!

Alison goes to the hospital with John in the ambulance. For seven hours, the doctors try to help him. For seven hours, Alison waits. But there is nothing any of them can do. At ten minutes past seven, on Saturday, 20 December, John Beeching dies.

Alison goes back to John's flat. She cannot speak. She cannot cry.

'I called out!' she says, again and again. 'I killed him.'

It is quiet in the flat. Too quiet. She turns the television on. It is the lottery. A woman is calling this week's lucky numbers.

'6 9 11 22 33...'

'But ...' says Alison. She jumps up and runs to the diary. She turns to the right page - but the words are not there now. There is nothing in the book.

And then she sees them. On the first page; seven little words that make her heart stop.

This is the diary of Alison Evans.

Paul Stewart

Ghost Story

ဒါပေမဲ့ ဂျွန်က ကောင်းတော့မှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒိုင်ယာရီက သိခဲ့တယ်။ ဒိုင်ယာရီဟာ အားလုံးကိုသိခဲ့တယ်။

ဂျွန်အတွက် စာမျက်နှာကို မလှန်ခဲ့တာဟာ ကံဆိုးခြင်းပါပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အဲဒီနေရာမှာ အမှာစကားရဲ့ ဒုတိယပိုင်း တစ်ဝက် ရှိနေလို့ပါပဲ။

“ယာဉ်တိုက်မှု ဂျွန်ဘီချင်းရေ တဲ့တာ”

အယ်လီဆန်ဟာ ဂျွန်နဲ့အတူ လူနာတင်ယာဉ်နဲ့ ဆေးရုံကို လိုက်သွားတယ်။ ခုနစ်နာရီကြာအောင် ဆရာဝန်တွေက သူ့ကို ကူညီဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့လုပ်နိုင်တာ ဘာမှမရှိတော့ဘူး။ ဒီဇင်ဘာ ၂၀ရက် စနေနေ့ ဂျွန်ဘီချင်းမှာ ဂျွန်ဘီချင်းဟာ သေသွားတယ်။

အယ်လီဆန်ဟာ ဂျွန်ရဲ့တိုက်ခန်းကို ပြန်လာခဲ့တယ်။ သူမ စကား မပြောနိုင်ဘူး။ သူမ မငိုနိုင်ဘူး။

“ငါ အော်ခေါ်ခဲ့တယ်” လို့ သူမကပြောတယ်။ ထပ်ခါထပ်ခါ ပြောတယ်။ “ငါ သူ့ကို သတ်ခဲ့တာ”

တိုက်ခန်းထဲမှာ တိတ်ဆိတ်လွန်းတယ်။ သူမဟာ တီဗွီကို ဖွင့်တယ်။ အောင်ဘာလေထိပဲ။ မိန်းမတစ်ယောက်က ဒီတစ်ပတ်ရဲ့ ကံကောင်းတဲ့ နံပါတ်တွေကို အော်နေတယ်။

“၆၉၁၁၂၂၃၃”

“ဒါပေမဲ့” လို့ အယ်လီဆန်က ပြောတယ်။ သူမဟာ ထရန်လိုက်ပြီး ဒိုင်ယာရီ ဆီ ပြေးသွားတယ်။ သူမက မှန်ကန်တဲ့စာမျက်နှာကို လှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အခု အဲဒီနေရာမှာ စာလုံးတွေမရှိတော့ဘူး။ စာအုပ်ထဲမှာ ဘာဆို ဘာမှ မရှိတော့ဘူး။

နောက်ပြီး သူမဟာ ဒါတွေကို တွေ့လိုက်တယ်။ ပထမစာမျက်နှာ ပေါ်မှာ သူမရဲ့နှလုံးကို ရုပ်တန်သွားစေတဲ့ စာလုံးလေး ခုနှစ်လုံး။

“ဒါဟာ အယ်လီဆန်အီဗန်ရဲ့ဒိုင်ယာရီ ဖြစ်ပါတယ်”

Diary မှခက်ဆစ်များ

Diary	ဒိုင်ယာရီ	နေ့စဉ်မှတ်တမ်း
flat	လက်(ထိ)	တိုက်ခန်း
ambulance	အဲန်း(မ်)ဘရဲလဲန်(စ်)	လူနာတင်ယာဉ်
drowning	ဒရောင်းနင်း(ဂ်)	ရေနှစ်သည်၊ ရေနှစ်သေသည်
(drown ဒရောင်း(န်), drowned	ဒရောင်း(န်), drowned	
church	ချပ်(ချ်)	ခရစ်ယန်ဘုရားကျောင်း
left hand		ဘယ်ဘက်တွင်ရှိသော
lottery	လော့(ထယ်)ရီ	အောင်ဘာလေထိ

An Exciting Adventure

Rip, a healthy, **strapping** boy of fourteen, lived with his father in the northern **wilds** of Canada, not far from the **shores** of Hudson Bay. Their home, a low built **log-cabin**, lay in the forest **clearing** and the surrounding trees afforded protection from the snow-storms and the icy **blasts** of the wind. Rip's father had come to this cold, lonely part of the country to **earn his livelihood** by hunting and **trapping** wild animals for their furs.

It was certainly a fine, free, **open-air** life, and Rip thoroughly enjoyed **exploring** the ravines, streams, and **immense** forests of red pine, ash, popular, spruce, oak, and birch trees. He and his father were usually too busy and too interested in their work to feel lonely in this **out-of-the-way** place. Rip was familiar with the habits of all the wild creatures, and his father often **complimented** him on setting the traps **so cunningly** that the **victims** did not notice them until too late. In the neighbouring forests lived such wild animals as the bear, beaver, stoat, fox, marten, otter, and **last but not least**, the wolf.

Adventure Story

စိတ်လှုပ်ရှားစရာ စွန့်စားခန်း

ရစ်ဟာ အသက် ၁၄ နှစ်အရွယ် ကျန်းမာ **ထွားကျင်းတဲ့** ကောင်လေး တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ကနေဒါနိုင်ငံမြောက်ပိုင်းက **တောရိုင်းဒေသတွေ** မှာ သူ့အဖေနှင့်အတူနေပါတယ်။ အဲဒီနေရာဟာ ဟက်ဆန်ပင်လယ်အော်ရဲ့ **ကမ်းခြေ** နဲ့မဝေးဘူး။ သူတို့အိမ်ဟာ ခပ်နိမ့်နိမ့်ဆောက်ထားတဲ့ **သစ်လုံးအိမ်** ငယ်လေးဖြစ်ပြီးတော့ တောထဲက **ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းထားတဲ့မြေကွက်** ပေါ်မှာတည်ရှိတယ်။ အဲဒီ ပတ်ဝန်းကျင်က သစ်ပင်တွေဟာ နှင်းမှန်တိုင်းတွေနဲ့ ရေခဲလို အေးတဲ့လေရဲ့ **ထိုးတိုက်မှုတွေ** ကနေ ကာကွယ်ပေးကြတယ်။ ရစ်ရဲ့ အဖေဟာ ဒီအေးစက်တဲ့တောပိုင်းရဲ့ လူသူကင်းမဲ့တဲ့ အပိုင်းကို လာခဲ့တာဟာ တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ သားမွေးကို ရဖို့အတွက် အမဲလိုက်သားကောင် **ထောင်ဖမ်း** ပြီးတော့ **အသက်မွေး** ဖို့ ဖြစ်တယ်။

ဒါဟာ သေချာပေါက်ကောင်းမွန်တဲ့ လွတ်လပ်တဲ့ **ဟင်းလင်းပြင်မှာ နေထိုင်ရတဲ့** ဘဝဖြစ်ပြီး ရစ်ဟာ လျှို့ဝှက်မြောင်တွေ၊ စမ်းချောင်းတွေနဲ့ ထင်းရှူးနီပင်တွေ၊ အက်ရှ်ပင်၊ ပေါ်ပလာပင်၊ စပရစ်ပင်၊ ဝက်သစ်ချပင်၊ ဘုဇပတ်ပင်တွေရှိတဲ့ **အလွန်ကြီးမားတဲ့** သစ်တောတွေကို **စူးစမ်းလေ့လာရင်း** လုံးဝပျော်မွေ့နေပါတယ်။ သူနဲ့ သူ့အဖေဟာ ထုံးစံအားဖြင့် အလုပ်များလွန်းပြီး သူတို့ရဲ့ အလုပ်မှာ စိတ်ဝင်စားလွန်းလို့ ဒီ **လူသူအရောက်အပေါက်နည်းတဲ့** နေရာမှာ အထီးကျန်တယ်လို့ မခံစားမိကြဘူး။ ရစ်ဟာ တောရိုင်းသတ္တဝါတွေရဲ့ အလေ့အထတွေကို သိကျွမ်းနားလည်ပြီး သူ့အဖေကလည်း သူထောင်ချောက်ဆင်တာတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူ့ကိုမကြာခဏ **ချီးမွမ်းတတ်တယ်။** ရစ်က ထောင်ချောက်တွေဆင်တာ **သိပ်ကျင်လည်လွန်းလို့** သားကောင်တွေ ဟာ အချိန်သိပ်နှောင်းမှ သတိပြုမိကြတယ်။ အဲဒီ အနီးတဝိုက်မှာရှိတဲ့ သစ်တောတွေမှာ ဝက်ဝံ၊ ဖျံ၊ မြွေပါလို အကောင်မျိုး ဖြစ်တဲ့ စတုတ်နဲ့ မာတင်၊ မြေခွေး၊ အမွေးထူဖျံလေး၊ ပြီးတော့ **နောက်ဆုံးမှ ပြောရပေမဲ့** **တခြားကောင်တွေလိုပဲအရေးပါတဲ့** ဝံပုလွေလို တိရစ္ဆာန်ရိုင်းတွေ နေထိုင်ကြတယ်။

စွန့်စားခန်းစာတ်လမ်း

Winter had set in, and this was their **busiest** season, as the coats of the animals become specially thick to **withstand** the extreme cold. The fur trapper and his son had already caught and carefully **skinned** several stoats and foxes, and their valuable **pelts** were stored in the cabin until they collected **sufficient** furs to take to the nearest **trading station** some fifteen miles away.

One day Rip and his father went out on their usual morning **round** of the traps. To save time, they separated and each **trudged** through the snow **noting** carefully any fresh **footprints**. Suddenly Rip heard a shout and he quickly **retraced his steps** to the **spot** where he had left his father. **Imagine** his horror when he found him **lying groaning** on the ground, having been badly **mauled** by a bear.

The boy, with great difficulty, carried his father back to the cabin and did what he could to **relieve** the pain of his wounds. He was quick to **realise** that he must **obtain** help as soon as he possibly could. The **short cut** to the trading **post** lay by way of the Great Fish River, which, fortunately, was **frozen over**. Seizing his skates, he **made his way** to the river bank and was soon **gliding** swiftly over the ice in the direction of the station.

From the forest that **lined** the shores of the river a long, **erie howl** rang out on the **frosty** air.

Adventure Story

ဆောင်းတွင်းဝင်ရောက်လာပါပြီ။ ဒါဟာ သူတို့ရဲ့ **အလုပ်အများဆုံး** ရာသီပါ။ တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ သားမွေးတွေဟာ အလွန်အမင်းအေးတာကို **ကြိုကြိမ်** နိုင်ဖို့ အထူးတလည် ထူထဲလာလို့ပါပဲ။ သားမွေးမှဆိုးနဲ့ သူ့ရဲ့သားဖြစ်သူဟာ စတုတ်တွေနဲ့ မြေခွေးအတော်များများကို ဖမ်းပြီး ဂရုတစိုက် **အရေခွံခွာ** ထားနှင့်ပြီးဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ သူတို့ရဲ့ အဖိုးတန်တဲ့ **အရေခွံတွေ** ကို ဆယ်ငါးဖိုင်လောက်လေးတဲ့ အနီးဆုံး **ကုန်သွယ်ရေးစခန်း** ဆီကို ယူသွားဖို့ **လုံလောက်တဲ့** သားမွေးတွေကို စုဆောင်းမိတဲ့အထိ အိမ်ထဲမှာ သိုလှောင်ထားတယ်။

တစ်နေ့တော့ ရစ်နဲ့ သူ့အဖေဟာ သူတို့လုပ်နေကျဖြစ်တဲ့ မနက်ခင်းထောင်ချောက်များကို **လှည့်ပတ်ပြီးကြည့်ရှု** ကြတယ်။ သူတို့ဟာ အချိန်ကုန် သက်သာစေဖို့ လမ်းခွဲပြီး တစ်ယောက်စီဟာ **ခြေရာ** အသစ်တွေကို ဂရုတစိုက် **သတိထား** ပြီးတော့ နှင်းခဲထဲမှာ **လေးလေးလံလံ ပင်ပင်ပန်းပန်း လမ်းလျှောက်သွားတယ်။** ရုတ်တရက် ရစ်ဟာ အော်သံကြားလို့ သူ့အဖေကို ထားခဲ့တဲ့ **နေရာ** ကိုအမြန် **သူ့ခြေရာအတိုင်း ပြန်လျှောက်လာတယ်။** သူ့အဖေဟာ ဝက်ဝံ တစ်ကောင်ရဲ့ **ကုတ်ခြစ်ကိုက်ခဲ** ထားခြင်းခံရပြီး မြေကြီးပေါ်မှာ **လဲလျောင်းညည်းညူ** နေတာကို တွေ့ရတဲ့အခါ သူ ဘယ်လောက် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ သွားမလဲဆိုတာ **စဉ်းစားကြည့်ပါ။**

ကောင်လေးဟာ အရမ်းခက်ခက်ခဲခဲနဲ့ သူ့အဖေကို အိမ်ပြန် သယ်လာပြီး သူတတ်နိုင်သမျှ ဒဏ်ရာတွေ နှာကျပ်တာကို **သက်သာ** အောင် လုပ်ပေးတယ်။ တတ်နိုင်သလောက် အကူအညီ အမြန်ဆုံး **ရ** မှ ဖြစ်မယ်လို့ အာမေဏိ **သဘောပေါက်မိတယ်။** ကုန်သွယ်ရေး **စခန်း** ကို သွားတဲ့ **ဖြတ်လမ်း** ဟာ ငါးကြီးဖြစ်ကို ဖြတ်သွားရတယ်။ ကံကောင်းချင်တော့ မြစ်က ရေ **ခဲ** နေတယ်။ ရစ်ဟာ ရေခဲပြင်စီး စက်တံကို အမြန်ဖမ်းဆွဲပြီး မြစ်ကမ်းပါးဆီကို **သွားတယ်။** မကြာခင် သူဟာ စခန်းဘက်ကို ရေခဲပြင်ပေါ်အမြန် **လျှောစီးပြီး သွားနေ** ပြီ။

မြစ်ကမ်းခြေတလျှောက်မှာ **တန်းစီ** ပြီး ပေါက်နေတဲ့ သစ်တောကနေ **ဆန်းကြယ်တဲ့အသံ** တစ်ခုဟာ **အင်မတန် အေးမြတဲ့** လေထဲမှာ ပေါ်ထွက်လာတယ်။

ခွန်တား ဝန်း ဇာတ် လမ်း

It was a sound that made Rip's heart **quail** within him, **for** it was the **dreaded** cry of the **most cruel and cunning** creature in the North - the wolf. Rip knew too, that like all the other creatures of the wild, the wolves were experiencing the **famine** of winter and were becoming **bold** with hunger. They formed into packs and **roamed** the country, **heedless** of danger in their **desperation** to obtain food.

With beating heart Rip **glanced** from side to side as he skated down the river. He saw the grey, **gaunt** shapes of several wolves **slinking** among the trees. Out of the woods they came and on to the ice. One, **bolder** than the others, suddenly **leaped** from among **the rest** and shot across in front of him, its jaws **snapping** wickedly as it **narrowly** missed him. This incident seemed to give him added strength, and he **flung** every ounce of energy into his effort to **escape**. From either side the wolves closed in behind him, howling and **yelping** with excitement as they raced after their **quarry**. With **gasping breath** and **pounding heart** the boy skated as he had never skated before. There was no escape for him if he tried to gain either bank, and having no **weapon** of any kind, he could use nothing but his **skill** as a skater against the attack of the **merciless** pack.

ဒီအသံဟာ ရစ်ကိုယ်ထဲက နှလုံးကို ကတုန်ကလင်ဖြစ် သွားစေတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဒါဟာ မြောက်ပိုင်းမှာ အရက်စက် ဆုံး အကောက်ကျစ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ သတ္တဝါရဲ့ ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့ အော်သံဖြစ်လို့ပဲ။ အဲဒါကတော့ ဝံပုလွေပဲပေါ့။ ဝံပုလွေတွေဟာ တခြား တောရိုင်း သတ္တဝါတွေ အားလုံး နည်းတူ ဆောင်းရာသီမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ အစာငတ်မွတ်မှု ကိုခံစားနေရပြီး ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေလို့ ရဲတင်း လာနေပြီဆိုတာကို ရစ်ကလည်း သိပါတယ်။ သူတို့ဟာ အစားအစာရဖို့ ဝမ်းရှူးထိုး ဖြစ်နေတဲ့အတွက် အန္တရာယ်ကို ဂရုမစိုက်ကြဘဲ အုပ်စုတွေ ဖွဲ့ပြီး တောရိုင်းမှာ လှည့်လည်သွားလာနေကြတယ်။

တဒိတ်ဒိတ် နှလုံးခုန်နေပြီး ရစ်ဟာ မြစ်အတိုင်း စက်တံစီး လာရင်း ဘယ်ညာ မြတ်နေ ကြည့်လိုက်တယ်။ သစ်ပင်တွေကြားမှာ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်သွားလာနေ တဲ့ အညိုရောင် ပိန်ချောင်နေတဲ့ ဝံပုလွေ တော်တော်များများရဲ့ အသွင်သဏ္ဍာန်တွေကို သူတွေ့ လိုက် ရတယ်။ သူတို့ဟာ တောအုပ်ထဲကနေ ထွက်လာပြီး ရေခဲပြင်ပေါ်ကို လာကြပါပြီ။ တခြားကောင်တွေထက် ပိုပြီးရဲတင်းတဲ့ တစ်ကောင်ကတော့ ကျန်တဲ့ဝံပုလွေတွေ ကြားထဲကနေ ရုတ်တရက် ခုန်ထ ပြီး သူ့ရှေ့ကို အတင်းပြေးထွက်လာတယ်။ အဲဒီ ဝံပုလွေရဲ့ ပါးစပ်က သူနဲ့ သီသီလေး လွဲသွားတဲ့အခါ ဆိုးယုတ်စွာနဲ့ လိုက်ဟပ်နေ တယ်။ ဒီ အဖြစ်အပျက်က ရစ်ကို ခွန်အားထပ်လောင်းပြည့်ပေးလိုက်တဲ့ပုံပဲ။ ဒီတော့ သူ့အင်အား အပြည့်အဝကို လွတ်မြောက် ဖို့ကြိုးစားတဲ့ထဲကို ထည့် သုံးတယ်။ တစ်ဖက်တစ်ချက်ကလည်း ဝံပုလွေတွေက သူ့နောက်မှာ ကပ်လိုက်လာ တယ်။ သူတို့ဟာ သူတို့ရဲ့ သားကောင် နောက်ကို အမြန်ပြေးလိုက်ရင်းနဲ့ စိတ်လှုပ်ရှားလို့ အူဟောင်ပြီး တဂိန်ဂိန်နဲ့ အော်နေ ကြတယ်။ ကောင်လေးကတော့ သူ အရင်က တစ်ခါမှ စက်တံမစီးဖူးသလိုဘဲ ဟောဟဲ ဟောဟဲနဲ့ အသက်ရှူရင်း နှလုံး တခုနီးဒုန်းခုန်နေ ပြီး စက်တံစီးနေတယ်။ တစ်ဖက်တစ်ချက်ကို ရောက်အောင်ကြိုးစားရင်လည်း သူ့အတွက် လွတ်လမ်းမရှိဘူး။ ပြီးတော့ ဘာ လက်နက် မှလည်း မရှိတော့ ဒီ အညွှာအတာကင်းမဲ့တဲ့ အုပ်စုရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုကို ဆန့်ကျင်ဖို့ အတွက် စက်တံစီးသူတစ်ယောက် အနေနဲ့ သူ့ရဲ့ ကျွမ်းကျင်မှု က လွဲရင် ဘာကိုမှ အသုံးမပြုနိုင်ဘူး။

စွန့်စား ခန်း စာတ် လမ်း

After some **considerable** distance, with the wolves still in close **pursuit**, the boy felt that he was beginning to **tire**. It was the first time that year that he had used skates, and his **muscles** were aching with the **unaccustomed** exercise. His **pace** became a **trifle** slower, but still he managed to keep slightly ahead of the **snarling** wolves. As the boy raced over the ice he thought to himself that it was just a matter of time until the **pursuing** pack overtook him.

All at once he heard a sound which caused him to **gasp** - the **thunder** of falling water. Rip then **realised** that he was nearing the high river falls. Over a **sheer cliff** of nearly a hundred feet they fell, and apparently the **frost** had not been severe enough to freeze them. Suddenly an **idea struck him** and he purposely **slackened** speed until the **howling brutes** were only a yard or two away. Straight for the **falls** he headed, with the wind singing in his ears and the cold **spray** dashing into his face. The animals followed, **intent** on their prey and quite **oblivious** of approaching danger.

Adventure Story

တော်တော် ဝေးတဲ့အကွာအဝေးကို ရောက်ပြီးတဲ့နောက်မှာ ဝံပုလွေတွေကလည်း အနီးကပ် **လိုက်** နေကြတုန်းပဲ။ ကောင်လေးဟာ သူ **ပောပန်း** စပြုနေပြီလို့ ခံစားမိတယ်။ အဲဒီနှစ်ထဲမှာ သူ့စက်တံစီးတာ ဒါဟာ ပထမဆုံးအကြိမ်ဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ **ကြွက်သားတွေ** က ဒီ **ကျင့်သားမရတဲ့** လေ့ကျင့်ခန်းကြောင့် ကိုက်ခဲနေပြီ။ သူ့စက်တံစီး **နွမ်း** က **မဆိုစလောက်** ပိုနေကွေးလာပေမဲ့ **ပာန်ဒီနေတဲ့** ဝံပုလွေတွေထက် နည်းနည်းလေး ရှေ့ကိုရောက်အောင် လှုပ်နိုင်တုန်းပဲ။ ကောင်လေးဟာ ရေခဲပြင်ပေါ်မှာ အမြန်ပြေးရင်းနဲ့ **လိုက်နေတဲ့** ဝံပုလွေတွေ သူ့ကို မိဖို့ အချိန်ပဲလိုတော့တယ်လို့ စဉ်းစားတယ်။

ချက်ချင်းပဲ သူ့ကို **ပင့်သက်ရွိုက်** မိစေတဲ့ အသံတစ်သံကို ကြားလိုက်ရတယ်။ **မိုးချွန်း** သလို ရေကျသံပါပဲ။ အဲဒီအခါ ရစ်ဟာ မြင့်မားတဲ့ရေတံခွန်နားကို နီးလာပြီဆိုတာ **သဘောပေါက်သွားတယ်။** ရေတံခွန်တွေဟာ ပေတစ်ရာနီးပါးရှိတဲ့ **အင်မတန်မတ်စောက်တဲ့** **ချောက်ကမ်းပါး** ပေါ်ကနေ ကျနေပြီး အပေါ်ယံမြင်ရသလောက်တော့ ဒီ **နှင်းခဲတဲ့** ရာသီဥတုအခြေအနေ က ရေတံခွန် အေးခဲသွားလောက် အောင် မပြင်းထန်ဘူး။ ရုတ်တရက် သူဟာ **စိတ်ကူးရ** သွားပြီး ဒီ **အူဟောင်** နေတဲ့ **တိရစ္ဆာန်တွေ** က သူနဲ့ တစ်ကိုက် နှစ်ကိုက် လောက်ပဲ ဝေးတဲ့အထိ အရှိန်ကိုလျော့ပစ်တယ်။ **ရေတံခွန်** ရှိရာကိုလည်း ဦးတည်သွားလိုက်တယ်။ လေက သူ့နားထဲမှာ သီချင်းဆိုနေပြီး အေးစက်တဲ့ **ရေမှုန်ရေမွှားတွေ** က သူ့မျက်နှာကို လာရိုက်ခတ်တယ်။ တိရစ္ဆာန်တွေကတော့ သားကောင်ကို **အာရုံစိုက်** နေကြလို့ နီးကပ်လာတဲ့ အန္တရာယ်ကို လုံးဝ **မပုလွေ့** နေပြီး နောက်က လိုက်လာကြတယ်။

ခွန်စားခန်းဇာတ်လမ်း

The boy felt that he was beginning to tire.
 ကောင်လေးဟာ သူ မောန်းစပြုနေပြီလို့ ခံစားမိတယ်။

Sue drops some money near her feet.
 နွာ ငွေချိုက် အုတ်ပြွဲထောက်အောက် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

The boy could discern the edge of the falls through the mist of water - vapour ahead and he allowed the pack to come closer until they were practically at his heels. Onwards he sped and when only a few feet from the brink, he wheeled sharply to the left and dashed towards the bank. The wolves, just behind him and confident of overtaking their quarry, tried to pull up but in vain. They clawed frantically at the ice, but, owing to their speed and the slippery foothold, they were unable to stop and shot over the precipice.

Adventure
Story

ကောင်လေးဟာ ရေ့က ရေခိုးရေငွေ့မြူပုန်တွေ ထဲမှာ ရေတံခွန်အစွန်အဖျားကို မြင် နေရပြီ။ သူက ဒီအုပ်စုကို သူ့ရဲ့ ခြေဖောက်နာင့် နားကို ရောက်လောက်တဲ့အထိမီအောင် အနားကပ်ခွင့်ပြု လိုက်တယ်။ ရေ့ကို လည်း အမြန်ဆက်ပြေးရင်း ချောက်ကမ်းပါး နဲ့ ပေနည်းနည်းပဲလိုတဲ့အခါ ဘယ်ဘက်ကို ရုတ်တရက် ချိုး ကွေ့ လိုက်ပြီး မြစ်ကမ်းပါးဆီကို တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးတယ်။ သူ့နောက်နားလေး မှာပဲရှိပြီး သားကောင်ကို မိ တော့မယ်လို့ ယုံကြည်နေတဲ့ ဝံပုလွေတွေက ရပ်တံ့ ဖို့ ကြိုးစားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မရတော့ဘူး။ သူတို့ဟာ သွေးရူးသွေးတန်းနဲ့ ရေခဲမြင်ကို လက်သည်းနဲ့ ကုတ်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ အရှိန်ကလည်းမြန်၊ ခြေကုတ် ထားတာကလည်း ချောတဲ့ အတွက် သူတို့ဟာ မရပ်တံ့နိုင်ဘဲ ချောက်ကြီး ရဲ့ နှုတ်ခမ်းပေါ်ကနေ အောက်ကိုပြုတ်ကျသွားတယ်။

ဇွန်လေး
ခန်း
ဇာတ်
လမ်း

Scarcely believing that he had escaped, the boy staggered to the bank and sat down, trembling in every limb. When he had recovered a little, Rip resumed his journey across rough country and was almost exhausted by the time he reached his destination. On arrival at the trading post, he told of his father's plight and an urgent message for medical aid was sent by wireless to the nearest town, some two hundred miles away.

After a well-earned rest Rip, accompanied by two trapper friends of his father, set out on the homeward journey. They travelled by sleigh, drawn by hardy Alsatian huskies, and a few hours later they arrived at the little, lonely cabin in the clearing. Immediately, the men, in their rough and ready fashion, did what they could do to relieve the suffering of the injured man.

Before long they heard the drone of the aeroplane, which was bringing a doctor in answer to their summons. A signal fire was lit and the smoke guided the pilot to a safe landing. The doctor alighted from the plane and at once gave Rip's father skilled medical treatment. After an operation, which proved very successful, he stated that there was no doubt that the boy, by his gallant action, had saved his father's life. The story of Rip's heroism quickly spread through out the trading posts and his exciting adventure was often recounted.

Arthur Minter

သူ လွတ်မြောက်လာခဲ့ပြီဆိုတာကို ကောင်းကောင်းတောင် မယုံနိုင်ဘဲ ကောင်လေးဟာ မြစ်ကမ်းပါးဆီကို ဟပ်ထိုးဟပ်ထိုးနဲ့ လျှောက်သွား ပြီး ထိုင်ချလိုက်တယ်။ သူ့ရဲ့ ခြေလက် တိုင်းဟာ တုန်ရီနေတယ်။ ရစ်ဟာ သူ နည်းနည်း ပြန်သက်သာလာတဲ့အခါမှာ ကြမ်းတမ်းတဲ့ တောဘက်ကို ဖြတ်ပြီးတော့ ခရီး ပြန်ဆက်တယ်။ သူ့ရဲ့ ခရီးပန်းတိုင် ကို ရောက်တဲ့အချိန်မှာ အားအင်ကုန်ခမ်း လုနီးပါး ဖြစ်နေပြီ။ ကုန်သွယ်ရေးစခန်းကိုရောက်တဲ့အခါ သူ့အဖေရဲ့ ဆိုးရွားတဲ့အခြေအနေ ကို ပြောပြလိုက်တော့ မိုင် ၂၀၀ လောက် ဝေးတဲ့ အနီးဆုံးမြို့ဆီကို ဆေးဝါးအကူအညီတောင်းတဲ့ အယုတ်ပြင်း သတင်းကို ကြိုးပဲ့ ကြားနန်း နဲ့ ပို့လိုက်ကြတယ်။

ထိုက်ထိုက်တန်တန်ရရှိတဲ့ အနားယူမှုအပြီးမှာတော့ ရစ်နဲ့ အတူတူ သူ့အဖေရဲ့ မိတ်ဆွေတွေဖြစ်တဲ့ သားမွေးမှဆိုးနှစ်ယောက်က လိုက်ပါပြီး အကြမ်းပတမ်းခံတဲ့ အယ်လ်ဇေးရှင်း ခွေးရိုင်းတွေ ဆွဲတဲ့ စွပ်စား နဲ့ အိမ်အပြန်ခရီးသွားကြတယ်။ နာရီနည်းနည်း ကြာတဲ့အခါ တောထဲက မြေကွက်ထဲက တစ်လုံးတည်းရှိတဲ့ အိမ်လေး ဆီကို ရောက်လာကြတယ်။ အဲဒီလူတွေက ချက်ချင်းပဲ သူတို့ရဲ့ ရိုးရှင်း လျင်မြန်သင့်တော်တဲ့နည်းနဲ့ ဒဏ်ရာရတဲ့လူကို ခံစားရတာ သက်သာ အောင် တတ်နိုင်သမျှ လုပ်ပေးကြတယ်။

မကြာခင်မှာ သူတို့ဟာ သူတို့ရဲ့ ခေါ်ယူမှု ကြောင့် ဆရာဝန်ကို ခေါ်ဆောင်လာတဲ့ လေယာဉ်ပျံ မြည်သံတစ်စုံ ကိုကြားရတယ်။ အချက်ပြမီးကို ထွန်းညှိလိုက်တဲ့အခါ မီးမီးတွေက လေယာဉ်မှူးအန္တရာယ် ကင်းကင်းနဲ့ ဆင်းသက် နိုင်အောင် လမ်းပြပေးတယ်။ ဆရာဝန်ဟာ လေယာဉ်ပေါ်က ဆင်း ပြီးတာနဲ့ ချက်ချင်း ရစ်ရဲ့အဖေကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ဆေးဝါးကုသပေးတယ်။ ခွဲစိတ်ကုသမှု အလွန် အောင်မြင်တာကို တွေ့ရ ပြီးတဲ့နောက်မှာ ဆရာဝန်က ပြောပါတယ်။ ကောင်လေးဟာ သူ့အဖေရဲ့အသက်ကို ရဲရင့်တဲ့ လုပ်ရပ်နဲ့ ကယ်ဆယ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သံသယ ရှိစရာမလိုဘူးလို့ ပြောတယ်။ ရစ်ရဲ့ ရဲစွမ်းသတ္တိ ရှိတဲ့အကြောင်း ဟာ ကုန်သွယ်ရေး စခန်းတစ်ခုလုံး ကို အမြန်ပျံ့နှံ့သွားတယ်။ သူ့ရဲ့စိတ်လှုပ်ရှားစရာကောင်းတဲ့စွန့်စားခန်းကို ခဏခဏ ပြန်ပြော ကြပါတယ်။

စွန့်စား
ခန်း
ဇာတ်
လမ်း

Adventure
Story

An Exciting Adventure မှုခက်ဆဲခဲများ

strapping	စထရက်ပင်း	သန်မာထွားကျိုင်းသော
shores	ရှော(စ်)	ပင်လယ်ကမ်းခြေ
log	လော့(ဂ်)	သစ်လုံး
cabin	ကက်ဘင်	တဲငယ်၊ အိမ်ငယ်
clearing	ကလီးယားရင်း(ဂ်)	တောရှင်းထားသောမြေ
icy	အိုက်စီး	အလွန်အေးသော
livelihood	လိုက်(စ်)လီးဟွတ်(စ်)	အသက်မွေးမှု
exploring	အစ်(က်စ်)ပလောရင်း(ဂ်)	နယ်လှည့်စူးစမ်းလေ့လာခြင်း
immense	အင်းမဲန့်(စ်)	အလွန်ကြီးမားသော
ravines	(ရာ)ပင်း(စ်)	လျှိုမြောင်များ
cunningly	ခန်းနင်းဂလီ	ကျွမ်းကျင်စွာ
victims	ဗစ်(စ်)တင်(စ်စ်)	သားကောင်များ
least	လီ(စ်ထ်)	အနည်းဆုံးဖြစ်သော
(little လစ်တဲ(လ်), less လက်(စ်), least)		
busiest	ဘစ်စီးယက်(စ်ထ်)	အလုပ်အရှုပ်ဆုံးဖြစ်သော
(busy ဘစ်စီး, busier ဘစ်စီးယား, busiest)		
withstand	ဝစ်(သ်)စတဲန်း(စ်)	ကြံ့ကြံ့ခံသည်
pelts	ပက်(လ်ထစ်)	အရေခွံများ
trudged	ထရပ်(ဂ်)စ်	လေးလံပင်ပန်းစွာလမ်းလျှောက်သည်
noting	နတ်တင်(ဂ်)	သတိပြုသည်
(note နတ်(ထ်), noted နတ်တစ်(စ်), noted, noting)		
foot prints	ဖွတ်(ထ်) ပရင့်(ထစ်)	ခြေရာများ
retraced	ရစ် ထရေ(စ်စ်)	လာလမ်းအတိုင်းပြန်သည်
Imagine	အင်မက်ဂျင်း(န့်)	စဉ်းစားသည်၊ စိတ်ကူးသည်
groaning	ဂရုန်းနင်း	ညည်းညူသည်
mauled	မော်(လ်စ်)	ကုတ်ခြစ်တိုက်ခိုက်သည်
frozen	ဖရို, ဖဲန့်(စ်)	ရေခဲစေသည်
(freeze ဖရီး(စ်), froze ဖရို(စ်), frozen)		
seizing	ဆီဇင်း(ဂ်)	ဖမ်းဆွဲသည်
gliding	ဂလိုက်ခင်း	လျှောဆင်းသည်
(glide ဂလိုက်(စ်), glided ဂလိုက်ခစ်(စ်), glided, gliding)		

venture Story

swiftly	ဆွစ်(စ်)တလီး	လျှင်မြန်စွာ
eerie	အီယာရီ	ဆန်းကြယ်သော
howl	ဟောင်း(လ်)	အူသံ
frosty	ဖရော့စတီ	အလွန်အေးသော
quail	ကျေး(လ်)	ကတုန်ကယင်ဖြစ်သည်
famine	ဖဲနီးမင်း	အစာငတ်မွတ်မှု
roamed	ရမ်း(စ်စ်)	လှည့်လည်သွားလာသည်
heed less	ဟီတ်(စ်)လက်(စ်)	ဂရုမစိုက်သော
desperation	ဒက်(စ်)(ပါ)ရေးရင်း	ဂမူးရူးထိုးဖြစ်ခြင်း
glanced	ဂလန်(စ်စ်)	ဖြတ်ကနဲကြည့်သည်
gaunt	ဂေါင့်(ထ်)	ပိန်ချောင်နေသော
slinking	စလင့်ကင်း	နိုးကြောင်နိုးထုတ်သွားသည်
(slink စလင့်(စ်), slunk စလန်(စ်), slunk, slinking)		
leaped	လီ(စ်စ်)	ခုန်လွှားသည်
(leap လီ(စ်), leaped(or)leapt လက်(စ်ထ်), leaped(or)leapt)		
flung	ဖလန်း	ပစ်ပေါက်သည်
(fling ဖလင်း(ဂ်), flung, flung)		
gasping	ဂတ်စပင်း	ပင့်သက်ရှိုက်သည်
breath	ဘရက်(သ်)	အသက်ရှူခြင်း
yelping	ယဲ(လ်)ပင်း(ဂ်)	ခွေးတက်နီကန်မြည်သည်
quarry	ကျာရီ	သားကောင်
weapon	ဝက်ပဲန့်(န့်)	လက်နက်
merciless	မားစစ် လက်(စ်)	မကြင်နာသော
(merciful မားစစ် ဖဲ(လ်) ကြင်နာသော, mercy မာစီ ကြင်နာမှု)		
pursuit	(ပါ)ဆု(ထ်)	နောက်ကလိုက်ခြင်း
aching	အိတ်ကင်း	ကိုက်ခဲသည်
(ache အိတ်(စ်), ached အိတ်(စ်စ်), ached, aching)		
pace	ပေ(စ်)	နှုန်း
a trifle	အ(ယ်)ထရိုင်ဖယ်(လ်)	အနည်းငယ်
snarling	စနားလင်း	မာနီစီသည်
pursuing	(ပါ)ဆူးအင်း(ဂ်)	လိုက်သည်
(pursue (ပါ)ဆူး, pursued, pursued, pursuing)		
sheer	ရှီးယား	အလွန်မတ်စောက်သော

ရွန်စား
ခန်း
စာတံ
လမ်း

An Exciting Adventure

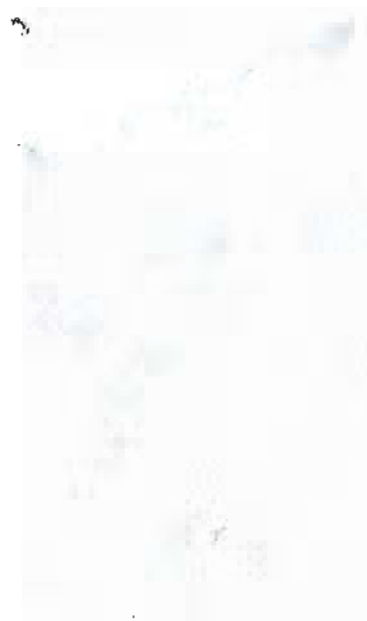
cliff	ကလစ်(စ်)	ချောက်ကမ်းပါ
frost	ဖရော့(စ်ထ်)	ဆီးနှင်းခဲ
struck	စထရပ်(စ်)	စိတ်ကူးရသည်
(strike စထရိုက်(စ်), struck, struck)		
purposely	(ပါး)ပတ်(စ်)လီး	တမင်သက်သက်
slackened	စလက်ကန်း(စ်)	လျော့ချသည်
brutes	ဘရု(တ်စ်)	တိရစ္ဆာန်အချင်း
oblivious	(အာ)ဘလီးဗီးယတ်(စ်)	မေ့လျော့နေသော
discern	ဒစ် ဆန်း(စ်)	ကောင်းစွာသိမြင်သည်
heels	ဟီး(လ်စ်)	ဖနောင့်နေရာများ
mist	မစ်(စ်တ်)	မြူ၊ မြူငွေ့
vapour	ဗေ(ပါ)	အငွေ့၊ ရေငွေ့
brink	ဘရင်(စ်)	ပြင်းစွာတုန်လှုပ်လျက်
clawed	ကလော့(စ်)	လက်သည်းဖြင့်ကုတ်သည်
owing to	အိုးဝင်း(စ်)တူ	သောကြောင့်
(owe အိုး, owed, owed, owing)		
precipice	ပရက်(စ်ယံ)ပစ်(စ်)	ချောက်ကြီး
scarcely	စကဲရတ်(စ်)လီး	ရှားပါးစွာ
staggered	စတက် ဂါး(စ်)	ယိမ်းထိုးသွားသည်
resumed	ရစ် ↓ ဇွန်း(စ်)	ပြန်စသည်
exhausted	အစ်(စ်)ဇော့စတစ်(စ်)	အားအင်ကုန်ခမ်းသည်
destination	ဒက်(စ်)တင်နေးရှင်း	ခရီးလမ်းဆုံး
plight	ပလိုက်(တ်)	အခြေအနေအို
urgent	(အား)ဂျန်(တ်)	အလျင်လိုသော
aid	အိတ်(စ်)	အကူအညီ
wireless	ဝိုင်ယာလက်(စ်)	ကြေးနန်းကြိုးမဲ့
earned	အန်း(စ်)	ရထိုက်၍ရသည်
sleigh	စလေး	စွပ်ဇားလှည်း
huskies	ဟပ်(စ်)ကီး(စ်)	ခွေးရိုင်းများ
(husky ဟတ်(စ်)ကီး ခွေးရိုင်း)		
drone	ဒရန်း(စ်)	တဝီစီပြည်သံ
summons	ဆပ်မန်း(စ်)	ဆင့်ခေါ်စာ
gallant	ဂဲလဲန်(တ်)	သူရသတ္တိရှိသော

venture
Story

မိတ်လွတ်ခြားစရာစွန့်အားသန်

heroism	ဟက်ရိုအစ်ဇန်(စ်)	သူရသတ္တိ
recounted	ရစ် ↓ ကောင့်တစ်(စ်)	ပြန်၍ပြောသည်

စွန့်စား
ခန်း
ဇာတ်
လမ်း

Police TV

Dan and Sue are **police officers** in London. It is a Tuesday morning, and Dan is angry.

" **What's the matter** , Dan ? " Sue asks.

" Look at this, " Dan says. " Every day someone **steals** money from people near the shops. We must stop this. "

" Yes, of course , " Sue says. "But who is it ?"

" There is a **jogger**, " Dan says. "Every day he runs near the shops. Sometimes he runs into people. Perhaps he steals the money."

"OK," Sue says. "Let's go to the shops. Perhaps we can see this jogger."

Adventure Story

ထောက်လှမ်းရေးတိုက်

ဒန် နဲ့ စူး ဟာ လန်ဒန်မြို့က **ရဲအရာရှိတွေ** ဖြစ်ကြတယ်။

အချိန်က အင်္ဂါနေ့မနက်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒန်ဟာ စိတ်ဆိုးနေတယ်။

"ဘာဖြစ်တာလဲ ဒန်" လို့ စူး က မေးတယ်။

"ဒါကို ကြည့်စမ်း " လို့ ဒန်က ပြောတယ်။ "နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း

တစ်ယောက်ယောက်က ဈေးဆိုင်တွေနားမှာ လူတွေဆီကနေ ပိုက်ဆံတွေကို

ခိုးယူ နေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အဲဒါကို တားဆီးရမယ်"

"ဟုတ်တာပေါ့" လို့ စူးက ပြောတယ်။ "ဒါပေမဲ့ အဲဒါ

ဘယ်သူလဲ"

"**အပြေးသမား** တစ်ယောက်တွေ့ ရှိတယ်" လို့ ဒန်က

ပြောတယ်။ "သူက နေ့တိုင်း ဈေးဆိုင်တွေနားမှာ ပြေးတတ်တယ်။

တစ်ခါတလေ လူတွေကြားထဲမှာ ပြေးတယ်။ သူ ပိုက်ဆံခိုးတာ

ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်"

"ကောင်းပြီ" လို့ စူးက ပြောတယ်။ "ဈေးဆိုင်တွေဆီကို

သွားကြစို့လေ။ ကျွန်မတို့ အပြေးသမားကို တွေ့နိုင်တယ်"

www.burmeseclassic.com

They sit **upstairs** in a window over the shops. Dan has a **radio**. They watch the people in the street.

"Look!" Sue says. "There's the jogger!"

The young man runs into an old woman, and she falls down. The jogger puts his hand on the old woman's arm.

"I'm sorry, " he says. " Can I help you? Here's your bag."

Then a young woman shouts at him." Don't run here!" she says. "It's dangerous! Go away!"

The young man runs away. Dan talks in his radio. "Quick! Stop him! He's running up **North street!**"

A police car stops the young man in North Street.

သူတို့ဟာ ဈေးဆိုင် **အပေါ်ထပ်** ပြတင်းပေါက်နားက လှေကားမှာ ထိုင်ကြတယ်။ ဒန့် မှာ **ရေဒီယို** ပါလာတယ်။ သူတို့ဟာ လမ်းပေါ်က လူတွေကို စောင့်ကြည့်နေကြတယ်။

"ကြည့်စမ်း" လို့ စူးက ပြောတယ်။ "အပြေးသမား တစ်ယောက်" အဲဒီ လူငယ်က အသက်ကြီးကြီး မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဝင်တိုက် မိလို့ သူမဟာ လဲကျသွားတယ်။ အပြေးသမားက အတွေးကြီးရဲ့ လက်မောင်းကို ကိုင်လိုက်တယ်။ "ဝမ်းနည်းပါတယ် ခင်ဗျာ" လို့ သူက ပြော တယ်။ "ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ကူညီနိုင်ပါသလား၊ ဟော ဒီမှာ ခင်ဗျား ရဲ့အိတ်"

နောက်တော့ မိန်းမငယ်ငယ်တစ်ယောက်က သူ့ကို အော်လိုက် တယ်။ "ဒီနေရာမှာ မပြေးပါနဲ့ " လို့ သူမက ပြောတယ်။ "အန္တရာယ် များတယ်ရှင်၊ ထွက်သွား"

လူငယ်လည်း ပြေးထွက်သွားတယ်။ ဒန့်က သူ့ရေဒီယိုနဲ့ စကား ပြောလိုက်တယ်။"မြန်မြန်၊ သူ့ကို တားထားပါ။သူ **မြောက်ဘက်** လမ်းကို ပြေးသွားနေတယ်"

ရဲကားတစ်စီးက မြောက်ဘက်လမ်းထဲမှာ အဲဒီလူငယ်ကို တားလိုက်တယ်။

"Are you OK now ? " Sue asks the old woman.

"Yes, thank you. Where is that nice young woman? I can't see her now."

"Have you got all your money ? " Sue asks.

The old woman looks in her bag. "No, I haven't! My money's in my purse. But my purse isn't here!"

"OK. Sue," Dan says. "Let's talk to the jogger!"

"Who are you?" Sue asks the young man.

"My name's Peter Jones. Why? Who are you?"

"We're police officers. Why do you go running past the shops every day ?"

"Why not? I like running."

"OK," Dan says. "Let's look for the money."

"What money ?" Peter Jones asks. "What are you talking about ? I never take money with me when I run."

Dan looks for the money but he cannot find any.

"Can I go now ?" Peter Jones asks.

"OK," Dan says angrily. "But Don't come back!"

"Why not? " Peter asks angrily. " I live here! And I'm not doing anything wrong!" He runs away.

"ရှင် အခု အဆင်ပြေရဲ့လား" လို့ စူးက အဘွားကြီးကို မေးတယ်။

"အေး၊ ကျေးဇူးပါပဲ။ ဟို သဘောကောင်းတဲ့ မိန်းမငယ်ငယ် လေးရော၊ ဘယ်မှာပါလိမ့်။ ငါ အခု သူ့ကို မတွေ့တော့ဘူး"

"ရှင်ရဲ့ ပိုက်ဆံတွေ အားလုံးရှိပါတယ်နော်" လို့ စူးက မေးလိုက်တယ်။

"ဟင့်အင်း၊ မရှိတော့ဘူး၊ ပိုက်ဆံတွေက ငါ့ပိုက်ဆံအိတ် ထဲမှာ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါ့ပိုက်ဆံအိတ်က ဒီမှာ မရှိတော့ဘူး"

"ကောင်းပြီ၊ စူး" လို့ ဒန်က ပြောလိုက်တယ်။ "အပြေးသမား ဆီကို သွားစကားပြောဖို့"

"မင်းက ဘယ်သူလဲ" လို့ စူးက လူငယ်ကို မေးလိုက်တယ်။

"ကျွန်တော် နာမည်က ပီတာဂျိုးပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ခင်ဗျားတို့ က ဘယ်သူတွေလဲ"

"ငါတို့က ရဲအရာရှိတွေပဲ၊ မင်းက ဘာဖြစ်လို့ ဈေးဆိုင်တွေ နားက ဖြတ်ပြီး နေ့တိုင်းပြေးသွားတာလဲ"

"ဘာဖြစ်လို့ မပြေးရမှာလဲဗျ။ ကျွန်တော်က ပြေးရတာကို ကြိုက်တယ်"

"ကောင်းပြီလေ"လို့ ဒန်က ပြောလိုက်တယ်။ "ပိုက်ဆံ ရှာ ကြည့်ကြစို့"

"ဘာပိုက်ဆံလဲဗျ" လို့ ပီတာဂျိုးက မေးလိုက်တယ်။ "ခင်ဗျားတို့ ဘာအကြောင်း ပြောနေတာလဲ၊ ကျွန်တော်က ပြေးတဲ့အချိန်မှာ ဘယ်တော့ မှ ပိုက်ဆံ ယူမလာဘူး"

ဒန်က ပိုက်ဆံကို ရှာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာမှ မတွေ့ဘူး။

"အခု ကျွန်တော်သွားလို့ရပြီလား"

"ရပြီ" လို့ ဒန်က စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး ပြောလိုက်တယ်။

"ဒါပေမဲ့ ပြန်မလာနဲ့တော့"

"ဘာလို့ မလာရမှာလဲ" လို့ ပီတာက စိတ်ဆိုးပြီး ပြောတယ်။

"ကျွန်တော်က ဒီနေရာမှာနေတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်လည်း ဘာအမှား မှ လုပ်နေတာ မဟုတ်ဘူး" သူက ပြေးထွက်သွားတော့တယ်။

What do we do now ?" Sue asks. "Where is the old woman's money, and her **purse** ?"

" I don't know, " says Dan. " Somebody has it. But who?"

Dan and Sue go back to the shops. "I don't understand," Dan says. "The **jogger** hasn't got the money so we must **look for** someone different."

" Look, " Sue says. " There's a TV **camera** over that shop door. Perhaps that can help us."

They go into the shop and watch the **video**.

" Look," Sue says. " There's the old woman. She's getting money from the **bank** and putting it into her purse. Now she's putting the purse into the **bag**. "

“အခု ကျွန်မတို့ ဘာလုပ်ကြမလဲ” လို့ စူးက မေးတယ်။
“အဘွားကြီးရဲ့ ပိုက်ဆံတွေက ဘယ်မှာလဲ၊ ပြီးတော့ သူမရဲ့ **ပိုက်ဆံအိတ်** ကရော”

“ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး” လို့ ဒန်က ပြောလိုက်တယ်။
“တစ်ယောက်ယောက်ဆီမှာ ပိုက်ဆံအိတ်ရှိနေတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒါ ဘယ်သူလဲ”

ဒန် နဲ့ စူးဟာ ဈေးဆိုင်တွေဆီကို ပြန်သွားကြတယ်။ “ကျွန်တော် နားမလည်ဘူး” လို့ ဒန်က ပြောတယ်။ “**အပြေးသမား** ဆီမှာ ပိုက်ဆံမရှိ ဘူးဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ တခြားတစ်ယောက်ဆီမှာ **ရှာ** ရလိမ့်မယ်”

“ကြည့်စမ်း” လို့ စူးက ပြောလိုက်တယ်။ “ဟော ဟို ဆိုင်ရဲ့ တံခါးအပေါ်မှာ တီဗွီ **ကင်မရာ** တစ်ခုရှိတယ်၊ အဲဒါက ကျွန်မတို့ကို ကူညီနိုင်ရင် ကူညီနိုင်လိမ့်မယ်”

သူတို့ဟာ ဆိုင်ထဲကို ဝင်သွားပြီး **ဗွီဒီယို** ကြည့်ကြတယ်။

“ကြည့်” လို့ စူးက ပြောတယ်။ “အဘွားကြီးလည်းရှိတယ်၊ သူမက **ဘဏ်** ပိုက်ဆံထုတ်ပြီး သူမရဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ထဲကို ထည့်နေတယ်၊ အခု သူမရဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ကို **လွယ်တဲ့အိတ်** ထဲကို ထည့်လိုက်တယ်”

" Stop the video there, " says Dan. "Now, look carefully. Is anybody **watching** her ?"

" There are a lot of people in the street," Sue says. "I'm not sure. Is it that man with the long hair ?"

" Perhaps, " says Dan. "Let's go on. What happens **next** ?"

They watch the video. The jogger runs into the old lady. He stops and helps her. She shouts at him and he runs away. Then **a lot of** people come and help the old lady.

" Look! " Sue says. " The **long-haired** man has her arm. "

" Yes, but that woman has her bag," Dan says. "What's she doing with it ? Oh! I can't see! There's a man **in front of** her!"

" Listen, I have an **idea**," Dan says. " You go to the bank tomorrow, and take some money out."

" Why's that a good idea ?" Sue asks.

" Because we can watch you, " Dan answers. "Get a lot of money from the bank, and let everybody in the street see it. Take a radio too, so you can talk to me."

" OK, " Sue says. " We can do that tomorrow morning, then."

" ဒီနေရာမှာ ဗွီဒီယိုစက်ကို ရပ်ထားလိုက် " လို့ ဒန်က ပြောလိုက် တယ်။ "အခု သေချာကြည့်စမ်း။ သူမကို ဘယ်သူက **စောင့်ကြည့်နေ** လဲ "

" လမ်းပေါ်မှာ လူတွေအများကြီးရှိတယ် " လို့ စူးက ပြောတယ်။ " ကျွန်မ မသေချာဘူးနော်။ ဆံပင်ရှည်နဲ့ ဟိုလူများလား "

" ဖြစ်နိုင်တယ် " လို့ ဒန်က ပြောလိုက်တယ်။ " ဆက်ကြည့်ကြစို့၊ **နောက်တော့** ဘာဖြစ်သလဲ "

သူတို့ဟာ ဗွီဒီယိုကို စောင့်ကြည့်ကြတယ်။ အပြေးသမားက အဘွားကြီးကို ဝင်တိုက်မိတယ်။ သူက ရပ်လိုက်ပြီးတော့ အဘွားကြီးကို အကူအညီပေးတယ်။ သူမက သူ့ကို အော်တယ်။ သူလည်း ပြေးထွက်သွားတယ်။ နောက်တော့လူ **အများကြီး** က လာပြီး အဘွားကြီးကို ကူညီကြတယ်။

" ကြည့်စမ်း " လို့ စူးကပြောတယ်။ " **ဆံပင်ရှည်နဲ့**လူက အဘွားကြီးရဲ့ လက်မောင်းကို ကိုင်နေတယ် "

" ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဟောဟိုမိန်းမရဲ့ လက်ထဲမှာ အဘွားကြီးရဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ရှိနေတယ် " လို့ ဒန်က ပြောတယ်။ " အဲဒါကို သူမက ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ အို၊ ကျွန်တော်မမြင်ရဘူး။ သူမ **ရှေ့မှာ** လူတစ်ယောက် ရှိနေတယ် "

" နားထောင်ပါ။ ကျွန်တော့်မှာ **အကြံ** တစ်ခု ရှိတယ် " လို့ ဒန်က ပြောလိုက်တယ်။ " ခင်ဗျား နက်ဖြန်ကျရင် ဘဏ်ကို ပိုက်ဆံသွားထုတ်ပါ "

" ဘာဖြစ်လို့ အဲဒါက အကြံကောင်းဖြစ်တာလဲ "

" ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့က ခင်ဗျားကို စောင့်ကြည့်နိုင်တယ်လေ " လို့ ဒန်က ပြောတယ်။ " ဘဏ်က ပိုက်ဆံများများထုတ်ပါ။ ပိုက်ဆံကို လမ်းပေါ်က လူတိုင်းက တွေ့ပါစေ၊ ရေဒီယိုလည်းယူသွား။ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို စကားပြောနိုင်အောင်ပေါ့ "

" ကောင်းပြီ " လို့ စူးက ပြောလိုက်တယ်။ " ဒါဆို ကျွန်မတို့ အဲဒါတွေကို နက်ဖြန်မနက်ကျရင် လုပ်နိုင်တယ် "

Detective Story

စုံထောက် ဇာတ်လမ်း

Next day Sue goes to the bank. Dan is **watching** with another policeman, Jim. They have **radios**.

"I'm getting the money now," Sue says.

"That's good, Sue," Dan says on his radio.

"Now let everybody see it."

Sue drops some money near her feet. People in the street **look at** her.

"Look - there's the man with the long hair !" Jim says. "He's picking up the money. Shall I **arrest** him ?"

"No, wait," Dan says. "Watch."

The man **picks up** the money and gives it to Sue. " Here you are, " he says. " That's a lot of money- be **careful!**"

" Thanks, " Sue says.

" That's OK. " The man smiles and walks away.

" Have you got all the money, Sue ?" Dan asks by radio.

" Yes, it's all here," Sue says. "What can I do now?"

"Buy somethings in the shops, and then walk slowly down the street, " Dan says. "We're watching you."

နောက်နေ့ စူးက ဘဏ်ကို သွားတယ်။ ဒန်ကတော့ ဂျင်ဆိုတဲ့ နောက်ထပ် ရဲအရာရှိတစ်ယောက်နဲ့အတူ **စောင့်ကြည့်နေတယ်**။ သူတို့မှာ **ရေဒီယိုတွေ** ပါတယ်။

"ကျွန်မ အခု ငွေထုတ်နေတယ်" လို့ စူးက ပြောလိုက်တယ်။

"ကောင်းတယ် စူး" လို့ ဒန်က ရေဒီယိုနဲ့ ပြောတယ်။ "အခု အဲဒီငွေတွေကို လူတိုင်းမြင်ပါစေ"

စူးက ငွေတချို့ကို သူမခြေထောက်နားကို ပစ်ချလိုက်တယ်။ လမ်းပေါ်ကလူတွေက သူမကို **ကြည့်ကြတယ်**။

"ကြည့်စမ်း ဆံပင်ရှည်နဲ့လူ" လို့ ဂျင်က ပြောတယ်။ "သူက ပိုက်ဆံတွေကို ကောက်နေတယ်။ ကျွန်တော် သူ့ကို **ဖမ်း** လိုက်ရမလား"

"ဟင့်အင်း၊ စောင့်ဦး" လို့ ဒန်က ပြောတယ်။ "စောင့်ကြည့်ပါဦး"

အဲဒီလူက ပိုက်ဆံကို **ကောက်** ပြီး စူးကိုပေးတယ်။ "ဒီမှာ ခင်ဗျားပိုက်ဆံတွေ" လို့ သူကပြောတယ်။ "တော်တော်များတဲ့ ငွေတွေပဲ **သတိထား** ဦး"

"ကျေးဇူးပါပဲ" လို့ စူးကပြောလိုက်တယ်။

"ရပါတယ်" လို့ အဲဒီလူကပြုံးပြုံးပြီး လမ်းလျှောက်ထွက် သွားတယ်။

"ခင်ဗျား ပိုက်ဆံတွေ အကုန်ရရဲ့လား၊ စူး" လို့ ဒန်က ရေဒီယိုနဲ့ မေးတယ်။

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဒီမှာ အားလုံးပါပဲ" လို့ စူးက ပြောလိုက်တယ်။

"ကျွန်မ အခု ဘာလုပ်နိုင်လဲ"

"ဆိုင်တွေမှာ ပစ္စည်းတချို့ဝယ်ပါ။ ပြီးရင် လမ်းအတိုင်း ဖြည်း ဖြည်း လျှောက်သွား" လို့ ဒန်က ပြောတယ်။ "ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားကို စောင့်ကြည့်နေတယ်"

Sue buys some apples, milk and **bread**. Then she walks slowly down the street. Dan and Jim watch her go.

"Is anybody **following** me?" Sue asks.

"No," Dan says. "There's a woman with a baby. That's all."

"Don't follow me, " Sue says into the radio. "Nobody must see you. I'm turning **right**, into Smith Street... now I'm turning **left** into Peg Lane. The woman with the baby is following me... I'm **turning right**, into Dale Avenue."

"Are there lots of people about?" Dan asks.

"No. it's very **quiet**. Nothing is happening."

Dan and Jim wait. Then Sue shouts: "Be careful! Oh, help me, quick! Help"

စူးဟာ ပန်းသီးတွေနဲ့ နို့နဲ့ **ပေါင်ပုန့်** ကို ဝယ်တယ်။ အဲဒီနောက် ဖြည်းဖြည်းချင်း လမ်းအတိုင်း လျှောက်သွားတယ်။ ဒန် နဲ့ ဂျင်က သူမ သွားနေတာကို စောင့်ကြည့်နေတယ်။

"ကျွန်မနောက်ကို တစ်ယောက်ယောက် **လိုက်နေ** သလား" လို့ စူးက မေးလိုက်တယ်။

"ဟင့် အင်း" လို့ ဒန်က ပြောတယ်။ "ကလေးနဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်တော့ ရှိတယ်။ ဒါ အကုန်ပဲ"

"ကျွန်မ နောက်က မလိုက်ခဲ့ကြပါနဲ့" လို့ စူးက ရေဒီယိုနဲ့ ပြောလိုက်တယ်။ "ရှင်တို့ကို ဘယ်သူမှ တွေ့လို့ မဖြစ်ဘူး၊ ကျွန်မ **ညာဘက်** ကွေ့မယ်။ စမစ်လမ်းထဲကိုပေါ့။ အခုကျွန်မ **ဘယ်ဘက်** ကို ပတ်လမ်းကြားထဲကိုကွေ့မယ်။ ကလေးနဲ့ မိန်းမက ကျွန်မနောက်ကို လိုက်လာနေတုန်းပဲ။ ကျွန်မ ညာဘက်ကို **ကွေ့တော့မယ်**။ ဒေလီရိပ်သာ လမ်းမထဲကိုလေ"

"လူတွေ အများကြီးရှိနေသလား" လို့ ဒန်က မေးတယ်။

"ဟင့်အင်း၊ အရမ်း **တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်** နေပါတယ်။ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး"

ဒန် နဲ့ ဂျင်တို့ဟာ စောင့်နေကြတယ်။ နောက်တော့ စူးက အော်ပါတော့တယ်။ "သတိထားလေ၊ အိုး၊ ကူညီကြပါဦး၊ မြန်မြန် ကူညီကြပါရှင်"

The jogger, Peter Jones, runs into Sue and she falls over. There are apples, milk and bread everywhere.

"I'm sorry," says the man. "Let me help you."

The woman takes Sue's arm. "Are you OK?" she asks. "Go away!" she shouts at the man.

But he sees the radio in Sue's pocket "What's this?" he asks. "A police radio? Give me the money, quick!"

He takes the money and runs.

The woman wants to run after him but Sue holds her. "Stop!" she says. "I'm a police officer. You must stay here?"

"But why?" the woman asks. "I want to help you. That man has your money. I haven't got it!"

"Is he your friend?" Sue asks. "Where does he live?"

"I don't know," the woman says. "I don't know him."

"Who are you?" Sue asks. "Where do you live?"

"Linda.. Linda Wilks. I live at 14, Old street."

Dan runs up to Sue. "Are you OK?" he asks.

"Yes. I'm OK," she says. "Go on, Dan-run!"

Sue calls a police car on her radio. Dan runs after Peter Jones. "Jim, he's turning left into Dock Lane!" he shouts. "Can you see him?"

Detective Story

အပြေးသမား ပီတာဂျိမ်း က စူးကို ဝင်တိုက်လို့ သူမဟာ လဲကျ သွားတယ်။ ပန်းသီးတွေ၊ နီနဲ့ ပေါင်မုန့်တွေဟာ ပြန့်ကျဲသွားတယ်။

"ကျွန်တော်ဝမ်းနည်းပါတယ် ခင်ဗျား" လို့ အဲဒီလူက ပြောတယ်။ "ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ကူညီပါရစေ"

ဟို မိန်းမက စူးရဲ့လက်မောင်းကို ကိုင်ထားတယ်။ "ရှင် အဆင် ပြေရဲ့လားဟင်"လို့ သူမကမေးတယ်။ "ထွက်သွားစမ်းပါ"လို့ သူ့ကို သူမက အော်လိုက်တယ်။

ဒါပေမဲ့သူက စူးရဲ့ အိတ်ကပ် ထဲက ရေဒီယိုကို မြင်သွားတယ်။ "အဲဒါဘာလဲ" လို့ သူက မေးလိုက်တယ်။ "ရဲတွေသုံးတဲ့ ရေဒီယိုတစ်ခု မဟုတ်လား။ ငါ့ကို ပိုက်ဆံတွေပေးစမ်း ပြန်ပြန်"

သူဟာ ပိုက်ဆံတွေကို ယူပြီး ပြေးတော့တယ်။

ဟိုမိန်းမကသူ့နောက်ကို ပြေးလိုက်ချင်ပင်မဲ့လည်း စူးက သူမကို

ဆုပ်ကိုင် ထားလိုက်တယ်။ "ရပ်လိုက်" လို့ စူးက ပြောလိုက်တယ်။ "ကျွန်မဟာ ရဲအရာရှိ တစ်ယောက်ပဲ။ ရှင်ဒီမှာပဲနေရမယ်"

"ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်လို့လဲ" လို့ အဲဒီမိန်းမက မေးတယ်။

"ကျွန်မက ရှင်ကို ကူညီချင်တာပါ။ ဟိုလူက ရှင်ရဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ကို ယူသွားတယ်။ အဲဒါ ကျွန်မမှာ မရှိဘူးလေ"

"သူက ရှင်သူငယ်ချင်းလား" လို့ စူးက မေးလိုက်တယ်။ "သူ ဘယ်မှာနေလဲ"

"ကျွန်မ မသိဘူး" လို့ အဲဒီမိန်းမကပြောတယ်။ "ကျွန်မ သူ့ကို မသိဘူးရှင်"

"ရှင်က ဘယ်သူလဲ" လို့ စူးက မေးလိုက်တယ်။ "ရှင်က ဘယ်မှာနေသလဲ"

"လင်ဒါ၊ လင်ဒါဝစ်ပါ၊ နံပါတ်(၁၄) လမ်းဟောင်းမှာနေတာပါ"

ဒန်က စူးဆီကို ပြေးသွားတယ်။ "ခင်ဗျား အဆင်ပြေရဲ့လား" လို့ သူကမေးတယ်။

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်မ ဘာမှမဖြစ်ဘူး" လို့ သူမက ပြောလိုက်တယ်။ "ဆက်လုပ်ပါ ဒန် ပြေး"

စူးက ရဲကားတစ်စီးကို သူမရဲ့ရေဒီယိုနဲ့ခေါ်လိုက်တယ်။ ဒန်ကတော့ ပီတာဂျိမ်းရဲ့နောက်ကို ပြေးလိုက်သွားတယ်။ "ဂျင်ရေ သူ့ဘယ်ဘက်ကို ဒေါလမ်းကြားထဲကို ကွေ့ သွားတယ်" လို့ သူကပြော လိုက်တယ်။ "မင်းသူ့ကိုတွေ့ရလား"

ရုံထောက် တာဝန်

"I can see him but he's running very fast," Jim says. The jogger sees Jim and gets into a boat. Jim runs to the river and gets into the boat, too.

"Stop!" Jim says. "I'm a police officer- oh, no!"

The jogger, Peter Jones, hits Jim and he falls into the water. The boat goes across the river.

Dan helps Jim out of the river. "He's going into a cafe," Dan says. "Come on- Let's run to that bridge!"

They go across the bridge and run to the cafe. Jim goes behind the cafe and Dan goes in.

"Is he in there?" Jim asks on his radio.

"Yes," Dan answers. "Jim, he's coming out!"

"Stop!" Jim says. "I'm a police officer."

But Peter has a knife in his hand.

Jim holds out his hand. "Give me the knife, Peter."

"Stay back!" Peter says. "I can kill you with this."

Jim can see Dan in the door behind Peter. Dan walks out of the door, very slowly and quietly.

"Come on, Peter," says Jim, "Give me the knife."

Dan takes Peter's arm from behind, and Jim takes the knife from his hand. Dan finds the money in Peter's trousers.

Detective Story

"ကျွန်တော် သူ့ကို တွေ့ရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူက အရမ်း မြန်မြန်ပြေးနေတယ်" လို့ ဂျင်က ပြောတယ်။ အပြေးသမား ဟာ ဂျင်ကို တွေ့တော့ လှေတစ်စီးပေါ်ကို တက်လိုက်တယ်။ ဂျင်ကလည်း မြစ်ဆီကို ပြေးသွားပြီး လှေပေါ် တက်တယ်။

"ရပ်လိုက်" လို့ ဂျင်က ပြောတယ်။ "ငါဟာ ရဲအရာရှိပဲ အိုး မဟုတ်တာပဲ"

အပြေးသမား ပိတာဂျွေးက ဂျင်ကို ထိုးထည့်လိုက်လို့ ဂျင်လည်း မြစ်ထဲ လိမ့်ကျသွားတော့တယ်။ လှေက မြစ်ကို ဖြတ်ကူးသွားတယ်။

ဒန်က ဂျင်ကို မြစ်ရေထဲကနေ တက်နိုင်အောင် ကူညီပေးတယ်။ "သူ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထဲကို ဝင်တော့မယ်" လို့ ဒန်က ပြောတယ်။ "မြန်မြန်လုပ်၊ တံတား ဆီကို ပြေးကြရအောင်"

သူတို့ဟာ တံတားကို ဖြတ်ကျော်ပြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဆီကို ပြေးသွားကြတယ်။ ဂျင်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရဲ့ အနောက်ဖက်ကို သွားပြီး ဒန်ကတော့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲကို ဝင်သွားတယ်။

"သူ အထဲမှာ ရှိလား" လို့ ဂျင်က ရေဒီယိုနဲ့ မေးလိုက်တယ်။ "ရှိတယ်" လို့ ဒန်က ပြောတယ်။ "ဂျင်၊ သူ အပြင်ကိုထွက် လာတော့မယ်"

"ရပ်လိုက်စမ်း" လို့ ဂျင်က ပြောလိုက်တယ်။ "ငါဟာ ရဲအရာရှိ တစ်ယောက်ပဲ"

ဒါပေမဲ့ ပိတာလက်ထဲမှာ ဓား တစ်ချောင်း ရှိနေတယ်။ ဂျင် က သူ့လက်ကို ဆန့်ထုတ်လိုက်တယ်။

"ဓား ငါ့ကို ပေးပါ ပိတာ" "နောက်ဆုတ်နေ" လို့ ပိတာက ပြောတယ်။ "ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ဒီဓားနဲ့ သတ်ပစ်လိုရတယ်"

ဂျင်ဟာ ပိတာနောက်က တံခါးဝမှာ ဒန်ကိုမြင်ရတယ်။ ဒန်က တံခါးဝကနေ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ တိုးတိုးတိတ်တိတ် လျှောက်လာတယ်။ "လုပ်စမ်းပါ၊ ပိတာ" လို့ ဂျင်က ပြောလိုက်တယ်။ "ငါ့ကို ဓားပေးပါ"

ဒန်က ပိတာလက်တွေကို နောက်ဖက်ကနေ ဖမ်းချုပ်တယ်။ ဒါနဲ့ ဂျင်က ပိတာလက်ထဲက ဓားကို ယူတယ်။ ဒန်ဟာ ပိုက်ဆံတွေကို ပိတာ ဘောင်းဘီ ထဲကနေ ရှာတွေ့ပါတယ်။

ရဲထောက်
ဓား
တံခါး

"I want to go home now," says Linda. "My baby is hungry and tired."

"Do you know Peter Jones?" Sue asks. "Do you and peter steal money from people?"

" No, I don't know him. And I never steal money."

"Do you know this woman, Peter?" Dan asks.

"No," says Peter."I don't know her. Who is she?"

Dan and Sue go back to their office.

"Does Linda work with Peter?" Dan asks Sue.

etective
Story

"အခု ကျွန်မ အိမ်ပြန်ချင်တယ်" လို့ လင်ဒါက ပြောတယ်။

"ကျွန်မရဲ့ ကလေးက ခိုက်ဆာပြီး ပင်ပန်းနေပြီ"

"ရှင် ပီတာဂျွန်းကို သိသလား" လို့ စူးက မေးလိုက်တယ်။

"ရှင်နဲ့ ပီတာဟာ လူတွေဆီက ပိုက်ဆံကို ခိုး ကြသလား"

"ဟင့်အင်း၊ ကျွန်မ သူ့ကို မသိဘူး။ နောက်ပြီး ကျွန်မ ဘယ်
တော့မှ ပိုက်ဆံမခိုးဘူး"

"မင်း အဲဒီမိန်းမကို သိလား၊ ပီတာ" လို့ ဒန်က မေးလိုက်တယ်။

"ဟင့်အင်း" လို့ ပီတာက ပြောတယ်။ "ကျွန်တော် သူမကို
မသိပါဘူး။ သူမက ဘယ်သူလဲ"

ဒန်နဲ့ စူးဟာ သူတို့ရဲ့ ရုံးခန်းဆီကို ပြန်သွားကြတယ်။

"လင်ဒါက ပီတာနဲ့ အလုပ်အတူလုပ်တာလား" လို့ ဒန်က
စူးကို မေးလိုက်တယ်။

စုံထောက်
ဇာလီ
ဇော်

BURMESE
CLASSIC
.COM

www.burmeseclassic.com

"Yes, she does," says Sue. "Watch this video. Look- there she is! She's watching me get the money, and now she's talking to someone on her phone."

"But who is she talking to?"

"She's talking to Peter, of course. Now she's following me and talking to him again. She's talking about me."

Dan and Sue speak to Linda again.

"Can I see your **phone**, please, Ms wilks?"

Sue asks.

"My phone? Why do you want to see that?"

"Well, it **remembers** a lot of numbers."

Sue **presses** (1) on Linda's phone. Peter's phone begins to **ring**. Sue laughs. "Let me ask you again, Ms Wilks. Do you know Peter Jones?"

"Well, yes, OK. I know him. But I don't steal money."

Detective Story

"ဟုတ်တယ်၊ သူမလုပ်တယ်" လို့ စူးက ပြောတယ်။ "ဗွီဒီယိုထဲမှာ ကြည့်လိုက်လေ၊ ကြည့် ဟိုမှာ သူမရှိတယ်၊ သူမက ကျွန်မ ပိုက်ဆံထုတ်နေတာကို ကြည့်နေတယ်၊ ပြီးတော့ အခု သူမ တစ်ယောက်ယောက်ကို ဖုန်းနဲ့စကားပြောတယ်"

"ဒါပေမဲ့ သူမက ဘယ်သူ့ကို စကားပြောတာလဲ"

"သူမက ပီတာ့ကို ပြောနေတာပေါ့၊ အခု သူမက ကျွန်မ နောက်ကို လိုက်လာတယ်၊ ပြီးတော့ သူ့ဆီကို ထပ်စကားပြောတယ်၊ သူမက ကျွန်မ အကြောင်းကို ပြောနေတာပဲ"

ဒန်နဲ့ စူးဟာ လင်ဒါ့ဆီကို သွားစကားပြောကြပြန်တယ်။

"ကျေးဇူးပြုပြီးတော့ ကျွန်မ ရှင်ရဲ့ **ဖုန်း** ကို ကြည့်လို့ရမလား၊ မ၊လင်ဒါဝစ်" လို့ စူးက မေးလိုက်တယ်။

"ကျွန်မရဲ့ ဖုန်း၊ ရှင်က ဘာကြောင့် ကြည့်ချင်တာလဲ"

"အဲ၊ဖုန်းက နံပါတ်အများကြီးကို **မှတ်ထား** တတ်တယ်လေ"

စူးဟာ လင်ဒါရဲ့ ဖုန်းက နံပါတ်တစ်ကို **နှိပ်** လိုက်တယ်။

ပီတာရဲ့ ဖုန်းက **အသံပြေညံ** ပါတော့တယ်၊ စူးက ရယ်တယ်။

"ကျွန်မ ရှင်ကို ထပ်မေးပါရစေ၊ မ၊လင်ဒါဝစ်၊ ရှင် ပီတာဂျုံးကို သိလား"

"အဲလေ၊ ဟုတ်ကဲ့၊ ကောင်းပြီ၊ ကျွန်မ သူ့ကိုသိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ ပိုက်ဆံမခိုးဘူးနော်"

စုံထောက်
ဇာတ်
မင်း
www.burmeseclassic.com

Sue and Dan take Linda home. They go into her house.

"There's two hundred **pounds** under your bed, Linda," Dan says. "And look- this is the old lady's **purse**"

"This is a nice **photo** of you and your baby," Sue says. "But who is the man? Is he the baby's father?"

"OK, it's Peter," says Linda. "And yes, I do steal the money. I'm sorry, OK?"

"No, Linda, it's not OK," Sue says. "It's not OK at all."

Tim Vicary

Detective Story

စူးနဲ့ ဒန်က လင်ဒါကို အိမ်ခေါ်သွားကြတယ်။ သူတို့ဟာ သူမရဲ့ အိမ်ထဲကို ဝင်သွားကြတယ်။

"ခင်ဗျားရဲ့ အိပ်ရာအောက်မှာ **ပေါင် ၂၀၀** ရှိတယ်၊ လင်ဒါ" လို့ ဒန်က ပြောလိုက်တယ်။ "နောက်ပြီးတော့ ကြည့်စမ်း၊ ဒါက အဘွားကြီးရဲ့ **ပိုက်ဆံအိတ်** ဝဲ"

"ဒီဟာက ရှင်နဲ့ ရှင်ကလေးလေးရဲ့ **ဓာတ်ပုံ** ကောင်း တစ်ပုံပဲ" လို့ စူးက ပြောလိုက်တယ်။ "ဒါပေမဲ့ ဒီလူက ဘယ်သူလဲ၊ သူက ကလေးရဲ့ အဖေလား"

"ကောင်းပြီလေ၊ အဲဒါ ပီတာပဲ" လို့ လင်ဒါက ပြောလိုက်တယ်။ "ပြီးတော့ ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မ တကယ်ပဲ ပိုက်ဆံခိုးခဲ့တယ်၊ ကျွန်မ ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ ကောင်းပြီလား"

"ဟင့်အင်းလင်ဒါ မကောင်းဘူး" လို့ စူးက ပြောလိုက်တယ်။ "လုံးဝ မကောင်းဘူး"

BURMESE CLASSIC .com

Police TV မှခက်ဆန်များ

jogger	ကျော့(ဂါ)	အပြေးသမား
jog	ကျော့(ဂ်)	ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်ပြေးသည့် (ကျန်းမာရေးအတွက်)
cafe	ကက် ↓ ဖေး	လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကလေး
bridge	ဘရစ်(ဂ်)	တံတား
pounds	ပေါင်(နိဒ်စ်)	ဗြိတိသျှပိုက်ဆံ

နဲ့ထောက် စာတစ် ခုပဲ

www.burmeseclassic.com